

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ἩΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

EXCUDÉBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

2^{ed.} 1878

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ.
HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.
MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
QUINTI POSTHOMERICA.
TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS. *[France] & [regfried]*

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

BLB 237

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCU XL.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannii recensionis (in opusculis vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmermann. ephemer. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus⁽¹⁾. De tertii, quod superest, poematis Hesiodi natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem⁽²⁾. In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita iam leguntur, a Gœttingio omisa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litterr.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιώντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζάντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιώντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίγησιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannι ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannι coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτεδ' ὃν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄκαπτον aut ἄκαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem vobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθε	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἔδν	ἐδν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κεῖναί	κεῖνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	et ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνί	v. 504. ἀφραδίῃσι	ἐγχείῃσι
v. 147. ἔθετ'	ἐλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', δν	v. 529. Δήιχον, ἥδὲ	Δητοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', δν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἦ μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἴη	Οἴη δ' ἥ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῇσιν Ἑκπά- γλως δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῇσιν Ἑκπάγλως, ἥ σεῖο θεοῦδέος ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἐτλης	ἐφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνί	v. 598. δῶσαν	δῶσαν
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 615. ἦδ'	ἥ
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι αἰψα
v. 287. ἐν	ἐνί	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἥκαχε	ἥκαφε
v. 326. οἷ	ὥς	v. 724. οὐνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεῖ
		v. 753. θέμις et ἄτη	Θέμις et Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δορτ.» Qua admissa mutatione τῇ esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρτ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην.»

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεπαίνθη		ἐξεπαίνθη		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένως
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένως		ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6.	σκοπιάσκον		σκοπιάζον		v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ		αὐτῇ κεν φήμῃ
	v. 30. πω		που			εἰ μεγάλυμον	τάχα θυμόν
	v. 48. ὄρνυτ'		ὥρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἡ μὲν		ἡμὲν		v. 464. ὀφελὲν με		ὀφελόν με
	v. 59. ἐνὶ		μετὰ		v. 467. ἀγανούς τε		γεραρούς τε
	v. 61. ὀφελεν, καὶ		ὀφελον καὶ		v. 469. δ' ἐθήκεν		δὲ θῆκεν
	v. 80. μαρναμένῳ		παρφαμένῳ		v. 480. πένθος		θυμόν
	v. 127. Μέμνων		Μέμνον		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀκάχησας		ἀπάχησας
	v. 165. ἐν		ἐνὶ		v. 526. ὁ		δγ'
	v. 169. ὀχέεσφι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, ὅτ'		οἶόν τ'
	v. 174. κεν		καὶ		v. 614. ὄν		τόν
	v. 187. ὕστερος		ὑστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἀλλ' ὅτε
	v. 196. ἀπαν' οἱ		πάν' τοῖ		v. 661. θοῇν		θεῶν
	v. 200. ἴσαν εἰ ἀγνία		ἴσαν εἰ ἀγνία		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		καὶ τότε
	v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος		θεινόμεν' εἰ πυρός		v. 714. εὐ πνεύοντες		εὐπνεύοντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνετο		δὲ γίγνετο
	v. 233. οἱ γ'		οἷγ'		v. 783. τὰ μὲν		τά τε
	v. 289. γάρ		δέ		L. IV. v. 6. σχεδόν		πέδον
	v. 300. ἔτι ἐλθέμεν		ἐτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὖ		αὐθ'
	v. 314. μόγου		μόθου		v. 22. ἡ		τοῦ
	v. 320. Μέμνων		Μέμνον		v. 27. ἐπέδρακεν		ἐσέδρακεν
	v. 339. τοῖ		οἱ		v. 33. αὖ		αὐτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγήθεον		δὲ γήθεον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρα (2)		v. 70. δῆτ'		δαῖτ'
	v. 446. βεβλημένος		βεβλημένος		v. 93. ῥέδεται		ἔλδεται (4)
	v. 495. ὑπέδραχεν		ἐπέδραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἡ μὲν εἰ ἡ δ'		ἡμὲν εἰ ἡ δ'		v. 168. ἔσσυτο		ἵστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοῖ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρευσ		v. 285. ἐν		ἐνὶ
	v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσαστο		οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		τε τέρπετο
	v. 665. ῥά Πηλιάδες		μὲν ἄρ' Ἡλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. ὥϊξε		ῥῖξε.		v. 326. ἐνεγγυς		ἐγγυς
L. III. v. 28.	δ' ἐθήκε		δὲ θῆκε		v. 364. ῥῆλασε		ῥκλασε
	v. 49. ἡκαχες		ῥπαφες		v. 383. Ἰάσονος		Ἰήσονος
	v. 57. ἐ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τεθρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάραιθε		τοπάραιθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲρ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἐτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στήτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·		ἀπόνητο· ἄγχιον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐθαλπέος		θέρευσ εὐθαλπέος
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μιν
	v. 114. σχέτλιε		σχέτλιος		v. 487. ἔλευσσον		ἐνευσαν
	v. 159. ῥριπε γαίης		ῥριπε, βαιὸν		v. 488. ἴδμονι πυγμαχίης		ἴδμονι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσετ' ἄρ' (3)		v. 522. ἐνθορον·		ἐκθορον·
	v. 184. ἐ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνὶ
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V. v. 14. ἀμφιτέτυχτο		ἀμφιτέτυχτο
	v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες		πόλιν εἰ εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		θανάτου
	v. 222. τε		ῥά θ'		v. 36. ὑσμῖναι		Ἰσμῖναι
	v. 225. ὑπαὶ		ὑπὸ		v. 72. μειδιόωσ'		μειδιόων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάσκειν		ναιετάασκειν		v. 126. νύ κεν		νῦν
	v. 319. ἀπαι		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνεύοντα		ἀμπνεύοντα		v. 134. Ἰδομένη· αὐτόν,		Ἰδομένηα κλυτόν,
	v. 379. οἱ		οἷγ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὐτε		ἔστε		v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε		ὄντινα κεν τῶνδ' ἀνδρα
	v. 409. τ' αὖ		δ' αὐτ'		v. 176. ἐρατεινήν·		ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suanne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice haurerit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεται, Lehrsius κῆδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἵστατο Lobeckii coniectura est ad Aiac. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήπτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε	v. 258. ἀλλοθεν	ἀλλυδίς
v. 240. οὔτιδανόν et ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖ	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλπεν	έωλπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἤδ'	αὐτῶν τ' ἤδ'
v. 299. καταβροσχομένοισιν	κάτα βροσχομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπι	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἐτι ἔλπη	ἐτ' ἐέλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡὲ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βὰ τότε
v. 399. ἐπεὶ	δτι	v. 526. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
v. 422. ἤκαχε	ἤπαρε	v. 532. ἡδὲ	ἡὲ
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσουσι	v. 533. ἀολλίσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 436. δτ'	δ δ'	v. 544. ἀρίδηλος	ἀτέηλος
v. 444. κύων	κύον	v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι	ἐλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. λόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιβήμεναι ,	ἐτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσίν	v. 604. ἔνα	ἐνι
v. 470. δὲ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
v. 492. ὀδυρομένοις et δῖον	ὀδυρομένων et δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐβλαβεν	ἐβλάβη	v. 38. πόνου	γούου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεεν	ἐρρέεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεώτες	τεθνεῶτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνι
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι et ἄλλος	οὔτι et σκολιδς
v. 563. θεήν,	θεάν,	v. 137. φάραγας	φάραγας
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μῆν	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινηήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἀτροπος et μοῖρα ,	Ἄτροπος et Μοῖρα, (3)
v. 649. πολύκμητος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τούνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. οὔνεκ'	εἴνεκ'
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἴρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἡύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόβοιο	πολυβρόβοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεὼς	νεός
v. 214. μὲν	βὰ	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	αἰψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρίόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν et κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰὺν·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῆ· et περί πέτρῃ,	καναχῆ· et περί πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα-	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κύσεν	κύσσειν	σεν	σατ·
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 338. οἱ	τοὶ
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ-	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	λεν et ἰκέσθαι,	et ἱκανε, (3)
L. VIII. v. 4. περί	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	σης·	
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στρυφελοῖο,	ἀπο, στρυφελοῖς —
v. 48. δῆ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 409. ἤρουντ·	εἶρουντ·
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 407. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἐ χρίσαν
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	ventus.	
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 315. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 519. εἰπου τις	τῶν εἰ τις
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάττον	τυτθῇ	σιν ἐσθλοῖς,	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρῶας et ἄλλους	Τρῶσιν et ἄλλον (1)	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντος·	et ἄλευομένους	μέγ' ἄλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. ἐτι	ἐπὶ
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 42. τοι et κἀκείνῳ	κεν et καὶ κείνῳ
v. 377. ἄρα	ἄφαρ	v. 54. ὥμοις	ὥμους
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 64. ὑτύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι	v. 66. ὡς που	ὡς ἡ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὡς δτ' ἀν' ἄξα-
v. 436. ἐν	ἐνὶ	δι' ἄζαλέης ξυλόχοιο Πύρ	λέην ξυλόχον πύρ Αἰθό-
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὡς—	μενον βρομέει, ἡ ὡς—
v. 459. πάντας et ἐπεὶ	παντ' et ἐπειῇ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 81. Ὑἶαλον, εὐγλώχινι	Ὑἶλλον, εὐγλώχινι
L. IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 87. Χέλιόν τε,	Σχελιδόν τε,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 89. Γαηνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 88. μούνος	μούνον	v. 131. πονέουσιν	περ εἰούσαν (4)
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
v. 114. παρανήε	παρενήε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἱκῆται,	ἱκῆται,
v. 132. μίγῃ	μίγῃ	v. 139. καὶ μιν αἰεὶ σπαίρου-	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου-
v. 134. ἐγχεῖ	ἐγχεσι	σαν	σαν (5)
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·	v. 143. Φύλαϊς εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 195. αἰὲν	αἰὲν	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε	v. 172. πέτρῃς,	πέτρῃς,
v. 259. δόρυ	δορὶ	v. 194. ὡς ἐτεὸν καύσαιτο,	ὡς ἐτεὸν, κεκέδαστο
v. 260. ἥρα	omissum,	μέγας	μέλας
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον·	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίῃς
v. 299. Τρῶεσσι	Τρῶσιν δὲ	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτύνοντο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρασε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτέρωτο expleatur, ea-que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kæchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἰούσαν· ἐτέρωτο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kæchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

V. 277. νούσω, καὶ	νούσω τε καὶ
V. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάρουσιν ἀάσπετα
V. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- υίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·
V. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
V. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον
V. 405. ἐδάμασσα	ἔδαμ' αἶσα
V. 406. οὐ γούωσα εἰ τόσσον, ὅσον	οὔτι γούωσα τόσσον, ὅσον ἄρ'
V. 408. κείνη	κεῖνον
V. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ
V. 413. κώκυσεν,	κώκυς,
V. 428. ὀφελόν ποτε	ὀφελον τότε
V. 431. ἡώς·	αἰών·
V. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
V. 459. μακρὸν περί κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
V. 465. βοήσατο	γοήσατο
L.XI. V. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ
V. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
V. 23. δὴ	δὴ
V. 25. ἀνίη	ἀνίης
V. 56. ἐς δορί	ἀορι
V. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
V. 63. αἰνὸν	αἰνοῦ
V. 66. ἐπὶ	τότε
V. 103. τῷ	τοῦ
V. 123. ὑπαί	ὑπὸ
V. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
V. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο
V. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
V. 194. λείπεν εἰ κραταιὴν	λίπεν εἰ κραιμαστήν,
V. 195. ἐμπεφυῖαν εἰ ἐυγνάμπτοισι χα- λινοῖς,	ἐκπεφυῖαν εὐγνάμπτοις χαλινοῦ,
V. 208. οὓς, ἄμοτον	οὓς τ' ἄμοτον
V. 209. εὐψὴ ὑπαί	τύψεν ὑπὸ
V. 219. ἄγε θέσθ'	ἄξεσθ'
V. 249. ἀπροτίοπτον ὁμίχλην·	ἀπροτίοπτος ὁμίχλη·
V. 251. ἔλονται	ἐλονται,
V. 284. ἐπ'	ἄρ'
V. 286. μετ'	μέγ'
V. 324. αὐτεον.	αὐτευν.
V. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
V. 361. μήν—ἄρμη.	μήν—ἄρμη.
V. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων
V. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι
V. 372. βελέμνοις,	βοείαις,
V. 379. ἐρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ θ'
V. 432. πόληος, ἑὼν	πόληος ἑῆς, (1)
V. 450. ἐπιθήσατο	ἐπεθήσατο
V. 472. συνηλλοίωτο	συνηλοίητο
V. 495. καὶ	σὺν
L.XII. V. 30. πάντα	πάντες
V. 31. ἐν κλισίης	ἄς κλισίας
V. 43. ἅμα	ἀνά
V. 53. οὐ γάρ	οὐχί
V. 55-56. ἅλλα Ζηνός· ἃ μὲν	ἅλλα· Ζηνός μὲν
V. 65. σφιν	σφισι
V. 76. πολλὰ	πάντα

V. 99. κάρτεος	θάρτεος
V. 103. ἡ Διὸς	ἐκ Διὸς
V. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	ἔως αἰπὺ λιποῦσα
V. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
V. 124. ἐς	ἀν'
V. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
V. 135. ὀκρυόνετι	ὀκριόνετι
V. 164. ἐπὶ	ποτὶ
V. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
V. 186. οὔδεος	οὔρεος
V. 188. περὶ	ἀμφ'
V. 198. ἐν	ἐκ
V. 209. ἡμέας	ὑμέας
V. 212. γαίη ἀπειρεσίη· εἰ ἀμμιν	γαίη ἀπειρεσίη· ὑμμιν
V. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀβριμόθυμοι,
V. 224. τι	κε
V. 236. μίμνετε	μίμνειν
V. 257. τοι	που
V. 258. πολέμου	πολέμοιο
V. 260. αὖθ'	αὐθ'
V. 275. Νέστωρ	Νέστορ
V. 277. τις	τοι
V. 284. μὲν	τὸν
V. 301. δ' ὅπ' Ἀρηί	κὼν ὅπ' Ἀρει
V. 313. οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε
V. 315. δ' ὁ	δὲ
V. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος
V. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
V. 333. αὖθ'	εὖ
V. 343. ἔργω εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτας
V. 394. γινῶναι	γινώμεναι
V. 410. εἶδεν	εἶδεται
V. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
V. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
V. 445. τῷ	τοῖ
V. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
V. 461. ἔξαν	ἔξον
V. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
V. 476. δς	ὅγ'
V. 484. καὶ ἐπὶ	ἢ ἐπὶ
V. 488. ἀφραδίη	ἐν κραδίη (2)
V. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
V. 496. ἐπὶ	περὶ
V. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκαλύψε	ἀχλὺς ἀμφοκαλύψε
V. 528. ἦεν,	αἰὲν,
V. 544. ἄρα	ἅμα
V. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
V. 559. ποῦ	γάρ
V. 564. οὔνεκά σφιν μέγα	οὔνεκ' ἄρα σφίσι
V. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
V. 583. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
V. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνω· εἰ μέγα
L. XIII. V. 4. περὶ	παρὰ
V. 19. φρένα	σφρένας
V. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
V. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδυ σανίδων
V. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
V. 68. ἀτρομοι	ἄδρομοι
V. 70. ἀνταχοι	αὐταχοι
V. 73. ἐπιθρίσουσι	ἐπιθρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἅλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶεα πάντα. Kachlyus fortasse scribendum existimat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἅλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 89. οἱ	τοὶ	v. 555. ἐπ' ὀφεί	ἐπόφαι
v. 106. γε	ἐ	L.XIV. v. 12. οἶο	ἀμφὶ
v. 110. λυγρῆς,	λυγρῆς,	v. 20. Κασσάνδραν	Κασσάνδρην
v. 113. ἔχειν	ἐλεῖν	v. 53. ἀκοίτου	ἀκοίτεω
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ	Τρῶες, ὡς ὑπὸ	v. 92-93.	lacuna.
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες	ὀλέκουσιν ἔδοντες	v. 113. καὶ οὐδεος	διειδέος
v. 152. τμηθέντες	δημθέντες	v. 121-122.	lacuna.
v. 162. μεγάρουιν	μεγάροιο	v. 142.	in uncis.
v. 183. ἐνὶ	ἐπὶ	v. 159. πάρος μεμαυῖαν	μέγ' ἐμμεμαυῖαν
v. 192. γέροντι τεὰς	γέροντος ἐὰς (1)	v. 166. ἰσχομεν	ἰσχέμεν
v. 241. κάρη.	κάρην	v. 171. ἄρ'	ἄμ'
v. 244. πολλὸν	πουλὺν	v. 172. βλεφάρων ἡλείδετο	βλεφάρουιν ἐλείδετο
v. 250. πολλῶν	πάντων	v. 178. συνέχοντο	συνέχυντο
v. 257. οὔτοι	οὐ πω	v. 188. ἄδην ἐμόν	ἀρήϊον
v. 268. φίλου, αἰνὸν	φίλου ἐνδον,	v. 198. ἀπηέτηνθ'	ἐπηέτηνθ'
v. 276. ἐνὶ	ἐνι	v. 214 et 241. εὐπεπλον	εὐπεπλον
v. 295. θς	ὡς	v. 262. ἔκχυσο	ἐκχυτο
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν	καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ	v. 263. χεῖματι	χέρματι
v. 348. μίη	μί' ἢ	v. 265. περιτρίζωσι	περιτρίζωσι
v. 362. σ' ἐδέξατ'	σε δέξατ'	v. 269. στεναχῆσι	στοναχῆσι
v. 368. ἄρ' ἐμελλεν	ἄρα μέλλεν	v. 281. ἀνωλύζεσκε	ἀνωμώζεσκε
v. 384. παρ'	καὶ	v. 283. σπαργεῦσα	σπαργῶσα
v. 394. ἀρίζηλο	ἀρίδηλον	v. 292. ἦδ' et ἦδ'	ἦ et ἦ
v. 401. θεῇ	θεά	v. 299. ἐνὶ μαίνεται	ἐτ' λαίνεται
v. 405. ἄρ' ἐθελγεν	ἄρα θελγεν	v. 302. βλεφάρων χεύοντο	βλεφάρουιν ἔχυντο
v. 410. ἀναιρέμεν	ἐναιρέμεν	v. 328. οἶδμα	χεῦμα
v. 425. οὐδ' ἢ	οὐδ' ἦγ'	v. 386. δὲ τὰ	δ' ἐὰ (4)
v. 428. ἔτρεσεν	ἔτρεμεν	v. 389. ἀπόπροθε	ἀπόπροθι
v. 429. ἐπεὶ οἱ	ὅτι οἱ	v. 402. αὐτοὶ	παῦροι
v. 445. αὐτόν	αὐτός (2)	v. 444. οὔτι	οὔτοι
v. 452. ἤριπεν	ἔρίψεν	v. 495. τις	οἱ (5)
v. 489. ὑπέκ	ὑπαὶ	v. 504. διέχευον	διέχευαν
v. 518. οἱ	τοὶ (3)	v. 507. πότμον	πόντον
v. 522. ἀναμνήσαντο	ἀνεμνήσαντο	v. 557. μὲν	μέγ'
v. 542. τι μυρομένων	κινυρομένων	v. 590. Ὡς	Ὡς
et περιπίπτат'	περιπέπτат'		

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἶδεσαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη vitiosum est. Lehrsus καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἄλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * *

ἄμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbaret, κοινῶ potius quam κοίῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΕΠΗ
ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

HESIODI
CARMINA ET FRAGMENTA.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

HESIODI THEOGONIA.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
αἷθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὄρχευνται καὶ βωμὸν ἔρισθενέος Κρονίωνος·
6 καὶ τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο,
ἢ Ἴππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπεβρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 ἐννύχιαι στείχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἀργεῖην, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
15 ἥ δὲ Ποσειδάω γαίηοχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοδλέφρον τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Λιώνην,
[Ἥω τ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,]
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
20 Γαίαν τε Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
αἶ νύ ποθ' Ἡσιόδον καλὴν ἐδίδαξαν αἰοδὴν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
Τόνδε δὲ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο·
Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτίπειραι·
30 καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασθαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδὴν
θεῖην, ὥς κλείοιμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σπᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰεῖδεν.
35 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦνται τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ δημηρεῦσαι· τῶν δ' ἀχάματος ῥέει αὐδὴ
40 ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δὲ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐγυρδούποιο θεῶν ὅπῃ λειριοέσση
σκιδναμένη· ἤχει δὲ κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. Αἱ δ' ἀμβρότον ὄσσαν ἰεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοίων πρῶτον κλείουσιν αἰοδῇ
45 ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἔτικτεν,

A Musis Heliconiadicibus incipiamus canere,
quæ Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
atque circa fontem nigrum pedibus teneris
saltant, et aram præpotentis Saturnii,
atque ablutæ tenerum corpus aqua Permessi,
aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
summo in-Helicone choreas ducebant
pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
Inde concitatae, velatae aere multo,
noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
celebrantes Jovemque ægida-tenentem et venerandam Juno-
nem] argivam, aureis calceamentis incedentem:
filiamque ægida-tenentis Jovis, cæruleis-oculis Minervam,
Phœbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
atque Neptunum terram-continentem, terram-moventem,
et Themis venerandam, et pædis-oculis Venerem,
Hebenque aurea-corona, formosamque Dionen,
[Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,]
Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis:
Pastores agrestes, mala probra, ventres solum,
scimus falsa multa dicere veris similia:
scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
ut-decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
divinam, ut canerem futuraque præteritaque.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
se vero ipsas primo et postremo semper canere.
Sed quo mihi hæc circa quercum aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
canendo oblectant magnum animum in Olympo,
memorantes præsentiaque futuraque præteritaque,
voce concinentes. Earum vero indefessa fluit vox
ab ore suavis. Ridet autem domus patris
Jovis valde-tonantis, Dearum voce liliacea
dispersa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
domusque immortalium. Hæc vero immortalem vocem emit-
tentes,] deorum genus venerandorum primo celebrant canti-
lena] ab exordio, quos Tellus et Cælum latum genuerunt,

οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, διωτῆρες ἑάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναι θ' ὑμνεῦσαι θεαὶ λήγουσιν τ' αἰοδῆς,
 ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 60 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 65 λημοσύνην τε κακῶν ἀμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσητο μητίετα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὄραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 70 ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας διμόρρονας, ἧσιν αἰοδῆ
 μέμβλεται, ἐν στῆθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχρυσάει,
 [τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόμενος Ὀλύμπου,
 ἐνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ' δ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἱμερος οἰκί' ἔχουσιν,]
 65 ἐν θαλῆς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσσαν εἶσαι
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπήρατον ὅσσαν εἶσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπιν καλῇ,
 ἀμειρόσῃ μοιπῇ· περὶ δ' ἔαχε γαῖα μέλαινα
 70 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος δρῶρει,
 νισσομένων πατέρ' εἰς δν· ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασίλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι αἰεὶ δὴν Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 ἑννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι, [σαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'· ἡ δὲ προφρεστώτη ἐστὶν ἀπαρτέων.
 80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,
 δντινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 γεινόμενόν τ' ἐξίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖρυσιν ἐέρσην,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ρεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν δρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείῃσι δίκησιν· ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐγέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 90 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστῃ θεὸν ὥς ἰλάσκονται
 αἰδοὶ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
 οἶά τε Μουσάων ἱερῇ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκ ἡβόλου Ἀπόλλωνος
 95 ἄνδρες αἰοδοὶ ἔασιν ἐπὶ γῆν καὶ κιθαρισταί·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὀλβιος, δντινα Μοῦσαι
 φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ρέει αὐδῆ.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 ἀζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰοδός

quique ex his prognati sunt Dii, datores honorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deae finiuntque carmine celebrare,
 quam præstantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-habentis :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Mnemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivionemque malorum solatiumque curarum.
 Novem enim cum-ea noctes mistus est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolerentur vero tempesta-
 tes,] mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendidique chori et ædes pulchræ.
 Juxta vero eas Gratiæque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illæ tum ibant ad Olympum exsultantes voce pulchra,
 immortalī cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
 euntium patrem ad suum. Is autem in cælo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus disposuit simul, et ordinavit honores.
 Hæc sane Musæ canebant, cælestes domos incolentes :
 Novem filiæ magno e Jove prognatæ :
 Clioque Euterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim et reges venerandos comitatur.
 Quenique honorarunt Jovis filiæ magni,
 nascentemque adspexerunt a Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsum respiciunt, reddentem jus
 rectis judiciis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes sunt, ut populis
 læsis in foro integras res restituant
 facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminet vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.
 A Musis enim et eminus-feriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharædi,
 ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcumque Musæ
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.
 Si quis enim vel luctum habens recens-afflicto animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

100 Μουσᾶν θεράπων κλειᾶ προτέρων ἀνθρώπων
 ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἵψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε, τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
 105 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
 οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 νυκτὸς τε δνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε πόντος.]
 Εἰπάτε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἷδαμι θυῶν,
 110 ἄστρον τε λαμπετόν τε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑσών,
 ὥς τ' ἀφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὃ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦνοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
 120 ἡδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 λυσιμελὲς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 δαμνᾷ τ' ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμερῃ ἐξεγένοντο,
 125 οὗς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
 ὅρρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένετο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσηέντα.
 Ἦδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἷδαμι θυῶν,
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐπιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῶ εὐνηθεῖσα τέχ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε Κρίόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
 135 Θείην τε Ρεΐην τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μὲθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων· θαλαρὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γένετο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἀργὴν ὀμβριμόθυμον,
 οἳ Ζηνὶ βροντὴν τ' ἔδοσαν τεύξαν τε κεραυνόν.
 Οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδ' ἑντες·
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεχ' ἄρα σφέων
 145 κυκλωτερὴς ὀφθαλμὸς ζεῖς ἐνέκειτο μετώπῳ.]
 Ἰσχύς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὀμβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γύης θ' ὑπερήφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσαντο
 ἀπλητοὶ, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
 celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
 statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
 meminit : cito vere deflexerunt eos dona Dearum.
 Salvete, natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
 [Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper existi-
 stentium,] qui tellure prognati sunt et cælo stellato,
 nocteque caliginosa, quosque salsus nutrit pontus.]
 Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti-sint
 et flumina et pontus immensus, æstu furens,
 astraque fulgentia et cælum latum superne :
 et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum,
 utque opes diviserint et quomodo honores distinxerint,
 atque etiam quomodo primum multivarium tenuerint Olym-
 pum :] hæc mihi dicite, Musæ, celestes domos inhabitantes,
 ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.
 Igitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
 [immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]
 Tartaraque tenebricosa in-recessu terræ spatiosæ :
 atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
 solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
 domat in pectoribus animum et prudens consilium.
 Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi-sunt.
 Ex Nocte porro Ætherque et Dies prognati-sunt :
 quos peperit, ubi-conceperat, Erebo concubitu mista.
 Tellus vero primum quidem genuit æqualem sibi
 Cælum stellatum, ut ipsam totam circumtegit,
 ut esset beatis Diis sedes tuta semper.
 Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia
 Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
 Pontum, absque amore suavi : sed deinde
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
 Cæumque Criumque, Hyperionemque Japetumque,
 Theamque Rheamque, Theminqe Mnemosynenque,
 Phœbenque aurea-corona, Tetlynque amabilem.
 Hos vero post natu-minimus natus-est Saturnus versutus,
 sæviissimus inter-liberos : floridum autem oderat parentem.
 Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,
 Brontenque Steropenque et Argen forti-animo,
 qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt fulmen.
 Hi autem sane cæterum quidem Diis similes erant,
 unus vero oculus media positus-erat in-fronte.
 [Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes :
 Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
 orbiculatus oculus unus inerat fronti :]
 roburque ac vires et variae-artes erant in operibus.
 Alii vero etiam e Tellureque et Cælo prognati-sunt
 tres filii magnique et prævalidi, nefandi,
 Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpabant
 inaccessæ, capita vero unicuique quinquaginta
 ex humeris prognata-erant super robustos artus.

Ἴσχυς δ' ἀπλητος κρατερὴ μεγάλη ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχοντο τοκῇ
 ἐξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσκε,
 Γαίης ἐν κευθμοῖν, κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 160 στεينوμένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολλοῦ ἀδάμαντος
 τεύξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
 165 πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λῶβην
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεὶ κἄ μῆσατο ἔργα. [τῶν
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐ-
 φθέγγετο· θαρσύνσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἅψ' αὐτὶς μύθοισι προσήύδα μητέρα κεδνὴν·
 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ἡμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεὶ κἄ μῆσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 175 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἱμεύρων φιλότῃτος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη
 πάντῃ· ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πᾶσι ὠρέετο χειρὶ
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μηδεα πατρός
 ἐσσυμένως ἤμισε, πάλιν δ' ἔβριψε φέρεσθαι
 ἐξοπίσω. Τὰ μὲν οὐτὶ ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
 ὄσσαι γὰρ βραθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 πᾶσας ἐδέετο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 185 γείνατ' Ἑρινὺς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἅς Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 μήδεα δ' ὥς τοπρῶτον ἀποτμήσας ἀδάμαντι
 κάββαλ' ἀπ' Ἠπείριοι πολυχλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὡς φέρετ' ἀμπελαγὸς πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χρόδος ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 ἐπλητ· ἐνθεν ἔπειτα περιβρύτον ἔκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδομένη καλὴ θεὸς, ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 195 ποσσὶν ὑπο βραδινοῖσιν αἴετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 ἀφρογενέα τε θεὸν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐνεκ' ἐν ἀφρῶ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροισι.
 Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυχλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἡ δὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφάνθη.
 Τῇ δ' Ἔρως ὠμάρτησε, καὶ Ἥμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη ταπρῶτα δεῶν τ' ἐς φύλον ἰούσῃ.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λέλογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῃτά τε μειλιχίην τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Caelo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non emittebat,
 Terrae in latebris malo autem oblectabatur opere
 Caelus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta: dolosam vero malam excogitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo moerens corde:
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: illos vero sane omnes invasit metus, neque quis-
 quam eorum locutus est. Confirmato animo tamen magnus
 Saturnus versutus] rursus verbis compellavit matrem ven-
 erandam:] Mater, ego hoc certe in-me-recipiens peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: gavisus est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in-insidiis: indidit vero manui
 harpen asperis-dentibus: dolum autem suppediavit omnem.
 Venit autem Noctem inducens magnus Caelus: circum vero
 Telluri] cupiens amoris incumbere, et sane extensus est
 undique: ex insidiis autem filius petiit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, suique genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut-ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manu:
 quotquot enim guttae proruperunt cruentae,
 omnes suscepit Terra: inversis autem annis,
 produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epiro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca vero
 alba] spuma ab immortal corpore oriebatur: in ea autem
 puella] innutrita est: primum vero ad-Cythera divina
 vehebatur, inde tum circumflumam pervenit ad-Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crescebat: ipsam autem Aphroditem
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Diique et homines, quia in spuma
 nutrita fuit: at Cytheream, quod appulit Cythera:
 Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro:
 atque amantem-genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus est, et Cupido sequebatur pulcher,
 natam primum Deorumque ad cœtum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virgineasque confabulationes risusque fallaciasque
 oblectationemque suavem amoremque blanditiamque.

Τὸς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκεν
 παῖδας νεικεῖων μέγας Οὐρανὸς οὗς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 210 ἔργον, τοῖο δ' ἐπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. [van
 Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαι-
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτι τε δὲ φῶλον Ὀνει-
 οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἑρεβεννή. [ρων·
 Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
 215 Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
 χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπὸν.
 [Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγένετο νηλεοποιούς,
 Κλωθὴ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε βροτοῖσι
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 220 αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιθεσίας ἐφέπουσιν,
 οὐδὲ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώσωσι κακὴν ὅπιν, ὅστις ἀμάρτη.]
 Τίχτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμῖνας τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
 Νεικέα τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
 Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση.
 Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γένετο Πόντος,
 πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 οὐνεκα νημερτὴς τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
 αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
 Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρτα τέκνα θεῶν
 πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἡϊκόμοιο,
 κούρης Ὠκεανοῖο, τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῶ τ' Εὐκράντῃ τε, Σαῶ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε Θέτις τε, Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε,
 245 Κυμοθῇ, Σπειῶ τε, Θῳή θ' Ἀλλή τ' ἑρόεσσα,
 καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγανῇ,
 Πασιθέῃ τ' Ἐρατῶ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωτῶ τε Πρωτῶ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδειᾳ,
 250 Δωρὶς καὶ Πανόπειᾳ καὶ εὐειδῇς Γαλάτειᾳ,
 Ἴπποθῇ τε ἑρόεσσα καὶ Ἴππονὸν ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 πνοίας τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 ρεῖα πρῆναι καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
 255 Κυμῶ τ' Ἠϊόνῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμῆδῃ,
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομειδῇς καὶ Ποντοπόρῃᾳ,
 Λειαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαομέδειᾳ,
 Πολυνόμῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσῃ,
 Εὐάρνῃ τε, φυήν τ' ἑρατὴν καὶ εἶδος ἁμωμος,
 260 καὶ Ψαμάθῃ, χασρίεσσα δέμας, δίῃ τε Μενίππῃ,

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
 filios objurgans magnus Coelus, quos genuit ipse.
 Dictitabat autem eos tendentes *manus* protervia magnum
 patrasse] facinus, cujus deinceps ultio in-posterum futura-sit.
 Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram;
 et Mortem : peperit vero Somnum : peperit vero agmen S-
 mniorum : nemini concumbens Dea peperit Nox obscura.
 Deinde etiam Momum et Ærurnnam dolore-plenam,
 Hesperidesque, quibus mala trans inclytum Oceanum
 aurea pulchra curæ-sunt, ferentesque arbores fructum :
 et Parcas et fatales-Deas genuit inexorabiles,
 Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ mortalibus
 nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 et quæ hominumque Deorumque delicta persequuntur,
 neque unquam deponunt Deæ vehementem iram,
 priusquam ab illo sumserint gravem pœnam, quisquis pec-
 carit.] Peperit autem et Nemesin, cladem mortalibus homi-
 nibus,] Nox pernicioſa ; post hanc vero Fraudem enixa-est et
 Concubitum] Seniumque perniciosum, et Contentionem pepe-
 rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
 rem molestum,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
 crimabiles,] Pugnasque Cædesque Præliaque Stragesque vi-
 rorum,] Jurgiaque mendacesque Sermones Disceptationes-
 que,] legum-contemptum Noxamque, familiares inter-se,
 Jusjurandumque, quod sane plurimum terrestres homines
 lædit, quando quispiam volens perjurium juraverit.
 Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus,
 maximum-natu filiorum : sed vocant senem,
 eo quod verusque et placidus : nec legum
 obliviscitur, sed justa et moderata judicia novit ;
 rursum vero etiam Thaumantem magnum et fortem Phor-
 cyn,] Terræ commistus, et Ceto formosis-genis
 Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex-Nereo autem progeneratæ sunt peramabiles filię Dearum
 Ponto in infructuoso, et e-Doride pulcra,
 filia Oceani, ultimi fluvii,
 Protoque Eucrateque, Saoque Amphitriteque,
 Eudoraque Thetisque, Galeneque Glauceque,
 Cymothoë, Spioque, Thoëque Haliaque amabilis
 et Melita gratiosa et Eulimene et Agave,
 Pasitheaque Eratoque, et Eunice roseis-brachiis,
 Dotoque Protoque, Pherisake Dynameneque,
 Nesæaque et Actæa et Protomeia,
 Doris et Panopia et formosa Galatea,
 Hippothoëque amabilis et Hipponoë roseis-brachiis,
 Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto
 flatusque divinorum ventorum una-cum Cymatolege
 facile mitigat et cum Amphitrite pulcris-talis,
 Cymoque, Ejoneque, pulchreque-coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris et Pontoporia,
 Liagoreque et Evagore et Laomedia,
 Polynomeque et Autonoë et Lysianasse
 Evarneque, indole grata et specie inculcata,
 et Psamathe, decora corpore, divaque Menippe,

Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.

- 266 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυβρέϊταιο θυγάτρα
 ἡγάγετ' Ἡλέκτρην· ἥ δ' ὠκεΐαν τέκεν Ἴριν,
 ἡϋκόμους θ' Ἀρπυίας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε,
 αἱ β' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἔπονται
 ὠκεΐης πετερύγεσσι· μεταχρόνιοι γὰρ ἱαλλον.
 270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρῆους
 ἐκ γενετῆς πολιὰς, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοι τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι,
 Περηιδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
 276 ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἴν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινώ τ' Εὐρυάλῃ τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἡ μὲν ἦν θνητὴ, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
 αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
 ἐν υαλακῇ λειμῶνι καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι.
 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένε', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλησι.
 Χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μή-
 285 ἔκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [ῶν,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα
 μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξεναρίζε βίῃ Ἡρακλεΐῃ
 290 βοῦσι παρ' εἰλιπόδεσσι περιβρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
 ἡματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 296 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἑοικὸς
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείῃν κρατερόφρον' Ἐχιδνάν,
 ἡμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπαρῆον,
 ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 300 [ποικίλον, ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ αἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοιλὴ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίνειν.]
 Ἡ δ' ἔρυσ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
 306 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήρας ἡματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 δεινὸν θ' ὕβριστήν τ' ἀνεμον ἐλικώπιδι κούρῃ·
 ἥ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ·
 310 δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειὸν
 Κέρβερον, ὠμηστήν, Αἰδεῖο κύνα χαλκεόφωνον,
 πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ὑδρην αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,

Nesoque Eupompeque, Themistoque Pronoëque,
 Nemertesque, quæ patris habet mentem immortalis.
 Hæ quidem ex-Nereo inculpato procreatæ sunt
 filiæ quinquaginta, inculcata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
 duxit Electram : hæc autem celerem peperit Irim,
 pulchricomasque Harpyias, Aëllouque Ocypetenque,
 quæ sane ventorum flamina et aves una comitantur
 perniciousis alis : similes-tempori enim volitant.

Phorco vero dein Ceto Græas peperit formosas
 a partu canas, quas inde Græas vocant
 immortalesque Dii humique incedentes homines,
 Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
 in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque Euryaleque Medusaque gravia perpressa.
 Illa quidem erat mortalis, hæc autem immortales et senii ex-
 pertes] duæ : cum una vero concubuit cærulea-cæsarie Ne-
 ptunus] in molli prato et floribus vernis.

Ejus autem quum jam Perseus caput amputasset,
 exsiluit Chrysaorque magnus et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
 natus-erat, ille vero ensen aureum tenebat manibus suis.
 Et-ille quidem cum-avolasset, relicta terra matre pecorum,
 pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
 tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tricipitem Geryonem,
 mistus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.

Illum quidem armis-exiit vis Herculeæ,
 boves apud flexipedes circumflua in Erythia :
 die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
 Tirynthum in sacram, trajecto Oceano
 Orthroque interfecto et bubulco Eurytione,
 stabulo in obscuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
 mile] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
 specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
 dimidiam quidem nympham nigris-oculis, pulcris-genis,
 dimidiam contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,] [varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terrar.
 Illic vero ei specus est in-imo cava sub petra,
 procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.]
 At coërcebatur apud Arimos sub terra misera Echidna,
 immortalis nympa et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
 vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
 ea vero gravida-facta peperit truces liberos :
 Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Secundo iterum edidit-partu intractabilem, laud effabilem
 Cerberum, crudivorum, Plutonis canem arnea-voce,
 quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio Hydram rursus genuit perniciose scientem,

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 ἀπληστον κοτέουσα βίη Ἡρακλειή.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνὶ ῥατο νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ
 Ἡρακλῆς βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγέλεις.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτιχτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποιὸν λέοντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος.
 [Πρόσθε λέων, ὅπθιν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Φίξ' ὅλοην τέκε, Καδμείοισιν δλεθρον,
 Ὀρθρῷ ὑποδμηθεῖσα, Νεμειαιὸν τε λέοντα,
 τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδὴν παράκοιτις,
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκεῖων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἡδ' Ἀπείσαντος
 ἀλλὰ ἐξ ἐδάμασσε βίης Ἡρακλειή.
 Κητὼ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί.

Τηθύς δ' Ὠκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινῆεντας,
 Νειλὸν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε καὶ Ἰστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φᾶσιν τε Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην
 Νέσσον τε, Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἑπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηνειὸν τε καὶ Ἑρμον, ἐυῤῥέτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λαδωνά τε Παρθενίον τε,
 345 Εὐφρόν τε καὶ Ἀρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
 Τίχτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαίαν
 ἀνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῷ τ' Ἀδμήτῃ τε, Ἰάνθῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε,
 350 Δωρίς τε Πρυμνῷ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰππῷ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε,
 Ζευξῷ τε Κλυτίῃ τε, Ἰδυϊά τε Πασιθῷ τε,
 Πληξαύρῃ τε Γαλαξαύρῃ τ', ἐρατῇ τε Διώνῃ
 Μηλόβοσίς τε, Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
 355 Κερκῆϊς τε, φυὴν ἐρατῇ, Πλουτῷ τε βοῶπις,
 Περσηΐς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀκάστῃ τε Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρόεσσα, Μενεστῷ τ' Εὐρύπῃ τε,
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμῃ τε, Τελεστῷ τε κροκόπεπλος
 Χρυσῆϊς τ', Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῷ,
 360 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῷ Ὀκυρόῃ τε,
 καὶ Στύξ, ἡ δὲ σφῶν προφερεστάτῃ ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὔται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι. Πολλαὶ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
 365 αἱ ῥα πολυσπερέες γαίαν καὶ βένθεα λίμνης
 πάντῃ δμῶς ἐφέπουσι, θεῶν ἀγλαὰ τέχνα.

Lernæam, quam enutrivit Dea albis-ulnis Juno,
 implacabiliter irascens robori Herculeo.
 Atque eam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Jolao,
 Hercules, ex-consiliis Minervæ prædatrix.
 Illa vero Chimæram peperit, spirantem inexpugnabilem ig-
 nem,] trucemque magnamque, pernicemque validamque.
 Hujus autem erant tria capita : unum quidem terribilis leonis,
 alterum capellæ, tertium vero serpentis, robusti draconis.
 [Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra,
 horrende efflans ignis vim ardentis.]
 hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophontes.
 At ea sane Sphingem perniciosam peperit, Cadmeis perniciem,
 ab-Orthro compressa, Nemeæumque leonem,
 quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 in arvis collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 ibi sane hic commorans damno-afflictebat genera hominum,
 dominans Treto Nemeæ monte atque Apesanti :
 sed ipsum vis domuit roboris Herculei.
 Ceto vero minimum-natu cum-Phorcynæ concubitu mista
 peperit sævum serpentem, qui obscuræ in-latibulis terræ
 finibus in amplis aurea mala custodit.
 Hæc quidem Cetus et Phorcynis soboles est.

Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticiosa,
 Nilumque Alpheimque et Eridanum profundis-vorticibus,
 Strymonem, Mæandrumque et Istrum pulchrisflum,
 Phasinque Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus
 Nessumque, Rhodiumque Haliacmonemque, Heptaporum-
 que] Granicumque et Æsepum, divumque Simoenta,
 Peneumque et Hermum, amœneque-fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque,
 Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.
 Peperit autem filiarum sacrum genus, quæ per terram
 viros tondent, cum Apolline rege,
 et Fluminibus : hanc vero a Jove sortem habent,
 Pithoque Admeteque, Jantheque Electraque,
 Dorisque Prymnoque et Urania Deæ-similis,
 Hippoque Clymeneque, Rhodiaque Calliroëque,
 Zeuxoque Clytieque, Idyiaque Pasithoëque,
 Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione
 Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis-oculis,
 Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque,
 Petreaque amabilis, Menestoque Europaque,
 Metisque Eurynomeque, Telestoque croceo-peplo
 Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso,
 Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque,
 et Styx, quæ sane ipsarum excellentissima est omnium.
 Hæc vero Oceano et Tethye prognatæ sunt,
 majores-natu filiae. Multæ quidem sunt et aliæ.
 Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides,
 quæ sane multum-dispersæ terram et profunditates lacus
 undique pariter obeunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχῆδ' ῥέοντες,
 υἱέες Ὀκεανοῦ, τοὺς γαίνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπεῖν,
 370 οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, ὅσοι περιναϊεάουσι.

Θεΐη δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἥῳ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γαίναθ' ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

375 Κρίω δ' Εὐρυβίῃ τέκεν ἐν φιλότῃ μιγείσα
 Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δια θεάων
 Πέρσην θ', ὃς πάσῃσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.

Ἀστραίῳ δ' Ἥως ἀνέμους τέχε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψοροκέλευθον
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶν εὐνῆθεῖσα.

Τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτεν Ἐωσφόρον Ἡριγένεια
 ἀστρο τε λαμπετόωντα, τὰτ' οὐρανὸς ἑστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκ' Ὀκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεί-
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι· [σα
 385 καὶ Κράτος ἦδε Βίην ἀριδείκετα γαίνατο τέχνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδὲ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς ὀππῇ μὴ κείνοισι θεὸς ἡγεμονεύῃ,
 ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.

Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἀφθιτος Ὀκεανίνῃ
 390 ἡματι τῷ δτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 μὴ τιν' ἀπορβραίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

395 Τὸν δ' ἔφαθ', ὃς τις ἀτιμὸς ὑπὸ Κρόνου ἦδ' ἀγέραςτος,
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιδησέμεν ἢ θέμις ἐστίν.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἀφθιτος Οὐλυμπόνδε
 σὺν σφοῖσιν παῖδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.

Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 παῖδας δ' ἡματα πάντα ἐοὺς μεταναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτῶς πάντεσσι διαμπερές, ὥςπερ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσε· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοῖβη δ' αὖ Κόλου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν·

405 κυσαμένη δὲ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ
 Λητῶ κυανόπεπλον ἐγαίνατο, μελιχον αἰεὶ,
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 [μελιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]

Γαίνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 410 ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκληῖσθαι ἄκοιτιν.

[Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.

[Καὶ γὰρ νῦν δτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται,
 κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 βρεῖα μάλ', ἣ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
 filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys :
 quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
 loqui,] sed singuli noverunt, quicumque circum-habitant.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen-præbet
 immortalibusque Diis, qui cælum latum tenent,
 peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
 Astræumque magnum Pallantemque diva Dearum,]
 Persenque, qui omni eminebat peritia.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatorem
 et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
 Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum mane-genita,
 astraque fulgentia, quibus cælum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mista,
 Zelum et Nicen pulcris-malleolis, in ædibus ;
 et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
 quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulla sedes,
 nec via, quin illis Deus præeat,
 sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.
 Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
 die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 immortales vocavit Deos ad latum Olympum :
 dixit autem, quisquis una secum Deorum contra-Titanas
 pugnet,] nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque
 habiturum, quem antea inter immortales Deos.

Illum vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno et
 immunis,] ad honores ac præmia se provecturum, ut æquum
 est.] Venit autem sane prima Styx incorruptibilis in-Olym-
 pum] cum suis filiis sui per consilia patris.

Eam vero Jupiter honoravit, eximiaque dona dedit.
 Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnum ut-sit jus-
 jurandum,] filii autem diebus omnibus sui inquilini ut-sint.
 Similiter vero omnibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
 perfecit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phæbe vero etiam Coei perjucundum venit ad torum ;
 gravida-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
 Latonam cæruleo-peplo peperit, blandam semper,
 mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 [blandam ab initio, suavissimam in Olympo.]
 Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perses
 duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem gravida-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
 Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona,
 potestatem ut-habeat terræque et infructuosi maris.
 Ea autem etiam stellato sub cælo sortita-est honorem,
 immortalibusque Diis honorata est maxime.

[Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
 faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
 invocat Hecaten : ingensque eum sequitur honor
 facillime, cui benevola certe Dea suscipit preces :

420 καὶ τὲ οἱ ὀλβον δ' ἀπάξει, ἐπεὶ δύνάμεις γε πάρεσθιν.]
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων,
 οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδὲ τ' ἀπηύρα
 δ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ', ὅτι μουνογενῆς, ἥσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσῃ·]
 ἀλλ' ἐτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 430 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει δ' ἔθελ' ἔλθῃ·
 ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισήνορα ὠωρήσωνται
 ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι
 νίκην προφρονέως ἀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 435 ἔσθλ' ἡ δ' αὖθ', ὅπ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
 ρεῖα φέρει χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ἀπάξει·
 Ἐσθλή δ' ἱππῆσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 440 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται·
 εὐχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἑρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηϊδίῳ δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλή δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀέξει·
 445 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ποίμνας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάζει, καὶ ἐκ πολλῶν μέλινα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἶδε τε τιμαί.]

Ῥεῖη δ' ὑπομηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαιδίμα τέκνα,
 Ἰστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὼν, δὲ ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆν' ἀ τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθύν.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
 460 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἔκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληΐδα τιμὴν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἔῳ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς·
 τῷ καὶ ὅγ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεῖν
 παῖδας ἐοῦς κατέπινε· Ῥεῖν δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 τοὺς αὐτῆς, Γαίαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μήτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῶς πατρὸς ἐοῖο

atque illi divitias largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Coeloque prognati sunt
 et honorem sorte-acceperunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per vim-ademit, neque abstulit,
 quaecumque sortita est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sortita est honoris,
 [et potestatem in terra et in caelo et in mari :]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice praesto est atque eum juvat :
 inque concione inter homines eminet, quem voluerit :
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benevole ut praebat et laudem porrigat :
 inque iudicio reges apud venerandos sedet :
 eximia vero etiam, quando viri in certamine colluctantur,
 ibi dea et his praesto est atque eos juvat.
 Qui vicerit vero virtute et robore, pulcrum praemium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit :
 et his qui caeruleum mare tractu difficile exercent :
 vota faciunt vero Hecatae, et valde sonanti Neptuno.
 Facile etiam praedam inclyta Dea dedit copiosam ;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad augendum ;
 armenta et boum greges et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem juvenum, qui post eam
 oculis adspexerunt lumen multa contuentis Aurorae.
 Sic ab initio nutrix puerorum est : hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immite cor habens, et valde sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cujus etiam a tonitru concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 haec agitans, ne quis clarorum Caeli filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra et Coelo stelligero,
 quod sibi fatale esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (exsistens), Jovis magni per consilia :
 ideoque hic non vanam speculationem habuit, sed insidias
 struens filios suos devorabat : Rheam autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus suis, Terra et Coelo stellato,
 consilium ut conferrent, quo pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὐς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίοντο,
475 καὶ οἱ πεφραδέτην δσαπερ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
Πέμπαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
480 Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
[Ἔνθα μιν ἔκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
ἀντρῷ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὑλήεντι.]
485 Ἐὼ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιζεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ·
τὸν τόθ' ἑλὼν χεῖρεσσιν ἔην ἐγκάθετο νηδύν,
σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
490 λείπεθ', ὅμιν τάχ' ἔμελλε, βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας,
τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.

Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ἤρξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
495 ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφι τε παιδὸς ἐοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξήμεσσε λίθον, πύματον καταπίνων·
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοις ὑπὸ Παρνησοῖο
500 σῆμ' ἔμειν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους δλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὐς δῆσε πατὴρ ἀσειφροσύνησιν·
οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάνων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραιὸν
505 καὶ στεροπὴν· τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκλύθει·
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὀκεανίην
ἡγάγετο Κλυμένην καὶ δμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
Ἡ δὲ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
510 τίχτε δ' ὑπερκύδαντα Μενότιον ἡδὲ Προμηθεά
ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτίνον τ' Ἐπιμηθεά,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειοῖσι
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μενότιον εὐρύοπα Ζεὺς
515 εἰς Ἑρεβὸς κατέπεμψε βαλὼν φλόεοντι κεραιὸν
εἴνεχ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡνωρέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
πεῖρασιν ἐν γαίῃ, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
ἐστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χεῖρεσσι.
520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόβουλον
δεσμοῖς ἀργαλέοις μέσον διὰ κίων' ἐλάσσας.
Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ δγ' ἦπαρ
ἥσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέζετο ἴσον ἀπάντη
525 νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμᾶρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου Ἀλκιμος υἱὸς

contra-filios, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
Illi vero filiae dilectae bene quidem ausculturunt atque no-
rem-gesserunt,] et ei commemorarunt, quaecumque consti-
tutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnani-
mum.] Miserunt autem in Lyctum, Cretae in pinguem tra-
ctum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum : hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
Creta in lata educandum enutriendumque.

[Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
primum ad Lyctum : abscondit autem ipsum manibus pre-
hensum] antro in excelsio, divinae sub latebris terrae,
Aegeio in monte, denso, silvoso.]

Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in-manus-de-
dit] Caeli-filio, praepotenti, Deorum priori regi :
quem tum arreptum manibus suam condidit in-alvum
miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
pro lapide suus filius invictus et securus
superesset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.

Celeriter autem deinde robur et splendida membra
crescebant illius regis : inversis vero annis,
Terra consilio astuto circumventus,
suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
victus artibus vique filii sui.
Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum :
hunc quidem Jupiter defixit in terram spatiosam
Pytho in divina, sub amfractibus Parnassi,
monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.] Solvit vero patruos perniciosos a vinculis
Caeligenos, quos vinxerat pater ex-amentia :
qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
dederuntque tonitru atque candens fulmen
et fulgur ; antea vero immanis Terra ea occultaverat :
quibus confisus, mortalibus et immortalibus imperat.

Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
duxit Clymenen et eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium :
peperit praeterea praeclarum Menoetium atque Prometheum
varium, versutum, amentemque Epimetheum,
qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus :
primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
virginem. Flagitiosum vero Menoetium late-videns Jupiter
in Erebum demisit feriens ardente fulmine,
propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
Atlas vero caelum latum sustinet dura ex necessitate,
finibus in terrae, e-regione Hesperidum argutarum,
stans, capiteque et indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero indissolubilibus-compedibus Promethea ver-
sutum,] vinculis duris mediam in columnam affigens.
Et ei aquilam immisit expansis-alis : at haec hepar
comedebat immortale ; id autem crescebat tantum ubique
noctu, quantum toto die edisset extensis-alis avis.
Hunc quidem sane Alcmenae formosis-malleolis fortis filius

Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 530 ὅρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
 πλείον ἔτ' ἢ τοπάροιεν ἐπὶ χθόνα πουλυδότειραν.
 Ταῦτ' ἄρ' ὅγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καίπερ χωόμενος παύθη χόλου δν πρὶν ἔχεσκεν,
 οὐνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 535 Καὶ γὰρ δτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
 Μηκώνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πῖονι δημῷ
 ἐν ρινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοεῖη,
 540 τῷ δ' αὖτ' ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργεῖι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
 545 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦκ' ἐπιμαειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰγιγενετάων,
 τῶνδ' ἔλευ ὀπποτέρῃν σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ βρα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
 550 γῶν ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ παλέεσθαι ἔμελλε.
 Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνέλιετο λευκὸν αἰεῖφα.
 [Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἔκετο θυμὸν,
 555 ὡς ἶδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῶλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὅστέα λευκὰ θνηέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 560 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀχαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο,
 κλέψας ἀχαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ ἔκελον Κρονίδεω διὰ βουλὰς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυρῇ ἐσθῆτι· καταχρῆθεν δὲ καλύπτρην
 575 δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 [ἀμρὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης,
 ἱμερτοῦς, περέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
 ἀμρὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὰς ποιήσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 580 ἀσκήσας παλάμησι, χαρίζομενος Διὶ πατρί.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 ab-Japetionida, et liberavit eum ab ægritudine :
 non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
 quo Herculis Thebis-geniti gloria esset
 major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
 His igitur is venerabundus honorabat præclarum filium :
 quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
 eo-quod certasset consilio cum præpotente Saturnio.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque ho-
 mines] Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
 in pelle deposuit, tegens ventre bubulo ;
 illic rursus ossa alba bovis dolosa arte
 rite-disponens deposuit, tegens candida arvina.
 Jam tum ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque :
 Japetionida, omnium illustrissime regum,
 o amice, quam inique partitus-es portiones !
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vaser,
 leniter arridens ; dolosæ autem non obliviscebatur artis :
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
 Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem æterna consilia
 sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem spe-
 ctabat animo] hominibus mortalibus, quæ etiam perficienda
 erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 [Irascebatur autem mente : ira vero ejus circumvenit ani-
 mum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
 Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera
 hominum] adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupi-
 ter :] Japetionida super omnibus rebus consilia sciens,
 o amice, nondum sane dolosæ oblitus-es artis.
 Sic dixit irascens Jupiter æterna consilia sciens :
 ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
 non dabat miseris ignis vim insatiabilis
 mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
 furatus indomiti ignis eminus-apparentem splendorem
 in concava ferula : momordit vero sane intus-in animo
 Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovit eum carum
 cor,] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splen-
 dorem.] Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E-terra enim conformavit perceleber Vulcanus
 virginis pudicæ simulacrum Saturnii per consilia.
 Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
 candida veste : capiti vero calyptram
 artificiosam manibus imposuit, mirum visu :
 [circum vero eiserta, recens-florentis floribus herbæ
 anemona, imposuit capiti Pallas Minerva :]
 circum vero ei coronam auream caput posuit,
 quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχато, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἡπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα.
Τῶν ὄγε πολλὰ ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολ-
θαυμάσια, ζωοῖσιν εἰκότα φωνήεσσιν. [λή,])

585 Αὐτὰρ ἐπεὶ τεῦξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ' ἐνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδ' ἄνθρωποι
κόσμῳ ἀγαλλομένην Γλαυκῶπιδος ὀμβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώ-
ως εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν. [πους,

590 { Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.]
Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ', αἶ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

Ἦς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
595 κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων·
αἱ μὲν τε πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
[ἡμάτια] σπεύδουσι, τιθεῖσι τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφίας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμύνονται·

600 ὅς δ' αὖτως ἄνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὃς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,

605 χῆται γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βίотου ἐπιδευῆς
ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
χρησται· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχεν ἀκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεςσι,
τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφέρει
610 ἔμμεναι· ὃς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἔχων ἀλίσστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.

Ἦς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.

Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
615 τοιό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολυῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμός ἐρύκει.

ἽΘριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττω τ' ἡδὲ Γύῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
ἠγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος
620 καὶ μέγεθος κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἐνθ' οἷγ' ἀλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἴατ' ἐπ' ἔσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες,
ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

625 οὓς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
αὕτῃ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεχέως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλὰν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,

630 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὄσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
οἱ μὲν ἀφ' ὕψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων,
οὓς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνω εὐνηθεῖσα·

In hac autem artificiosa multa caelata-erant, mira visu,
belluae, quales continens multas alit atque mare.

Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.

At postquam effecit pulchrum malum pro bono,
eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
ornatu gestientem *Palladis* splendidis-oculis, forti-patre-
prognatae.] Admiratio autem cepit immortalesque Deos
mortalesque homines,] ubi viderunt dolum exitiosum,
inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
rum,] clades ingens, quae mortales inter homines habitant,
perniciosae paupertatis non comites, sed luxus.

Veluti vero cum in alveariis tectis apes
fucos pascunt, malorum participes operum;
illaeque quidem *per* totum diem ad solem occidentem
[diurnae] laborant, finguntque favos albos,
hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
alienum laborem suum in ventrem metunt :
ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
molestorum : alterum autem praebuit malum pro bono :
qui nuptias refugiens et anxia opera mulierum,
non uxorem-ducere velit, gravemque attigerit senectutem,
ob-inopiam senectutem-foventis, is autem non victus indi-
gens] vivit, mortui tamen possessionem *inter se* dividunt
remoti-cognati. Cui vero contra nuptiarum conditio conti-
gerit,] pudicam autem habuerit conjugem, firmam in-mente,
huic tamen etiam post hominum-memoriā malum cum-bono
certat,] ut-adsit : qui vero adeptus-fuerit noxium genus *mu-
lierum,*] vivit in pectore gestans perpetuum maerorem
animo et cordi, et immedicabile malum est.

Adeo non licet Jovis fallere consilium neque effugere.
Neque enim Japetionides innocens Prometheus
illius evitavit gravem iram, sed per necessitatem *eum*,
quamvis multiscium (existentem), magnum vinculum coer-
cet.] Briareo vero ubi primum pater iratus-erat animo
Cottoque atque Gyae, ligavit forti vinculo,
fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
et magnitudinem : collocavit autem eos sub terram latam :
ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
sedent in extrema-plaga, magnae in sinibus terrae,
usque valde, maerentes, corde magnum luctum habentes ;
sed ipsos Saturniusque et immortales Dii alii,
quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terrae consiliis reduxerunt in lucem iterum :
ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
cum illis victoriamque et splendidam gloriam eos acceptu-
ros-esse.] Diu enim pugnarunt, laborem animum-crucian-
tem habentes,] Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-
sunt,] contra sese-invicem per validas pugnas :
hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
illi vero sane ab Olympo, Dii datores bonorum :
quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.

635 ἄρ' ἂν τότε ἄλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο ποτολέμοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 [πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 645 ὅρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδὲ γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτους πέρι μαρνάμεθ' ἡματα πάντα
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐχγενόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 φαίνετε Τιτῆνεσιν ἐναντίοι ἐν δαί λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος ἅψ' ἀρίκεσθε, δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 ἡμετέρας διὰ βουλάς ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 655 διαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Ἀψορβὸν δ' ἐξαῦτις, ἀμειλίχτων ἀπὸ δεσμῶν,
 σῆσιν ἐπιπροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος
 660 ἡλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάεπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 ῥυσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι,
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὁσμίνας.
 Ὡς φάτο· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 665 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δὲ λιλαίετο θυμὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,
 [Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,]
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἤκε φάωςδε,
 670 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἵσσοντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 ἔξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσταθεν ἐν δαί λυγρῇ,
 675 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες
 [Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας]
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμρότεροι, δεινὸν δὲ περίεχε πόντος ἀπείρων,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπκος
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἔκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῇ
 ἀσπέτου ἰωγμοῖο βολάων τε κρατερῶν·
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔσαν βέλεα στονόεντα.
 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔχετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλωμένων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῇ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευ ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦγε
 εἴθαρ μὲν μένεος πλῆγτο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-excruciantem habentes,] continenter pugnabant decem totos annos.
 Neque ullus erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; æqualiter autem finis extendebatur belli.
 Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia,
 nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
 [omnium in pectoribus augebatur animus generosus.
 Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,]
 jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque :

Audite me, Terræque et Cœli inclityi liberi,
 ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversi nobis-invicem
 victoriæ et imperii gratia pugnavimus dies omnes,
 Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus.
 Vos vero magnamque vim et manus invictas
 ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi,
 memores amicitiae placidæ, quam multa perpassi
 ad lucem redieritis, molesto a vinculo,
 nostra per consilia, o caligine obscura.

Sic dixit : hunc vero rursum excepit Cottus egregius :
 venerande, non ignota loqueris : sed et ipsi
 scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem intellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi.
 Retro vero acerbis a vinculis,
 tua providentia e caligine tenebrosa
 venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio
 vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu,
 pugnantes cum-Titanibus in acribus præliis.

Sic dixit : collaudarunt vero Dii, datores bonorum,
 sermone audito : bellumque cupiebat animus
 magis etiam quam antea : pugnam vero lugubrem ciebant
 omnes, feminaeque et mares, die illo,
 [Titanesque Dii et quotquot Saturno prognati-sunt,]
 quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem,
 acresque fortesque, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant
 omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta
 ex humeris enata-erant in robustis artubus.
 Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa,
 rupes ingentes validis in manibus gestantes
 [Titanes vero ab-altera-parte confirmabant phalanges]
 alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
 utrique; horrende vero insonuit pontus immensus,
 terra autem valde stridebat, ingemiscebat vero cœlum latum
 quassatum, penitusque concutiebatur amplus Olympus
 ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis
 ad Tartarum tenebricosum, pedumque acris fragor,
 immodici tumultus ictuumque fortium :
 ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum
 adhortantium : at illi congrediebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed jam
 ipsius] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

φαῖνε βίην ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 690 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχιδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ [που
 ἱκταρ ἄμα βροντῇ τε καὶ ἀστραπῇ εὖ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφύωντες,
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὀκεανοῖο ρέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμπεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἡέρα δι' ἄν' ἱκάνεν
 ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἡδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτῶς, ὥς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 πύλατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 705 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίν τε κόνιν θ' ἄμα ἐσφαράγιζον
 βροντῇ τε στεροπῇ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μεγάλιοι, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπῇν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὁτοβος δ' ἀτλητος ὀρώρει
 710 σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
 ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοις μάχην δριμύειαν ἐγείραν
 Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γῆς τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμπαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλίοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανὸθεν κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἱκοῖτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἱκοί.
 Τὸν περί χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νῦξ
 τριστοιχεί· κέχυται περὶ δειρὴν· αὐτὰρ ὑπερθεν
 γῆς βίξαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡερόεντι
 730 κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
 χαλκείας, τοίχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γῆς, Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάλθυμος
 735 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιχυτόν
 οὐδας ἱκοῖτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντοσθε γένοιτο.

omnem] ostendebat vim : simul vero sane a cælo atque ab
 Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem
 confertim una-cum tonitruque et fulgure volabant
 manu a robusta, sacram flammam circumvolventia,
 crebra; circum vero terra alma reboabat
 ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva.
 Fervebatque terra tota, et Oceani fluentia,
 pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor
 Titans terrestres; flamma vero ad aërem divinum pervenit
 ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis fortium
 splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero co-
 ram] oculis adspicienti atque auribus vocem audienti
 eodem-modo, ac si terra et cælum latum superne
 miscebantur : talis enim maximus trepitus excitabatur
 illius quidem dirutæ, hujus autem ex-alto proruentis.
 Tantus fragor erat Deorum certamine confligentium.
 Simul vero venti motumque pulveremque una cum-strepitu-
 excitabant] tonitruque fulgurque et ardens fulmen,
 tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque
 in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis exci-
 tabatur] horrendi certaminis; robur autem apparebat operum.
 Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-mutuo imminen-
 tes,] constanter pugnant in forti praelio.
 Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant,
 Cottusque Briareusque Gyasque insatiabilis belli.
 Hi igitur trecentas petras robustis e manibus
 mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram late-patentem
 miserunt et vinculis molestis alligarunt,
 cum-vicissent manibus superbi licet essent,
 tantum infra sub terram, quantum cælum distat a terra :
 par enim spatium a terra ad Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctesque et dies ærea incus
 cœlitus delabens decimo die ad terram perveniret :
 novem vero rursus noctesque et dies ærea incus
 ex terra descendens decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa æream septum ductum-est : circum vero ipsum
 nox] tripliciter fusa-est circa collum : sed superne
 terræ radices sunt et infructuosi maris :
 illic Dii Titans sub caligine tenebrosa
 absconditi-sunt consiliis Jovis nubicogi.
 [loco in putrido, ubi vastæ ultima loca sunt terræ.]
 His non exeundum est, portas enim imposuit Neptunus
 æreas, murusque circuit utrimque.
 Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus
 habitant, custodes fidi Jovis ægida-tenentis.

Ibi vero terræ tenebricosæ et Tartari caliginosi
 pontique infructuosi et cœli stelligeri
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii quidem,
 hiatus ingens, nec quisquam toto integro anno
 solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἄλλα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
[ἀργαλήη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
745 ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.]

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστῆώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν,
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσπον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
750 χάλκεον, ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔεργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἥ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται,
755 [ἥ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερχὲς ἔχουσα,
ἥ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.]

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδὲ ποτ' αὐτοὺς
760 Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μελιχὸς ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρὴ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
765 νηλεὲς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων· ἔχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεντες,
ἱερθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἔπαινῃς Περσεφονείης,
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
770 νηλεὲς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει δμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
ἔξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἔᾶ πάλιν, ἀλλὰ δοκεῦν
ἑσθίει ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
[ἱερθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἔπαινῃς Περσεφονείης.]

775 Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὀκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναιεῖ
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίονσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
διπλότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
785 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχώρ, πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
ὑψηλῆς πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὀκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδοσται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
ἥ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
795 κείται νηῦτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,

Sed sane huc et illuc ferret antea procella procellæ
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscuræ domus horrenda
stat, nubibus oblecta nigris.]

Has ante portas Japeti filius sustinet cælum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope euntes
sese-mutuo compellabant, alternis-subeuntes magnum limen
æreum : hæc quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet ;
sed semper altera saltem extra domum (existens).
super terram versatur ; altera rursus intra domum (existens)
exspectat sui tempus itineris, donec veniat.

[Hæc quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta caliginosa.]

Ibi autem Noctis filii obscuræ domus habent,
Somnus et Mors, graves Dii : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
cælum scandens, nec cælitus descendens.

Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus ;
alterius vero ferreum quidem cor, abeneum vero ei pectus
crudele in præcordiis : tenet autem quem primum arripuerit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic dei inferi in-anteriore-parte ædes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
sævus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus ;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
devorat, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Seorsum vero a diis inclytas ædes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad cælum firmatæ-sunt.
Raro vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum jusjurandum ut-fe-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quæ e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subtus terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.
Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit ;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers integrum per annum,

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κείται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νούσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
 Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
 ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῃ δ' ἐπιμίσγεται αὐτίς
 εἴραις ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 806 Τοῖον ἄρ' ὄρχον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ,
 ὠγύγιον, τό θ' ἦσι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 [Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθα δὲ μαρμάρεαι τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρὺς,
 αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες καίουσιν, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρῖσμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπὶ κούροι
 δώματα καιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέλοις,
 Κόττος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἦν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 δολότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
 Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 826 ἦν ἑκατὸν κεφαλὰὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
 γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐν δὲ οἱ ὄσων
 θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὄφρυσιν πῦρ ἀμάρουσε·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσι ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι
 830 παντοῖν ὅπ' εἰσαί, ἀθέσφατον. Ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρου ἐριβρύχῳ, μένος ἀσχέτου, ὄσαν ἀγαύρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάχεσσιν εἰοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
 836 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὖρεα μακρά.
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡματι κείνῳ,
 καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄμβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερβεν,
 πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 ὀρνυμένοιο ἀνακτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῦ πελώρου,
 846 [πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
 οὕε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiae et nectaris accedit propius
 cibum, sed jacet non-respirans et mutus
 stratis in lectis, malus autem sopor eum obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 alia ex alia excipit molestior ærumna.
 Novennio autem a Diis separatur æternis,
 neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
 novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
 cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
 Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem
 aquam,] priscam, quæ fluit valde-asperum per locum.
 Ibi autem terræ caliginosæ et Tartari obscuri
 pontique infructuosi et cœli stellati,
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii ipsi.
 Illic autem splendidaque portæ et æreum limen
 immotum, radicibus longis compactum,
 sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
 Titans habitant, ultra Chaos caliginosum.
 Ceterum valde-crepantis Jovis inclyti auxiliarii
 domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottusque atque Gyas. Briareum quippe fortem (existentem)
 generum suum fecit graviter-fremens Neptunus; [sua m.
 dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam

Ast nbi Titanes e Cœlo expulerat Jupiter,
 minimum-natu peperit filium Typhœum Terra ingens
 Tartari in concubitu per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
 et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 linguis nigris lambentia; hujus autem in oculorum
 admirandis capitibus sub superciliis ignis micabat :
 [omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
 voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
 omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. Interdum enim
 quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
 etiam] tauri valde-mugientis, robore indomiti, vocem ferocis,
 interdum vero etiam leonis sævum animum habentis,
 interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
 interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
 nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
 horrende edidit-fragorem et cœlum latum superne,
 pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
 insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor vero ab utroque occupabat cœruleum pontum
 tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
 [flammisque ventisque fulmineque ardenti :]
 fervebat autem terra omnis et cœlum atque mare :
 furebant vero sane circum littora undique fluctus magni

ρίπη ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἀσβεστος ὀρώρει·
 850 τρέσσει Ἄϊδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν,
 Τιτῆνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἔόντες,
 [ἀσβέστου κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.]
 Ζεὺς δ', ἐπεὶ οὖν κόρυθεν ἐόν μένος, εἴλετο δ' ὅπλα,
 βραντὴν τε σπεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 865 πληξεν ἀπ' Οὐλύμπιοι ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἤριπε γυιωθεὶς, στενάχισε δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοιοῦτον ἀνακτος
 880 οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδῶνης, παιπαλοέσσης,
 πληγέντος πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσύτερος ὥς,
 τέχνη ὑπ' αἰθῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χροάνοιο
 θαλφθεὶς, ἡ δὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 895 [οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω
 τήκεται ἐν χθονὶ δὴ ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.]
 ὥς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχὼν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφώος ἐστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 870 νόσφι Νότου Βορέω τε, καὶ Ἀργέστω Ζεφύρου τε
 οἳ γε μὲν ἐκ θεῶν γενετὴ, θνητοῖς μὲν δνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μὲν αὖραι ἐπιπνέουσι θάλασσαν.
 Αἱ δ' ἦτοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἄλλῃ·
 875 ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἰεσι, διασκιδνᾷσι τε νῆας,
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ καίνῃσι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπειρίτον, ἀνθεμόεσσαν,
 ἔργ' ἑρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 880 πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου καλοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάχαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτῆνεςσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίῃφι,
 δὴ ῥα τότε ὤτρυνον βασιλευμένῃ ἡδὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύσπα Ζῆν'
 885 ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμὰς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρῶτην ἀλοχὸν θέτο Μῆτιν,
 πλείστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἡμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξασθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 890 αἰμυλοῖσι λόγοισιν ἔην ἐγκάθθετο νηδὺν
 Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχη Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέχνα γενέσθαι·
 895 πρῶτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἡμελλεν τέξασθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάθθετο νηδὺν,
 900 ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρας,

ab impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titansque sub-tartarum circa Saturnum (exsistentes),
 [ob inextinguibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma,] tonitruque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita sævi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percussus,
 id cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta :
 flamma vero fulminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vapore ingenti et liquescebat velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montis in saltibus victum igne flammeo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquescebat terra jubare ignis ardentis.
 Abiecit autem illum animo mœstus in Tartarum vastum.
 Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flantium,
 excepto Noto Boreaque, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt natum genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 clades magna hominibus, gravi sæviunt turbine ;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nautasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursum etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humi-prognatorum hominum,
 replentes pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certarunt vi,
 jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.
 Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus, in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Cœli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Horas,

Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵτ' ἔργ' ὠρεύουσι καταβητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
905 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἵτε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμῃ Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
Ὠκεανοῦ κόρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινὴν·
910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴθετο δερκομενάων
λυσιμελῆς· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιδῶνται.

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἧ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀἰδωνεὺς
ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
915 Μνημοσύνης δ' ἐξαυτίς ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσι ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις αἰοιδῆς.

Λητώ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανίωνων,
920 γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγείσα.

Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἥ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εἰλείθυιαν ἔτιχτε
μιχθεῖς ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
925 δεινὴν, ἐγρεχύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνια, ἧ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε.

Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγείσα
γείνατο, καὶ ζαμένῃσθε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανίωνων.

930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμὲν ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἀρῇ
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτιχτε
935 δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόνετι σὺν Ἀρῇ πτολιπόρῳ,
Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.

940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖς ἐν φιλότῃ Διώνυσον πολυγηθεά,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.
Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτιχτε βίην Ἡρακλεΐην
μιχθεῖς ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

945 Ἀγλαίῃ δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,
δπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνως, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
950 Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
ἱς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόνετας αἰέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδῆλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόνετι,
955 Ὀδυσσεύς, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας
ν.ε.ε. ἀπῆμαντος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.

Eunomiamque Dicenque et Irenen florentem,
quæ opera curant mortalium hominum;
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ dant
mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratas peperit pulcris-genis,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglajamque et Euphrosynen Thaliamque amabilem:
harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
solvens-membra: jucundum vero sub superciliis spectant.

Ceterum hic Cereris multorum-altricis ad lectum venit,
quæ peperit Proserpinam candidis-ulnis, quam Pluto
rapuit sua a matre; dedit autem sapiens Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
ex qua ipsi Musæ aureis-diadematis natæ sunt
novem, quibus placent convivia, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
suavissimam prolem præ omnibus Cælitibus,
peperit sane, ægida-tenanti Jovi concubitu mista.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben et Martem et Lucinam peperit,
mista in concubitu Deorum regi et hominum;
ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
acrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugnae-
que.] Juno autem Vulcanum inclytum, concubitu non mis-
ta,] peperit, (ac succensuit et contendit cum suo marito,) præ omnibus artibus ornatum Cælitibus.

Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptuno
Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
incolit aureas ædes, sævus Deus. Sed Marti
clypeos-dissecanti Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
saevos, qui virorum densas turbant phalanges
in bello horrido cum Marte urbes-devastanti,
Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercurium,
præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmea vero ei Semele peperit clarum filium,
mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculeam,
mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.

Aglajam vero Vulcanus, percelebris utrimque-claudus,
minimam-natu Gratiarum floridam duxit uxorem.
Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnen,
filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque-senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmene pulcris-talis fortis filius,
vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
filiam Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
habitat illasus et expers-senii omnibus diebus.

Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὀκεανὶνὴ
Περσηΐς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
κούρην Ὀκεανοῖο τελέγοντος ποταμοῖο
960 γῆμε θεῶν βουλῆσιν Ἰδυίαν καλλιπάρηον.
Ἡ δὲ νύ οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃ
γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
Ἵμεις μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
[νῆσοί τ' ἡπειροὶ τε καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθὶ πόντος.]
965 Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ἔσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλούτον ἐγείνατο, διὰ θεάων,
970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ
νεῶν ἐνὶ τριπλῶ Κρήτης ἐν πτόνι δῆμῳ,
ἐσθλὸν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πᾶσιν τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐκ ἐς χεῖρας ἵκηται
τὸν δ' ἀφνειὸν ἐθήκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.
975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
Ἰνῷ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαθῇ καλλιπάρηον,
Αὐτονόῃ θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
[Κούρῃ δ' Ὀκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
980 μιγείσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρυονῇ, τὸν κτείνει βίῃ Ἡρακλεΐῃ
βοῶν ἐνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιβρύτῳ ἐν Ἐρυθραίῃ.]
Τιθωνῷ δ' Ἡὸς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
985 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
Αὐτὰρ τοὶ Κεφάλῳ φυτύσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθιμον Φαίθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τὸν βα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
παῖδ' ἀτάλα φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
990 ὥρτ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα διόν.

Κούρην δ' Αἰήτηο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετῶν
ἦγε παρ' Αἰήτηω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστῆς Πελὶς καὶ ἀτάσθαλος, ὁμβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὥκεις ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀχοῖτιν.
1000 Καὶ β' ἦγε δημηθεῖσ' ὑπ' Ἰήπῳ ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἄλσιοιο γέροντος,
ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε διὰ θεάων
1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Πηλεΐ δὲ δημηθεῖσα θεᾷ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλεῖα βρῆξήνορα, θυμολέοντα.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis Circenque et Æetem regem.
Æetes autem filius mortales-illuminantis Solis
filiam Oceani, extremi fluvii,
duxit Deorum ex-consiliis, Idyiam pulcris-genis.
Hæc autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
peperit subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, Olympias domos tenentes,
[insulaeque continentesque-terræ et salsus intus pontus.]
Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis agida-tenentis,
quæcunque quidem mortales apud viros cubantes
immortales pepererunt Diis similes liberos.

Ceres quidem Plutum peperit, diva Dearum,
Jasio heroi mista jucundo amore
novali in ter-proscisso, Cretæ in pingui tractu,
egregium, qui vadit super terramque et lata dorsa maris
omnibus (ut prosit) : occurrenti vero et cujus ad manus ve-
nerit,] illum locupletem reddidit, multasque ei præbuit for-
tunas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureæ Veneris,
Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
Autonoënque, quam duxit Aristæus densa-cæsarie,
peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.

[Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
mixta in concubitu aureæ Veneris,
Calliroë, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
Geryonem, quem interfecit vis Herculeæ
boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
Tithono vero Aurora peperit Memnona ære-armatum,
Æthiopum regem, et Hemathionem regem.
Verum Cephalo sevit inclytum filium,
sortem Phaëthontem, Diis similem virum :
Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriosæ pu-
bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Venus
aufugit quum-abripuisset, et ipsum sacris in templis
templi-custodem nocturnum fecit, dæmonem divinum.

Filiam vero Ætæ a Jove-nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum æternorum,
abduxit ab Ætæ, peractis luctuosis certaminibus,
quæ multa imperabat magnus rex superbus,
injurius Pelias et impius, fortium-facinatorum-patratior.
His peractis ad Jolcum rediit, multa perpessus,
veloci in nave vehens pæctis-oculis puellam,
Æsonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
Et hæc quidem subacta ab Jasone, pastore popolorum,
Medeum peperit filium, quem in-montibus educabat Chiron
Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

At Nerci filiæ, marini senis,
nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
Æaci in amore per auream Venerem,
Peleo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
peperit Achillem prosternentem-viros, animo-leonino.

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθήρεια
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι
 1010 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
 Κίρκη δ', Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 γείνατ' Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἀγρίον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 1015 Οἱ δ' ἦτοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱεράων
 παῖσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἀνασσόν.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δια θεάων
 γείνατο Ναυσινόον τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι.
 [Ἀὔται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

Æneam vero peperit pulchre-coronata Cytherœa
 Anchisæ heroï mixta jucundo concubitu,
 Idæ in verticibus multicavæ, silvosæ.
 Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
 peperit Ulixis ærumnosi in amore
 Agrium atque Latinum inculpatumque fortemque,
 Telegonumque peperit per auream Venerem.
 Hi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
 omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulixi Calypso, diva Dearum,
 peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
 [Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
 immortales pepererunt Diis pares liberos.
 Nunc vero feminarum genus cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ οἷη προλιπούσα δόμους καὶ πατρίδα γαίαν
 ἦλθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρώωνος.
 Ἡ βα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 εἶδε' τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 τῶν, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν βλεφάρων τ' ἀπο κυανέων
 τοῖον ἀηθ' οἶόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἔδν τέσκεν ἀχολήν,
 10 ὡς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
 ἦ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν Ἴφι δαμάσας,
 χλωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαίαν
 ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακίας Καδμείους.
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναϊε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 15 νόστιν ἄτερ φιλότῃτος ἐπιμέραι, οὐδέ οἱ ἦεν
 πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρώωνος,
 πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἥς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξει πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 20 Ὡς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν
 τῶν ὄγ' ὀπίετο μῆνιν, ἐπαίετο δ' ὅ τι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιο τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πληξίπποι, ὑπὲρ σακῶν πνέοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἀγχεμέχοι καὶ Φωκῆες μεγάλθυμοι
 ἔσποντ'· ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 κυδιδῶν λαοῖσι. Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὅφρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφιστῇσιν ἀρής ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 30 Ὡρτο δ' ἀπ' Οὐλύμπιοιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἱμεύρων φιλότῃτος εὐζώνιοιο γυναικὸς,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τότε δ' αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐνθα καθέζομενος φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
 35 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρώωνος
 εὐνῇ καὶ φιλότῃτι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρώων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο θνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 40 ὥρτ' ἱέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
 νόστου ὕπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὡς βατότ' Ἀμφιτρώων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
 45 ἀσπασίως τε φίλως τε ἔδν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεχτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
 τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θήδῃ ἐν ἐκταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 οὐκέθ' ἂν φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἦστην·

SCUTUM HERCULIS.

Aut qualis, relicta domo ac patria terra,
 venit Thebas secuta martium Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum-incitatoris Electryonis
 Ea sane mulierum genus superabat feminearum
 Forma^{que} proceritate^{que} : prudentia quidem nulla *cum ea*
 certabat] earum, quas mortales mortalibus peperere concum-
 bentes.] Ejus et a vertice palpebrisque a nigricantibus
 tale *quiddam* spirabat, quale etiam *ab aureæ Veneris*.
 Hæc vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
 quomodo nunquam ulla coluit mulierum feminearum :
 quamquam *ille* ei patrem præstantem occiderat, vidomitus,
 iratus propter boves : relicta autem idem patria terra
 Thebas venit-supplicans scutatis Cadmeis.
 Ibi is domum habitabat cum veneranda conjuge,
 seorsim absque concubitu desiderabili; neque-enim ei lice-
 bat] ante lectum conscendere pulchris-talis Electryonidis,
 quam cædem ultus-esset fratrum magnanimorum
 suæ conjugis valido^{que} combussisset igne vicos
 virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim ipsi constitutum-erat, dii vero testes erant :
 eorum ille verebatur iram, festinabat autem quam celerrime
 exsequi magnum opus, quod ei divinitus fas erat.
 Hunc autem una, cupidi bellicque prællique,
 Boetii equorum-domitores, super clypeos (*robur*) spirantes,
 Locrique cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
 sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcæi,
 glorians populis. At pater hominumque Deorumque
 aliud consilium texebat in animo, ut Diis
 hominibusque inventoribus damni depulsorem generaret.
 Profectus-est autem ab Olympo dolum mente intus-struens,
 desiderans concubitum pulchre-cinctæ mulieris,
 nocturnus : celeriter autem venit in Typhaonium, inde rur-
 sum] Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
 nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
 lecto et concubitu mistus-est, perfecitque sane desiderium;
 eadem autem Amphitryo populorum-incitator, splendidus he-
 ros,] perfecto magno opere, rediit suam domum.
 Neque is ad famulos et pastores agrestes
 festinabat ire anteaquam suæ conjugis conscendisset lectum.
 Tale enim corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
 morbo ex gravi aut etiam validis ex vinculis;
 ita sane tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 voluptuose lubenterque suam domum reversus-est.
 Tota-nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
 se-obllectans muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a-Deo compressa et viro longe optimo,
 Thebis septem-portis geminos peperit pueros,
 non-amplius consentientes; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἑρακλεΐην·
 τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεΐ Κρονίῳνι,
 αὐτὰρ Ἰφικλῇ λαοσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
 65 κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημαντόρι πάντων.

*Ὅς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάλθυμον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα δν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 60 τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
 νύσσοντες χηλῇσι, κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐπόητα καὶ ἀντυγες ἀμφαραβίζον,
 65 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἡνίοχόν τε
 χαλκῷ δηώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἑρακλεΐην.
 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Πάγασαίου
 λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι
 πλὴν Ἑρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 75 κείνῳ γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀπτοι
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 *Ὅς ῥα τότε ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·

*Ἡρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἧ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοὶ Ὀλύμπου ἔχουσιν
 80 ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, δτ' εὐστέφανον ποτὶ Θῆβην
 ἤλθε λιπὼν Τίρυνθον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἔνεχ' εὐρυμετώπων·
 ἔκετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
 85 ἧ δίκη ἐσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
 ἧ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίχιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 90 δς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 ὄψετο, τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
 σχέτλιος· ἥπου πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω·
 ἦν ἄτην ἀχέων· ἧ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπούς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 95 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικέοντα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 ἰοὺς ἔχειν οὐδὲν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
 δς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἐκατηβέλτερο ἀνακτος·
 ἧ μὴν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἄται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος.

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
 præstantiorem virum,] Validum ac fortem, vim Herculeam :
 hunc quidem compressa a-nubilo Saturnio,
 contra Iphicleum ab hastarum-concussore Amphitryone,
 diversam sobolem : hunc quidem mortali viro mixta,
 illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
 Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
 ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
 armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
 stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,
 ferientes ungulis ; pulvisque circa ipsos fervebat,
 excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
 Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
 equis festinantibus : gaudebat vero Cycnus egregius,
 sperans se Jovis filium bellicosum aurigamque
 ferro interemturum-esse, et inclutis armis exuturum .
 Sed ei vota non exaudivit Phoebus Apollo :
 ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
 Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso ;
 ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
 sustinisset mortalis (exsistens) obviam ferri,
 præter Herculem et præclarum Iolaum ?
 illi enim magnæque vis et manus invictæ
 ex humeris crescebant in robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortem Iolaum :

Heros, o Iolæ, mortalium longe carissime omnium,
 utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
 tenent,] deliquit Amphitryo, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
 abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
 occiso Electryone boum causalatis-frontibus :
 venitque ad Creontem et Heniochen longo-peplo,
 qui eum comiter-exceperunt et grata omnia ei præbuerunt,
 ut æquum est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
 Vivebat vero exsultabundus cum formosa Electryonide,
 sua conjuge : mox autem nos inverso anno
 nati-sumus, neque statura similes, neque ingenio,
 paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
 qui relictis suaque domo suisque parentibus,
 abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
 temerarius : certo multum ingemiscebat postea
 suæ culpæ, lugens : ea vero non revocabilis est.
 Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
 equorum celeripedum : magnamque in mente fiduciam au-
 gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
 equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
 qui nunc crepitans furit-circum sacrum nemus
 Phœbi Apollinis, longe-jaculantis Regis :
 enimvero quamvis validus (exsistens) satiatur bello.
 Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus :

Ἡθεῖ, ἥ μάλα δὴ τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἑννοσίγαιος,
 105 δὲ Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεται τε πόλιν·
 οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἄλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἄρη' ἵα, ὅφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀρῆος θ' ἡμέτερόν τε
 110 μαρνήμεσθ', ἐπεὶ οὗτοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 οὐδ' Ἴφικλειδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαιο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσιν, τὰ σφιν πολλὴ φίλτερα θοίνης.
 115 Ὡς φάτο· μεῖδῃσεν δὲ βίη Ἡρακλείῃ,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥρωε, ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 πάντῃ ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὅς κε δύνῃαι.
 Ὡς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκιοι φαεινοῦ,
 Ἡρακλῆος κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε,
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε,
 125 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κόρυς Διὸς, ὅππότε' ἐμελλε
 τοπρῶτον στονοέντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἄρῃς ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φάρετρήν
 130 καθεβάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἷστοι
 ῥιγῆλοι, θανάτοιο λαοιφθόγοιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θανάτον τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες, αὐτὰρ ὅπισθεν
 μόρφοιο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσι.
 135 Ἐΐλετο δ' ὁμῆριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἰθιοπὶ χαλκῷ·
 κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

Χερσὶ γὰρ μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 140 οὗτ' ἐβῆξε βαλὼν οὗτ' ἐθλάσε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
 ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές· ἦν, χρυσῷ τε φασινῷ
 λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχας ἡλήλαντο.
 * Ἐν μέσσοι δὲ δράκοντος ἦν φόβος οὔτι φατειός,
 145 ἐμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 σχετλὴν, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἶνυτο φωτῶν,
 150 οἵτινες ἀντιβίην πολεμον Διὸς οὔτι φέροιεν.
 Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνουσ' Αἴδος εἴσω
 αὐτῶν, ὅστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
 Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἶη.
 Ἐν δὲ Προϊώξϊς τε Παλῖωξϊς τε τέτυκτο,

* Ἐν μέσσοι δ' ἀδάμαντος ἦν Φόβος, οὔτι φατειός,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
 honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
 qui Thebarum moenia tenet tueturque civitatem :
 sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
 tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
 Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
 currus committentes, Martisque nostrumque,
 decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
 neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 fugiturum duos filios inculpati Alcidae,
 qui jam ei prope sunt, cupientes belli
 praelium conserere : quæ ipsis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Herculeæ,
 animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
 et eum excipiens verbis volucris allocutus est :

Heros, o Iolae, Jovis-alumne, non-jam procul
 pugna aspera. Tu vero quomodo antea fuisti bellicosus,
 ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
 quoquo-versum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
 Vulcani inclita dona, circum tibias posuit ;
 deinde etiam thoracem pectori induit
 pulchrum, aureum, valde-arteficiosum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
 primum luctuosa aggressurus certamina.

Posuit autem circa humeros exitii depulsorem ferrum
 fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
 rejecit in-tergum : multæ vero intus erant sagittæ
 horrendæ, mortis vocem-eripientis datrices.
 Ab-anteriori-parte quidem mortem habebant et lacrymis ma-
 debant ;] mediæ autem politæ erant, perlongæ, sed a-tergo
 nigræ aquilæ contextæ pennis.

Corripuit autem validam hastam acutam corusco ære :
 capiti vero in robusto galeam fabrefactam posuit,
 artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
 quæ muniebat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
 quam eum] perrupisset jaciendo neque comminuisset, mirum
 visu.] Nam totus quidem circum gypso candidoque ebore
 et electro lucidus erat, auroque fulgido
 splendens ; chalybis vero laminæ erant-ductæ.

*) In medio autem draconis erat terror haudquaquam effabilis,
 retro oculis igne lucentibus spectans :
 hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
 positis,] sævis, inaccessis ; supra terribilem autem frontem
 sæva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
 tetra, quæ sane mentemque et præcordia eximebat viris,
 quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
 Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
 cum intro] ipsorum ; ossa autem eorum, circum pelle putre-
 facta,] Sirio torrido, in nigra putrescunt terra.
 In eo autem Propulsatioque Repulsioque factæ-erant ;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, haudquaquam
 effabilis, [F'id. præfat.]

155 ἐν δ' Ὀμαδὸς τε Φόνος τ' Ἀνδροκτασίη τε δεδέη.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὅλῃ Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον δούτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλαε ποδοῖν.
 Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφνοειδὲς αἵματι φωτῶν,
 160 δεινὸν δερκομένη καναχῇσι τε βεβρυχυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν,
 δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὖτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
 στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδῆν δεινοῖσι δράκονσι,
 κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἦσαν οὐδὲ νυ τοίγε
 οὐδέτεροι τρεῖτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἀμφω.
 Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχᾶς, κατὰ δὲ σφι καλαινὸν
 αἶμ' ἀπελείβει· ἔραξ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
 175 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι·
 Τοὶ δ' ἐπὶ μάλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντες μάχεσθαι,
 ἀμφοτέροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθαίων αἰχμητῶν
 Καίνέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
 180 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μάφον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιέικελον ἀθανάτοισιν
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡγερέθοντο
 185 ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβόλον οἰωνιστὴν
 Ἄρκτον τ' Οὐρεῖόν τε μελαγχαιτὴν τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκίδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσεᾶς ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίγδην ὥσπερ ζωοὶ περ ἔόντες
 190 ἔγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔστασαν ἵπποι
 χρύσειοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, πυρλέεσσι κελεύων,
 αἵματι φοινικέεις, ὥσπερ ζωοὺς ἐναρίζων,
 195 δίφρῳ ἐπεμβεβαῶς παρὰ δὲ Δειμόος τε Φόβος τε
 ἔστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλη ὥσπερ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσα ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσὴν τρυφάλειαν,
 200 αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὥχετο φύλοπιν αἰνὴν.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Ἀθητοῦς υἱὸς
 χρυσεὴ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνός Ὀλυμπος
 [ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὁλβὸς ἀπείριτος ἔστεφάνωτο]
 205 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελομένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος ἀμαιμακτέοιο θαλάσσης
 κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθοι κασσιτέροιο,

In eo Tumultusque Nexque Homicidiumque ardebant.

In eo Contentio Turbaque furebant, in eo perniciosa Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illacsum,
 alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
 virorum,] sævum intuens clamoribusque vociferans.

In eo autem serpentum capita sævorum erant, haudquaquam
 effabilem,] duodecim, quæ perterrefaciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicumque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem crepitus erat, quoties pugna-
 bat] Amphitryoniades: hæc autem fulgurabant miranda ope-
 ra:] punctorum vero instar apparebant conspicuæ sævis dra-
 conibus,] (qui erant) cærulei per terga, quorum vero nigrica-
 bant maxillæ.] In eo autem suum greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-
 tiumque.] Quorum etiam turmatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] neutri tremebant; horrebant tamen colla utri-
 que.] Jam enim ipsis jacebat magnus leo, circum autem apri
 duo, spoliati anima, deorsumque iis niger
 cruor destillabat in-terram: ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.

Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.
 In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Cæneumque circa regem Dryantemque Pirithoumque
 Hopseumque Exadiumque Phalerumque Prolochumque
 Mopsiumque Ampyciden, Titaresium, prolem Martis,
 Theseumque Ægiden, similem immortalibus:
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur
 circum magnum Petraeum atque Asbolum augurem
 Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Peucidas, Perimedeum Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque simul-impetu-facto tanquam (exsistentes) vivi
 lanceis atque abietibus cominus contendebant.

Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.

In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Cæneumque circa regem Dryantemque Pirithoumque
 Hopseumque Exadiumque Phalerumque Prolochumque
 Mopsiumque Ampyciden, Titaresium, prolem Martis,
 Theseumque Ægiden, similem immortalibus:
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur
 circum magnum Petraeum atque Asbolum augurem

Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Peucidas, Perimedeum Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atque simul-impetu-facto tanquam (exsistentes) vivi
 lanceis atque abietibus cominus contendebant.

In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi
 aurei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,
 hastam in manibus habens, milites exhortans,
 sanguine cruentus, quasi vivos spolians,
 currui insistens: juxta autem Pavorque Terrorque
 stabant cupientes bellum subire virorum.

In eo autem Jovis filia prædatrix Tritogenia,
 ei similis quasique pugnam volens parare,
 hastam habens in manibus atque auream galeam,
 ægidemque circum humeros: ingrediebatur autem prælium
 sævum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus; in me-
 dio vero] dulce citharizabat Jovis et Latonæ filius
 aurea lyra: Deorum autem sedes, sanctus Olympus
 [in eo autem forum, circum vero opes immensæ fusæ-erant]
 immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum
 Musæ Pierides, acute canentibus similes.

In eo autem portus appulsu-facilis immensi maris
 rotundus factus-erat purissimo e stanno,

κλυζομένην ἑλκος· πολλοὶ γὰρ μὲν ἄμ' μέσον αὐτοῦ
 210 δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνοντο ἰχθυόοντες,
 νηχομένοις ἑλκοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόοντες
 ἀργύρεοι δελφίνες ἐφοίτων ἑλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν δ' ὑπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἄλιεύς δεδοχημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἑοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἡυκόμου Δαναῆς τέκος, ἱππότης Περσεύς,
 οὗτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκος ποσσὶν οὐθ' ἐκὰς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
 Τὼς γὰρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις
 220 χρύσειον ἄμφι δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὡμοῖσιν δ' ὁ μὲν ἄμφι μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 χάλκειον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποῖατο.
 Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς· ἄμφι δὲ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηρωεῦντο φαεινοὶ
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 καίτ' Ἀΐδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἑοικώς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐπιταίετο. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
 ἰέμεναι μαπτέιν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων ἰάχεσσε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὀξεία καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
 δοῶν ἀπηρωεῦντ' ἐπικυρτώνοντες κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τῷγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένῳ. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργελοῖς ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθησαν πολεμῆϊα τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδομήτων ἐπὶ πύργων,
 χαλκῶν, ὀξύ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζωῆσιν ἑλκαιοὶ, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
 245 Ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τ' ἐμέμαρπεν,
 ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέχεσσι
 δειδυότες· τοὶ δ' αὐτὲ μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 250 δεινωποὶ βλοσυροὶ τε, δαφονοὶ τ' ἀπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἔγντο
 αἶμα μέλαν πιεῖν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἄμφι μὲν αὐτῷ
 βαλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἀΐδοςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον ἐς χρυσένθ'. Αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἀψ' δ' ὀμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνοντο αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὕφῃσιν
 Ἀτροπος οὕτι πέλεν μαγὰλῃ θεός, ἀλλ' ἄρα ἤγε
 260 τῶν γὰρ μὲν ἀλλᾶν προφερέης τ' ἦν πρεσβυτάτῃ τε.
 Πᾶσαι δ' ἄμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκοντες δμμασι θυμήνασαι,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant multos pisces.
 Sub his vero ærei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete, projecturo similis.
 In eo autem erat pulchricomæ Danaë filius, eques Perseus,
 neque sane contingens clypeum pedibus, neque procul ab eo,
 miraculum magnum dictu, quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim hunc manibus fecerat inclytus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria.
 Et humeros quidem circum nigre-munitum ensen suspensum
 habebat] æreum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera complectebatur, mirum
 visu,] argentea, fimbriæque dependebant lucidæ
 aureæ : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur. At post eum
 Gorgones inaccessæ neque effabiles ruebant,
 cupientes apprehendere. In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitu
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita.
 Lambebant vero illi, iraque acuebant dentes,
 sævum tuentes. Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant, bellica arma habentes,
 hi quidem a sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes, illi autem devastare studentes.
 Multi quidem jacebant, plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus,
 æreis, acute clamabant, lacerabantque genas,
 vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem, qui seniores erant, et quos senectus arripuerat,
 conferti extra portas erant, sursumque Diis
 manus tendebant beatissimis, pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Deæ nigræ candidis crepantes dentibus,
 torvæ terribilesque, cruentæque inaccessæque
 pugnam sustinebant de cadentibus. Omnes enim cupiebant
 cruorem nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-saucium, ei quidem
 injiciebat una unguis magnos : anima vero ad Orcum de-
 scendebat,] Tartarum in frigidum. Illæ autem animum quum
 satiassent] sanguine humano, hunc hominem quidem abjicie-
 bant post-tergum,] retro autem in tumultum et stragem
 festinabant iterum euntes.] Clotho et Lachesis iis adsta-
 bant ; debilior quidem] Atropos nequaquam erat, magna Dea :
 sed sane hæc] aliis quidem præstantiorque erat maxima-
 que-natu.] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mittebant :] truculente vero se-mutuo adspiciebant oculis

ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσθήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 265 χλωρῇ, αὖσταλῇ, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
 γουνοπαγῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μῦζαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἷμα' ἀπελείβει· ἔραζ' ἡ δ' ἀπληστον σεσαρυῖα
 εἰσθήκει, πολλῇ δὲ κόνις κατενένοθεν ὤμους,
 270 δάκρυσι μυδαλέῃ. Παρά δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν·
 χρύσειαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυροῖς ἀραρυῖαι
 ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὐσσωτρου ἐπ' ἀπήνης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 275 τῇ δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 χερσὶν ἐνὶ δμῶν. Ταὶ δ' ἀγλαΐη τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκον· τοῖσιν δὲ ροὶ πχοαίζοντες ἔποντο.
 Ταὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 280 Οἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα.
 Ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ αἰοδῇ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλαῖα τε χοροὶ τε
 285 ἀγλαΐαι τ' εἶχον. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλης
 νῶθ' ἱππων ἐπιδάντες ἐθύονον. Οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρεικον χθόνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἐστάλατ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 αἰχμῆς δξειρήσι κορυνιόεντα πέτῃλα
 290 βριθόμενα σταχύων, ὥσαι Δημήτερος ἀκτὴν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιτνον ἀλῶν,
 οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρειν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχων,
 295 βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν·
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρειν. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι,
 [τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]
 300 βριθόμενος σταφυλῇσι μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκιδόν. Τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντες κύνε προῖ,
 ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 πᾶρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. Ἐὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶντες ἐφίεσαν ὠκέας ἱππους
 βυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπιχροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' αὐτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτον ῥέον Ὀκεανὸς πλήθοντι ῥοικῶς·
 315 πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

succensentes,] unguis vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat foedaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero unguis manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 cruor destillabat in-terram : hæc vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus-erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrata urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptatæ
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblectationem capiebant : nam alii quidem bene-rotati in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus famularum. Hæc vero venustate florentes
 præibant : illos autem chori saltantes sequebantur.
 Hæc quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorum amabilem.
 Inde rursum ex-alia-parte juvenes comissabantur ad tibiam,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque choreæque
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum conscensis currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda seges : alii quidem metebant
 mucronibus acutis cauliculata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternerant aream :
 alii vero vindemiabant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemiatoribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinea
 aurea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata uvis ; nigritabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant ; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus can-
 nes-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant laborem, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] aurigæ stantes inmittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 currus compacti, et modioli valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque un-
 quam [iis] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem amplotcebatur clypeum artificiosissimum. At per

κύνχοι ἀερσιπτόται μεγάλ' ἤπουν, οἳ ῥά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 320 ἀρσάμενος παλάμησι. Τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς
 πάλLEN ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππεϊον θόρε δίφρου,
 εἰκελὸς ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 κοῦφα βιδάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἴολαος
 δίφρου ἐπεμδεβαὼς ἰθύνετο χαμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 καὶ σφραγς θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετς, Λυγκῆος γενεῇ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσειν,
 Κύνχον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
 εὖτ' ἂν δὲ Κύνχον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρτης,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοιοῦτα,
 αὐτὰς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἐνθα καὶ γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 335 ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, ἐνθ' οὐτάμεν δῶξεί· χαλκῶν
 ἀψ' ὃ ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμόν ἐστιν
 οὐθ' ἵππους ἔλπειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοιοῦτα.
 Ὡς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐδῆσατο διὰ θεάων,
 νύκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 ἐσσυμένως. Τότε δὲ ῥα διόγνητος Ἴολαος
 σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλήης
 βρίμψ' ἔφερον ὁδὸν ἄρμα κόνιοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσεῖσασα· περιστοναίχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἀμυδὶς προγέγονε· ἱκελοὶ πυρὶ ἤε θυέλλῃ,
 Κύνχος θ' ἵπποδάμος καὶ Ἄρης ἀκórητος αὐτῆς.
 Τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ ἄγνυτο ἡχώ.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βῆν' Ἡρακλεΐη·
 350 Κύνχε πέπον, τί νυνῶν ἐπίσχετον ὠκείας ἵππους,
 ἀνδράσιν οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἰδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον εὐζοον ἠδὲ κελεύθου
 εἶχε παρέξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 ἐς Κήρυκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχίνοσ προδέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 τοῦ γὰρ ὀπυῖεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 Ὡς πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῇ
 ἀρκέσει, εἰ δὲ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδὲ μὲν τί ἔφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 ἔγχεος ἡμετέρου, δὴ ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 ἀντίως ἔσθ' ἡμεῖο, μάχης ἁμοτον μενεαίνων.
 Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἠρείσατο γαίῃ,
 οὐταμένον σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν,
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἀραξῶ
 365 πρηγῆς δ' ἐν κόνιῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ.
 Ἐνθα καὶ δὴ λωθῆτος ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύνχος εὐμμελὲς ἐμενοίνα

ipsum]cygni altivolantes magnum clangebant, qui sane multi
 natabant in summa aqua, juxta autem pisces lasciviebant.
 Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus per consilia
 Vulcanus fecit clypeum magnum validumque
 aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius
 vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum,
 similis fulguri patris Jovis ægida-tenentis,
 leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus,
 bigis insistens regebat curvum currum.
 Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva,
 atque ipsos confirmans verbis volucris allocuta est :
 Salvete, Lyncei progenies longe inclyti :
 nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatis (deis) imperans,
 Cycnumque interficiendi et inclyta arma despoliandi.
 Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum :
 postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris,
 illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 ubi nudatum clypeo (ab) artificioso
 oculis videris, ibi vulnera acuto ferro :
 retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est
 neque equos capere, neque inclyta arma illius.
 Sic locuta in currum adscendit diva Dearum,
 victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens,
 celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus
 horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione
 raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-cam-
 pum.] Nam iis animum addiderat Dea splendidis-oculis Mi-
 nerva,] ægide concussa : circum-ingemiscebat autem tellus.
 Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellæ,
 Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli.
 Horum equi quidem deinde obvii sibi-mutuo
 acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo. / 5 5 5 5 5
 Hunc prior alloquebatur vis Herculea :
 Cycne ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos,
 viris, qui laboris et ærumnæ experti sumus ?
 agedum præterage currum bene-politum, atque e-via
 cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia
 Trachini præest : tu vero satis bene scis etiam ipse :
 ejus enim uxorem-habes filiam Themistonoën nigris-oculis.
 O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium
 prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum.
 Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse
 hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
 adversus stetit mihi, pugnā insatiabiliter cupiens.
 Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra,
 vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur
 omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi·
 pronus autem in pulveribus humi cecidit hastæ impetu.
 Ibi jam infamis inter immortales fuit,
 manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.
 Sic dixit : neque tamen Cycnus bene-hastatus volebat,

τῷ ἐπιπειθόμενος ἔχεν ἐρυσάρματας ἵππους.
 370 Δὴ τότε ἅπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἴψ' ἐπὶ γαῖαν
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἀνακτος.
 Ἦνίοχοι δ' ἐμπλήν ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπο σευομένων κανάχιζε πῶς' εὐρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 375 πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 πολλαὶ δὲ δρυὲς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
 αἰγειροὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 ῥίμψα κυλινδομένων, εἰς πεδίοι' ἀφίκωνται,
 ὧς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκός,
 Ἄρνη τ' ἡδ' Ἑλίκη Ἀνθεία τε ποιήεσσα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 θεσπεσίῳ σῦνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καὶ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανὸν φιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
 385 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἔφ' μεγαθαρσείῃ παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 δοχμῶν, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχῶντι
 390 λείβεται, ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόντι ἔϊκτον,
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 τῷ ἱκελὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἵππειου θόρε δίφρου.
 Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἡχέτα τέτιξ
 ὄζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 395 ἀρχεται, ὥτε πῶσις καὶ βρώσις θῆλυς ἔερση,
 καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χροῖα Σεῖριος ἄξει·
 (τῆμος δὲ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι,
 τοῦτε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
 400 ὅλα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχος,)·
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολλὸς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 [Ὡς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἀραβός θ' ἅμα γίγνεται ὀδόντων·]
 405 οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μέγαλα κλάζοντες μάχησθον
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίονος, ἥντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήτιος ἀνὴρ
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ,
 410 χώρου αἰδριεῖ ἔων, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
 ὧς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμαῶς σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 415 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακλεΐη,
 μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
 αὐχένα γυμνωθέντα τοῶς ὑπένερθε γενείου
 ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε
 420 ἀνδροφόνος μελήν· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
 Ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὲς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ

huic obtemperans, retinere trahentes-currum equos.
 Jam tunc a bene-compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyalii regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulcricomos equos :
 illis autem sub irruentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vertice montis magni
 rupes desiliunt, super alias-alia vero cadunt,
 multæque quercus alticomæ, multæque et piceæ,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 ita illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrmidonumque civitas celebrisque Iolcus,
 Arneque atque Helice Anthæaque herbosa
 (sub) voce utriusque valde resonabant : ii autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jupi-
 ter,] deorsumque sane a cælo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis sævus aspectu
 aper dentibus-exsertis meditatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes-sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desiliit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens æstatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibus secundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 æstu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccat :
 (tum jam milio circum aristæ nascuntur,
 quod æstate seminant, cum uvæ-acerbæ variegantur,
 qualia Bacchus dedit hominibus lætitiā et laborem ;)·
 ea tempestate pugnabant, magnus autem tumultus excitaba-
 tur.] [Ut vero leones duo pro occiso cervo
 sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 sævusque ipsis rugitus strepitusque exoritur dentium :]
 hi autem, sicut vultures incurvis-unguibus, repandis-rostris,
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverint
 capræ montivagæ gratia aut feræ cervæ,
 pinguis, quam interfecit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (exsistens) : at illi celeriter animadvertunt,
 rapideque pro ea pugnam acrem instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cynus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adegit æream hastam,
 neque perripuit æs : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryoniades autem, vis Herculeæ,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter ; at ambos abscidit nervos
 homicida fraxinus : magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem, veluti quum aliqua quercus, aut quum rupes

ἡλίδατος, πληγείσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 ὥς ἔριπ'· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 425 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὁρῶν ὅσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ρινὸν κρατεροῖς δνύχεσσι
 σχίσσας ὅ τι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἐμὲ μένος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ·
 430 γλαυκίων δ' ὅσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μαστιῶν ποσσὶ γλάφει, οὐδὲ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐσάντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσται Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 435 ἔσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ,
 ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ πρηνῶνς ὀρούσῃ,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δὲ τε ἡχῇ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 ὑψηλός· τῷ δὲ συνενείκεται· ἔνθα μιν ἰσχει·
 τόσση δὲ μὲν ἰαχῇ, βρισάρματος οὐλῖος Ἄρης,
 κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγίοχοιο,
 ἀντίῃ ἦλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγὶδ' ἔχουσα·
 445 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρες, ἐπισχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυχάρδιον υἱόν.
 Ἄλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὴδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμείο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἵλεα τεύχεα πάλλων
 καρπαλλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 κακτάμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
 455 ἐν σάκει μεγάλῳ. Ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχος ὁρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμύ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 μῆρόν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 οὔτας ἐπικρατέως διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι νομήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάεβαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐύτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 465 ἐς δίφρον ὤηκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλύμπον.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἴολαος
 Κύκνον σολήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίνος ἵκοντο
 470 ἵπποις ὠκυπόδεσσι. Ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ'· Οὐλύμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κίρυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἀνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτὴν τ' Ἰαωλὸν

Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine :
 sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
 ære.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnosus filius :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 sævum videns oculis, ut leo corpus aliquod forte-nactus,
 qui admodum avide pelle validis unguibus
 dissecta quam celerrime dulcem animam abstulit :
 ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
 splendidis-spectans vero oculis sævum costasque et humeros
 cauda flagellans pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
 talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
 adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
 celeriter : is autem ipsi prope accessit mœsto corde ;
 utrique autem clamantes se-invicem invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit,
 longe vero insiliendo volvitur, atque cum fragore
 venit irruens, collis autem huic obvius-fuit
 altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
 tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
 vociferans irrui ; ille autem prompte eum excepit.
 Ast Minerva, filia Jovis ægida-tenentis,
 obviam venit Marti, tenebrosam ægidem habens :
 sæva autem torve intuens verbis volucris allocuta-est :
 Mars, inhihe animos fortes et manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclutis armis spoliare
 Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
 Sed age, desine pugna, neve adversus sta mihi.
 Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;
 sed magnum crepans flammæ similia arma vibrans,
 celeriter invasit vim Herculeam,
 occidere cupiens : et igitur conjecit æratam hastam
 vehementer, sui filii irascens gratia mortui,
 in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva
 hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.
 Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio
 acuto] irrui contra Herculem magnanimum : at hunc acce-
 dentem] Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,
 femore nudatum clypeo sub artificioso
 vulneravit violenter : at valde carnem perscidit
 hastâ jaculans, inque terram eum prostravit mediam.
 Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos
 adegerunt celeriter propius, et a terra spatiosa
 in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem
 deinde] equos flagellabant : venerunt vero in magnum
 Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,
 Cycno detractis ab humeris armis pulcris
 revertebantur : mox autem exinde ad urbem Trachinis vene-
 runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva
 pervenit in Olympumque magnum et domos patris.
 Cycnum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,
 qui prope urbem habitabant incluti regis
 Athen Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

476 Ἄρνην τ' ἤδ' Ἑλικὴν πολλὸς δ' ἡγείρετο λαὸς,
 τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 δμβρῷ χειμερίῳ πλήθων. Ὡς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 480 ὅς τις ἄγοι Πυθῶδε βίη σύλασκε δοκεύων.

Armenque atque Helicen : multus autem congregabatur po-
 pulus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
 Illius vero sepulcrum et monumentum invisibile reddidit
 Anaurus,] imbre hyemali inundans. Ita enim eum Apollo
 Latonæ-filius jussit, quoniam (*Cycnus*), inclytas hecatombas
 quicumque ageret Delphos, *eum* vi spoliabat inaidiatu.

Μοῦσαι Πιερίθεν ἀοιδῇσι κλείουσai,
 δεῦτε, Δί' ἐνέπετε, σφέτερον πατέρ' ὕμνεύουσai·
 ὄντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε
 ῥητοὶ τ' ἀρρήτοί τε, Διὸς μέγαλοιο ἔκhti.
 5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῤέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
 ῤεία δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἀδῆλον ἀέξει,
 ῤεία δέ τ' ἰθύνει σχολιδὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθὶ ἰδὼν αἶων τε, δίκη δ' ἰθυνη θέμιστας.
 10 Τύνη, ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησαίμην.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαίαν
 εἰσὶ δύο· τὴν μὲν κεν ἐπαινήσεις νοήσας,
 ἥ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἀνδρῶν θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πολεμὸν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 15 σχετλίη· οὗτις τὴν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 ἀθανάτων βουλήσιν Ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
 Τὴν δ' ἑτέραν προτέρην μὲν ἐγείνατο Νῦξ ἑρεβεννῇ,
 θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
 20 ἦτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
 Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 πλούσιον, ὃ σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἡδὲ φυτεύειν,
 οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοὶ δέ τε γείτονα γείτων
 εἰς ἀφρονὸν σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεὶ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
 καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονεῖ καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
 Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τῷ ἐνικατῷ θυμῷ,
 μηδέ σ' Ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 νεῖκε' ὀπιπτεῦοντ' ἀγορῇ ἐπακουδὸν ἰόντα.
 30 Ὡρῇ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεϊκέων τ' ἀγορέων τε
 φῦνι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
 ὠρεῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.

Τοῦ κε κορεσσάμενος νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
 35 ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
 ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἀρισταί.
 Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ', ἀλλὰ τε πολλὰ
 ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 δωροφάγους, οἱ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
 40 Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντὸς,
 οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσσαιο,
 ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἰόντα·
 45 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
 ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρύψε χολωσάμενος φρεσὶν ἥσιν,
 ὅττι μιν ἔξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

HESIODI.

Musæ, ex-Pieria carminibus celebrantes,
 adeste, Jovem dicite, vestrum patrem canentes,
 per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt,
 nobilesque ignobilesque, Jovis magni voluntate.
 Nam facile quidem extollit, facile vero elatum deprimit,
 facileque præclarum minuit et obscurum auget,
 facileque corrigit pravum et superbum attenuat
 Jupiter altitonans, qui suprimas ædes incolit.
 Audi intuens auscultansque, juste autem rege judicia.
 Agedum, ego vero, Persa, vera dixerim.

Non igitur unum erat Contentionum genus, sed super terram
 sunt duo: alteram quidem probaverit prudens,
 altera vero vituperanda; diversam autem mentem habent.
 Nam hæc quidem bellumque malum et discordiam fovet,
 noxia: nemo hanc sane amat mortalis, sed necessario
 immortalium consiliis Contentionem colunt molestam.
 Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura,
 posuit vero eam Saturnius altithronus, in-æthere habitans,
 terræque in radicibus et inter homines, longe meliorem.
 Hæc quamvis inertem tamen ad opus excitat.
 In alium enim quispiam intuens opere vacans
 divitem, ipse festinat quidem arare atque plantare,
 domumque bene instituere: æmulatur enim vicinum vicinus,
 ad divitias contendentem: bona autem Contentio hæc homi-
 nibus.] Et figulus figulo succenset et fabro faber,
 et mendicus mendico invidet et cantor cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repones in animo:
 neque tibi Contentio malis-gaudens ab opere animum abdu-
 cat,] lites spectanti fori auditori (exsistenti).
 Tempus enim raro litiumque est forique,
 cuicumque non victus domi in-annum repositus est,
 tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Hoc satius lites ac rixam moveas
 de facultatibus alienis: tibi vero non-amplius secunda-vice
 licebit] sic facere: sed extemplo dirimamus litem
 rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
 Nam jam quidem patrimonium divisimus, aliaque multa
 rapiens auferebas, valde adulans reges
 donivoros, qui hoc jus volunt judicasse.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
 neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas.

Absconditum enim habent Dii victum hominibus.
 Facile enim vel uno die acquisivisses,
 ut tu in annum haberes, etiam otiosus (exsistens):
 statim gubernaculum quidem super fumo poneress,
 opera boum vero cessarent et mulorum laboris-patientium.
 Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,
 quod ipsum decepit Prometheus versutus.

Τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 50 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
 55 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροπεύσας,
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ὃ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἔδον κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 60 Ὁφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅ τι τάχιστα
 γαῖαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπὶράτον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδάσκειν, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
 65 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείαν ἦνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυγίης
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκελόν, Κρονίδεω διὰ βουλὰς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
 δρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χοροῖ· ἀμφὶ δὲ τήγχε
 75 ὦραι καλλίκομοι στέφον ἀνθεσιν εἰρινοῖσι·
 [πάντα δέ οἱ χοροῖ· κόσμον ἐφάρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 τεύξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
 85 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δέξασθαι πάρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ δὲ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ γῆνι φύλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,
 νοῦσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [Αἷψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάσκουσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 95 ἐσχέδαθ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀβήχτοισι δόμοισιν
 ἔνδον ἔμιμε πίθου ὑπὸ χεῖρεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 100 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλεῖη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἡδ' ἐπὶ νυκτὶ

Idcirco igitur hominibus machinatus est molestias tristes.

Abscondit vero ignem : hunc quidem rursus egregius filius Japeti] furatus est hominibus-dandum Jove a prudenti in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.

Hunc autem indignatus affatus est nubicogus Jupiter :

Japetionide, prae omnibus consilia sciens, gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis, tibi que ipsi magnum exitium et posteris.

Ipsis vero pro igne dabo malum, quo omnes

Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplectentes.

Sic ait : risitque pater hominumque Deorumque.

Vulcanum vero jussit inclytum quam celerrime terram aqua miscere, et hominis indere vocem et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare virginis pulcrum speciem, peramabilem : at Minervam opera docere, artificiose telam texere :

et gratiam circumspicere capiti auream Venerem, et desiderium grave, et membra-rodentes curas : indere vero impudentem mentem et fallaces mores Mercurium jussit nuntium Argicidam.

Sic dixit : illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Statim vero ex terra finxit inclytus Vulcanus virgini verecundae similem, Saturnii ex consiliis : cinxit vero et ornavit Dea splendidis-oculis Minerva : circum autem (huic) Charitesque Deae et veneranda Suada monilia aurea posuerunt corpori : circumque eam Horae pulcricomae coronarunt floribus vernis : [omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]

At ipsi in pectore nuntius Argicida mendaciaque blandosque sermones et dolosos mores condidit Jovis consilio graviter-tonantis ; ac nomen imposuit Deorum praeco ; appellavit autem hanc mulierem Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.

At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit, ad Epimetheum misit pater inclytus Argicidam munus ferentem, Deorum celerem nuntium : neque Epimetheus cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando munus] acciperet a Jove Olympio, sed remitteret retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret.

Verum ille recepto-eo, cum jam malum haberet, sensit.

Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum procul absque malis et sine difficili labore, morbisque molestis, qui hominibus mortem dederunt.

[Mox enim in miseria mortales consenescent.]

Sed mulier manibus amphorae magnum operculum cum-dimovisset,] dispersit ; hominibus autem paravit curas tristes.

Sola vero illic Spes in illaeso domicilio intus mansit dolii sub labris, neque foras evolavit : prius enim injectit operculum dolii, aegida-tenentis consiliis Jovis nubes-cogentis.

Alia vero innumera mala inter homines vagantur.

Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare : morbi autem hominibus interdiu atque noctu

αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἔξειλετο μητιέτα Ζεὺς.

106 [Οὕτως οὔτι πη ἔστι Διὸς νόον ἔξαλέασθαι.]

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκχορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
[ὥς ἑμὸθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]

Χρῦσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, δὲ οὐρανῷ ἐμβασιλεύον·
ὥς τε θεοὶ δ' ἔζων ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόστιν ἄτερ τε πόνων καὶ διζύου· οὐδὲ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοιοί
115 τέρποντ' ἐν Θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
θηῆσκον δ' ὥς ὑπνῷ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἦν· καρπὸν δ' ἔφερε Ζεῖδωρος ἄρουρα
αὐτομάτῃ, πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελήμοι
ῥήσχοι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
120 [ἄφνειοι μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]

(120) Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς
ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ βα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
125 ἥερα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
(125) πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.

Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυτὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.

130 Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρῃ κεδνῇ
(130) ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡβήσῃε καὶ ἡβης μέτρον ἴκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
ἀρραδίης ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
135 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
(135) ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἧ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἥθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
(140) τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ. [πων

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
γάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρεῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
145 ἐκ μελιᾶν, δεινὸν τε καὶ δμβριμον· οἷσιν Ἄρῃος
(145) ἔργ' ἔμελε στονόνετα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
ἀπλητοὶ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀπτοὶ
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

150 Τοῖς δ' ἦν γάλκεα μὲν τεύχεα, γάλκεοι δὲ τε οἴκοι,
(150) γαλκῶ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον χρυεοῦ Ἀΐδαο,
νύκτωρ· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἑόντας
155 εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

spontanei ventitant, mala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.

[Sic non usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summatim-fa-
ciam] belle ac scienter : tu vero menti infige tuæ :

[quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homi-
nes.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum
immortales fecerunt Olympias domos habentes.

Ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret :
sicut Dii autem vivebant securum animum habentes,
procul absque et laboribus et ærumna : neque misera
senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus sibi similes
oblectabantur in conviviis mala extra omnia ;
moriebantur autem tamquam somno obruti : bona vero omnia
illis erant ; fructumque ferebat fertile arvom
sponte-sua multumque et copiosum : ii vero lubentes
quieti operibus fruebantur cum bonis multis.
[abundantes pomis, cari beatis Diis.]

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
ii quidem dæmones sunt, Jovis magni ex consiliis,
boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum :
qui sane custodiunt et justitiam et prava opera,
aère indeti ubique oberrantes per terram,
opum-datores : et hoc munus regium obtinebant.

Secundum inde genus multo deterius postea
argenteum fecerunt Olympias domos habentes,
aureo neque forma simile, neque ingenio.

Sed centum quidem puer annis apud matrem sedulam
educabatur crescens valde rudis sua in domo :
sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset,
pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
ob-stultitias : injuriam enim temerariam non poterant
a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere
volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.

At postquam et hoc genus terra occultavit,
hi quidem subterranei beati mortales vocantur,
secundi ; sed tamen honor etiam hos comitatur.

Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium homi-
num] æneum fecit, omnino argenteo nihil simile,
e fraxinis, violensque et robustum : quibus Martis
opera curæ-erant luctuosa et injuriæ : neque ullum frumen-
tum] edebant, sed adamantis habebant durum animum,
inaccessi : magna autem vis et manus invictæ
ex humeris nascebantur in validis membris.

His autem erant ænea quidem arma, æneæ vero etiam domus ;
æreque operabantur : nigrum enim non erat ferrum.

Et hi quidem manibus sub suis domiti
abierunt in putridam domum horribilis Plutonis,
ignobiles : mors autem eos, terribiles quamvis (existentes),
cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (185) Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὐτὶς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ κουλυδοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
180 ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
(190) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ
τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμήϊδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
185 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἡχόμοιο.
(185) Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμπεχάλυψε·
τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
(170) ὀλβιοὶ ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρεῖς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.

- Μηκέτ' ἔπειτ' ὦφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
175 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον οὐδέ ποτ' ἤμαρ
(175) παύσσονται καμάτου καὶ διζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὔτ' ἂν γαινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέωσιν.
(180) Οὐδέ πατὴρ παιδεσσιν ὁμοῖος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδέ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
οὐδέ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
185 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντες ἔπεσσι,
(185) σχέτλιοι, οὐδέ θεῶν ὅτιν εἰδότες οὐδέ κεν οἷγα
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίχαι· ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν βεκτῆρα καὶ ὕβριν
(190) ἀνέρα τιμήσουσι· δίχῃ δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδῶς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μῦθοισι σχολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν διζυροῖσιν ἅπασιν
δυσχέλαδος, κακὸς ἄρτος ὁμαρτήσῃ, στυγερώπης.
(195) Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένῳ χροῖα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἱτὴν προλιπόντ' ἀνθρώπους
200 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἀλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισιν· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

- (200) Νῦν δ' αἶνον βασιλεύσιν ἐρέω φρονέουσιν καὶ αὐτοῖς.
Ὡδ' ἱρῆς προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
ὑψὶ μάλ' ἐν νεφέεσσιν φέρων δνύχουσι μεμαρπῶς·
205 ἢ δ' ἐλεὼν γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' δνύχουσι
μύρετο· τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
(205) Δαιμονίη, τί λέλῃσθαι; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
rursum etiam aliud quartum super terram multorum-altricem
Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
virorum heroum divinum genus, qui vocantur
semidei priore ætate per immensam terram.
Et hos quidem bellumque malum et pugna gravis,
alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmea in terra,
perdidit pugnantes propter oves Œdipodæ;
alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
ad Trojam ducens Helenæ gratia pulchricomæ.
Ibi sane eos quidem mortis exitium occultavit:
iis autem seorsum ab-hominibus vitam et sedem tribuens
Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terræ
procul ab immortalibus: horum Saturnus rex-est.
Et ii quidem habitant securum animum habentes
in beatorum insulis juxta Oceanum vorticosum,
felices heroes, quibus mellitum fructum
ter quotannis florentem fert secundus ager.

Utinam non jam debuisssem ego quintis interesse
hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
Nunc enim jam genus est ferreum: neque unquam interdiu
cessabunt a-labore et miseria, neque noctu,
corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen et hisce admiscebuntur bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
postquam nati cani-circum-tempora facti-fuerint.
Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
neque hospes hospiti, neque amicus amico,
neque frater carus erit, ut antehac certe.
Celeriter vero senescentes debonestabunt parentes;
incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
impii, neque Deorum vindictam scientes: neque hi
senibus parentibus educationis-præmia reddent,
violenti: alter autem alterius civitatem diripiet.
Neque ulla pii gratia erit, neque justī,
neque boni; magis vero maleficum et injurium
virum honorabunt: justitia autem in manibus, et pudor
non erit: lædetque malus meliorem virum,
verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
maledicus, malis-gaudens comitabitur in viso-vultu.

Et tum jam ad cælum a terra spatiosa,
candidis vestibus tectæ corpus pulcrum,
immortalium ad genus iverunt relictis hominibus
Pietas et Nemesis: at relinquentur dolores graves
mortalibus hominibus; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
Sic accipiter affatus-est lusciniæ varii-gutturis, [ipsis.
admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam:
hæc vero misere, curvos fixa circum ungues,
lugebat: eam autem ille imperiose sermone allocutus-est:
Infelix, quid strepis? habet sane te multo fortior:

τῇ δ' εἷς ἢ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ δοιδὸν ἐοῦσαν
δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἥ μεθέσω.
210 Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν,
νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

(210) Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης Ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μὴ δ' ὕβριν ὀφελλε·
ὕβρις γάρ τε κακῇ δειλῷ βροτῶν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
215 ῥηϊδίως φερέμεν δύνатаι, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
ἐγκύρσας ἀττησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
(215) κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ἐς τέλος ἐξελοῦσα· παθὼν δέ τε νῆπιος ἔγνω.

Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σχολῇσι δίκῃσιν.
220 [Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἢ κ' ἄνδρες ἄγῳσι]
ῥωροφάγοι, σχολῇς δὲ δίκης κρίνῳσι θέμιστας.

(220) Ἡ δ' ἔπεται κλαίονσα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
ἥρα ἐσσαμένῃ, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οἷτε μιν ἐξελάσῳσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἐνειμαν.

225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδῆμοισι διδοῦσιν
ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
(225) τοῖσι τέθνηκε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
230 οὐδέ ποτ' ἰθυόεισιν μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
οὐδ' ἄτῃ, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.

(230) Τοῖσι φέρεται μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρυς
ἄκρῃ μὲν τε φέρεται βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσαι·
εἰροπόκοι δ' εἰς μαλλοῖς καταβεβριθασιν·

235 τίχουσιν δὲ γυναῖκες εἰκότα τέκνα γονεῦσιν·
θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
(235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρεται ζεῖδωρος ἄρουρα.

Οἷς δ' ὕβρις τε μέγῃ κακῇ καὶ σχέτλια ἔργα,
ταῖς δὲ δίκῃν Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.

240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπη-
δης ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται. [ῥα,
(240) τοῖσιν δ' οὐρανὸθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.

Οὐδὲ γυναῖκες τίχουσιν· μινύθουσι δὲ οἴκοι,
245 Ζητὸς φραδοσμήνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
ἢ πῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὕγε τεῖχος,
(245) ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τὴνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

250 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σχολῇσι δίκῃσι
ἄλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

(250) Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζητὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
255 ἥρα ἐσσαμένοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἴαν.

Ἡ δὲ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
(255) κυδρὴ τ' αἰδοῖται θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Καὶ ῥ' ὅπῳτ' ἂν τίς μιν βλάβῃ σχολῇς ὀνοτάζων,
αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίῳ

260 γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νοσν, ὅρρ' ἀποτίσῃ
[ὄημος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

hacibis, qua te equidem ducam, licet cantatricem (exsistentem):] coenam vero, si voluero, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicumque voluerit cum potentioribus contendere;] victoriaque privatur, praeterque contumelias dolores patitur.] Sic ait velociter-volans accipiter, latis-alis avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove: injuria enim etiam mala misero est homini; nec quidem dives facile ferre potest, gravaturque ab ea, illapsus damnis: via vero aliter perveniendi melior ad justa: justitia autem injuriam superat ad finem progressa: passus vero *damna* stultus cognovit.

Cito enim currit jusjurandum una-cum injustis judiciis. At Justitiae tumultus est tractae, quo viri duxerint donivori, pravis autem sententiis deciderint jura. Haec vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum, aërem induta, malum hominibus adferens, qui ipsam expellunt, neque justam *partem* distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant recta, neque quidquam praetergrediuntur justum, his floret urbs, populi que florent in ipsa: pax vero per terram juvenum-altrix, neque umquam illis molestum bellum decernit late-cernens Jupiter, neque umquam justos inter homines fames versatur, neque damnum: in-conviviis autem cura-partis operibus fruuntur.] His quidem fert terra multum victum, in-montibus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero apes:] lanigeræ autem oves velleribus onustæ-sunt: pariunt vero mulieres similes liberos parentibus: florent autem bonis perpetuo: neque in navibus iter-faciunt; fructum vero fert secundus ager.

Quibus autem injuriaque curæ-est mala pravaque opera, iis vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Sæpe etiam universa urbs malo viro detrimentum-cepit, quicumque peccat et iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum importavit malum Saturnius, famem simul et pestem: intereunt vero populi; neque mulieres pariunt; minuuntur autem familiae, Jovis consiliis Olympii: interdum vero etiam aut eorum exercitum ingentem perdidit aut idem murum, aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi hanc vindictam >prope enim inter homines versantes immortales observant, quotquot pravis judiciis se-mutuo atterunt, Deorum vindictam non curantes. Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-altrice immortales Jovis custodes mortalium hominum: hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera, aëre induti, ubique oberrantes per terram. Illa autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata augustaque venerandaque Diis qui Olympum habent. Et igitur, cum quis eam lædat impie spernens, statim apud Jovem patrem consideras Saturnium, refert hominum injustam mentem, ut luat populus peccata regum, qui perniciose meditantes

- (260) ἄλλη παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.]
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
 δωροπράγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
 265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
 ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη.
 (265) Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
 καὶ νυ τὰδ', αἵ κ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἐ λήθει
 οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
 270 Νῦν δὲ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 εἶην μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 (270) ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·
 [ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.]
 Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 275 καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·
 (275) ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσί καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
 ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
 ἀνδρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 280 γίγνεται. Εἰ γὰρ τίς κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς·
 (280) ὃς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσας
 ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας νήκεστον ἀσθῆναι,
 τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λείλειπται·
 285 ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμεινών.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 (285) Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
 ῥηϊδίως· λείη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηκαν
 290 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
 καὶ τρηγὺς τοπρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 (290) ῥηϊδίῃ δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἐοῦσα.
 Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμεινών·
 295 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
 ὃς δὲ κε μήτ' αὐτὸς νοεῇ μήτ' ἄλλου ἀκούων
 (295) ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε Λιμὸς
 300 ἐχθαίρῃ, φιλήῃ δὲ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ,
 αἰδοίῃ, βίотου δὲ τετὴν πιμπλῇσι καλιήν.
 (300) Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, ὃς κεν ἀεργὸς
 ζῶν, κηφήνεσσι κολούροις εἵκελος ὄργῃν,
 305 οἵτε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 (305) ὥς κε τοι ὠραίου βίотου πλήθωσι καλιαί.
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοὶ τε·
 καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 310 ἔσσειαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.
 (310) Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῆδος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷος ἔσθῃα, τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινόν,
 315 εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάων ἀεσίφρονα θυμὸν

alio inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrigit sententias,
 donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
 malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animadvertens
 etiam hæc, siquidem vult, inspicit : neque eum latet,
 quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
 sim, nec meus filius : quoniam nialum est virum justum
 esse, siquidem majus jus injustior habebit.

[Sed hæc nondum spero perfecturum Jovem fulmine-gauden-

tem.] O Persa, tu vero hæc in animo reponere tuo,
 et quidem justitiæ obtempera, violentiæ autem obliviscere
 omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius :
 piscibus quidem et feris et avibus volucris,
 ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos :
 hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
 est. Si enim quis velit justa profiteri

cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter :

qui vero testimoniis volens perjurium jurans
 mentietur, justitiamque impediens immedicabiliter læsus-est,
 ejus certe obscurior progenies posthac relicta-est :
 viri autem juste-jurantis progenies posthac præstantior.

Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulte Persa.

Vitium quidem sane etiam cumulatim est capere
 facile : plana quidem via est, valde autem procul habitat.

Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt

Immortales : longa vero et ardua via est ad eam,
 et aspera primum : ubi vero ad summum aliquis venerit,
 facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (exsistens).

Ille quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,
 cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.

Bonus vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.

Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens
 in animo reposuerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti
 operare, Persa, diva proles, ut te Fames
 oderit, amet autem pulcre-coronata Ceres
 veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus
 Vivit, fucis aculeo-carentibus similis indole,
 qui apum laborem absument otiosi,
 vorantes : tibi vero opera gratum esto decentia obire,
 ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri evadunt pecorosique opulentique :
 etiam laborans multo carior immortalibus
 eris atque hominibus : valde enim oderunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.

Quod si laboraveris, mox te amulabitur otiosus
 Ditescentem : divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius,
 si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

- εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.
 (315) Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησιν.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς δλβῳ.
 320 Χρήματα δ' οὐχ ἄρπακτά-θεόςδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν δλβον ἔλῃται,
 (320) ἢ δὲ ἀπὸ γλώσσης λήϊσσεται, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται, εὖ τ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάσῃ.
 325 βεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον δλβος ὀπηδεῖ.
 (325) Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ,
 ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαιήν
 κρυπαδέης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,
 (330) ὅς τε τευ ἀφραδίας ἀλταίνεται ὄρφανὰ τέκνα,
 ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 (330) νεικεῖν χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῷ δ' ἥτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευταίην
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔργ' ἀσεύρονα θυμόν.
 Κἀδ' οὐναμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 (335) ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
 ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυέεσσι τε ἱλάσχεσθαι,
 ἡμὲν δτ' εὐνάσῃ καὶ δτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
 340 ὥς κέ τοι Πάον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχουσιν·
 [δῆρ' ἄλλων ὦνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.]
 (340) Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαίτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι·
 τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο,
 345 γείτονες δῖωστοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων ὄσσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.
 (345) Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὐμὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἶ κε δύνηαι,
 ὥς ἂν χρῆζων καὶ ἐς ὑστερον ἄρκιον εὕρης.
 (350) Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄττησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι·
 καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα.
 (355) Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅτε καὶ μέγα δῶν,
 χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρπεται δν κατὰ θυμόν·
 ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔλῃται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 καὶ τε σμικρὸν ἔδν, τὸ δ' ἐπάχνωσεν φίλον ἥτορ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
 (360) καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύζεται αἴθοπα λιμόν·
 Οὐδὲ τόγ' εἶν οἴκῳ κατακείμενος ἀνέρα κήδει.
 365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν.
 Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 (365) χρῆζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 μεσσῶθι φεῖδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.

ad opus convertens curam-habeas victus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet,
 pudor, qui homines valde lædit atque juvat.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapiendæ: divinitus-datæ multo meliores.
 Si quis enim et manibus per vim magnas opes ceperit,
 aut is lingua prædatus fuerit, qualia multa
 fiunt, quæ primum lucrum mentem deceperit
 hominum, pudorem vero impudentia expulerit:
 facile autem illum obscurant Diis, minuuntur vero familiæ
 viro tali; exiguumque ad tempus divitiæ comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male tra-
 ctaverit;] quique fratris sui lectum adscenderit
 secreti concubitus uxoris, scelerata patrans;
 quique cujuspiam imprudentia fraudat orphanos liberos;
 quique parentem senem misero in senectutis limite
 increpuerit gravibus incessens verbis:

huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero
 operibus pro iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu ab his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facultate autem facito sacra immortalibus Diis
 caste et pure, nitida vero femora adoletō:
 alias autem libationibus thuribusque placato,
 et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit:
 ut tibi benevolum cor et animum habeant;
 [ut aliorum emas agrum, non tuum alius.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque:
 eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.
 Quotiescumque enim tibi etiam domesticum aliud *quid* acci-
 vicini non-cincti accurrunt, cinguntur autem cognati. [dat,

Damnum malus vicinus, quantum bonus magnum com-
 modum.] Nactus est sane pretium, quicumque nactus est vi-
 cinum bonum.] Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiarius *mutuans* a vicino, recte vero redde,
 eadem mensura, et amplius, si quidem possis:
 ut indigens etiam in posterum æquum *eum* invenias.

Ne mala lucra-captēs: mala lucra æqualia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre:

et da ei-qui dederit, neve da ei-qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens *dat*, etiamsi multum de-
 derit,] gaudet dono et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentiæ obsecutus
 quamvis exiguum (exsistens), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,
 et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-adest adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum *est* hominem cruciat.

Domi melius *est* esse, quoniam damnosum, quod foris *est*.

Bonum quidem de-præsentī capere, miseria vero animo,
 egere absente: quæ te meditari jubeo.

Incipiente autem dolio et desinente saturare;
 in-medio parce: sera vero in fundo parsimonia.

- 370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καὶ τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
(370) πίστεις δ' ἄρ τοι δμῶς καὶ ἀπιστῖαι ὤλεσαν ἀνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόον πυγαστόλος ἐξαπατάτω
αἰμύλα κωτίλλουσα, τήν διφῶσα καλήν.
375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
Μουνογενὴς δὲ πάϊς εἴη πατρώϊον οἶκον
(375) φερβόμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἀσπετον ὀλβον.
380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
[Σοὶ δ' εἰ πλούτου θεμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
(380) ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.]

- Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἀρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιό δὲ δυσσομενάων.
385 Αἱ δ' ἤτοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράχοντα
κεκρύφαται, αὗτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
(385) φαίνονται ταπρῶτα χαρασσομένιοι σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγυθὶ ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγκεα βησσήντα,
390 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα χῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
(390) γυμνὸν δ' ἀμάαν, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλῃσθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
ὥρι' ἀέζηται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
395 πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δὲ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
(395) οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μήποτε σὺν παῖδεσσι γυναικὶ τε θυμὸν ἀχέων
400 ζητεῖς βίον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δις μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
(400) χρήμα μὲν οὐ πρῆξεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλ' ἀγορεύσεις·
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. Ἀλλὰ σ' ἀνωγα
φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
405 Οἶκον μὲν πρῶτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
[κτητὴν, οὐ γαμετὴν, ἥτις καὶ βουσὶν ἔποιτο,]
(405) χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἣ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δὲ τε ἔργον.
410 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννεφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλήν,
(410) οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δὲ τε ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄττησι παλαίει.
Ἦμος δὲ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
415 καύματος ἰθαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζητὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρῶς
(415) πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστὴρ
βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων
ἔρχεται ἡμάτιος, πλείων δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
420 τῆμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
(420) τῆμος ἄρ' ὕλοτομὴν μεμνημένος ὥρια ἔργα.

Mercēs autem viro amico constituta æqua esto.
Etiā cum-fratre ludens testem adhibeto :
credulitas autem sane pariter ac diffidentia perdidērunt ho-
mines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
blanda garriens , tuum inquirens domicilium.
Qui enim mulieri confidit , confidit is furibus.
Unicus vero filius sit , paternam domum
qui-servet : ita enim opulētia crescit in ædibus.
Senex autem moriaris , alterum filium relinquens.
Facile vero et pluribus præbuerit Jupiter ingētes opes.
Major quidem plurium cura , major autem accessio.
[Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo ,
sic facito , et operi super opus operare.]

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus ,
incipē messem ; arationem vero , occidentibus.
Hæ autem sane noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero inverso anno
apparent primum ubi-acuitur ferrum.
Hæc utique camporum est lex , iisque , qui mare
prope habitant , iisque , qui valles flexuosas ,
a-mari fluctuante procul , pinguem regionem
incolunt : nudus serito , nudusque arato ,
nudusque metito , si quidem tempestita omnia voles
opera tibi-parare Cereris : ut tibi singula
tempestita crescant , ne quando interim egens
mendices ad alienas domos , et nihil efficias.
Sicut et nunc ad me venisti : ego vero tibi non amplius-dabo ,
neque admetiar : operare , stolidē Persa ,
operibus , quæ hominibus Dii destinavērunt :
ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
quæras victum per vicinos , hi vero negligant.
Bis quidem enim et ter forsitan consequeris : si vero am-
plius molestus-tueris ,] rem quidem non facies , tu vero ina-
nia multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te
jubeo] cogitare debitorumque solutionem famisque evitatio-
nem.] Domum quidem primum , fœminamque bovemque
aratorem ,] [servam non nuptam , quæ et boves sequatur :]
utensilia vero domi omnia apta parato :
ne tu quidem petas ab alio , is vero recuset , tuque careas ,
tempus autem prætereat , minuaturque etiam opus.
Neve differas in crastinum inque perendinum :
non enim frustra-laborans vir implet horreum ,
neque differens : studium vero opus auget.
Semper autem dilator-operum vir cum-damnis luctatur.
Quum jam desinit vis acuti solis
æstus sudoriferus , per-autumnus pluvē
Jove præpotente , mutatur vero humana cutis
multo agilior : jam enim tunc Sirius stella
paulisper supra caput mortalium hominum
venit interdiu , magis autem nocte fruitur :
tum minime-rosa (vermibus) est cæsa ferro
silva , folia autem humi fundit , germinationeque desinit :
tunc igitur lignari memento tempestita opera.

Ὀλίμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὑπερον δὲ τρίπηχυν,
 ἀξὸν θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτως·
 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν καὶ τάμοιο.
 Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
 (125) Πολλ' ἐπικαμπύλα κἄλα· φέρειν δὲ γῆν, ὅτ' ἂν εὐ-
 εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν, [ρηγ,
 πρίνινον· ὅς γάρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
 130 εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἑλύματι πῆξας,
 γόμοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰστοβοῇ.
 (130) Δοιά δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγουν καὶ πηκτὸν, ἐπεὶ πολὺ λῶϊον οὕτω·
 εἰ γ' ἑτερόν γ' ἀξαις, ἑτερόν κ' ἐπὶ βουσί βαλοιο.
 135 Δάφνης δ' ἢ πετελῆς ἀκιώτατοι ἰστοβοῆς,
 δρυὸς ἑλυμα, γῆς πρίνου. Βόε δ' ἐνναετήρῳ
 (135) ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γάρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἥβης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντ' ἐν αὐλακὶ καὶ μὲν ἄροτρον
 140 ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζῆδος ἔποιτο
 (140) ἄρτον δειπνήσας, τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
 ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 ρηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμηλίκας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 145 θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 (145) Κουρότερος γάρ ἀνὴρ μεθ' ὀμηλίκας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ', εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης·
 150 ἥτ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χερίματος ὥρην
 δεικνύει ὀμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·
 (150) ὅτ' τότε χορτάζειν ἑλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας·
 [ῥηίδιον γάρ ἔπος εἰπεῖν Βόε δὲ καὶ ἁμαξαν·
 ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 155 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἁμαξαν,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἀμάξῃς,
 (155) τῶν πρόσθεν μελέτην ἔχέμεν οἰκῆϊα θέσθαι.]
 Εὖτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 ὅτ' τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς ὁμῶς τε καὶ αὐτὸς
 160 αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιό καθ' ὥρην,
 πρῶτ' ἁμὰ σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
 (160) Ἐὰρ πολεῖν· θέρεας δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.)
 Νειὸν δὲ σπεῖρειν ἔτι κουφίζουσιν ἄρουραν.
 (Νειὸς ἀλεξιάρη παίδων εὐκηλήτειρα.)
 165 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν,
 (165) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτης
 χειρὶ λαβὼν ὀρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 ἐνδρουον ἑλκόντων μεσάβῳ. Ὁ δὲ τυτθὸς ὀπισθεν
 170 ὁμῶς ἔχων μακέλτην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 (170) θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδέ κεν ἀδροσύνη στάχμες νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὀπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάξοι,
 175 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἑόλπα
 γηθήσειν, βιότου αἰρεύμενον ἔνδον ἐόντος.

Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
 axemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic :
 si vero octopedalem, inde et malleum secueris.

Trium-palmarum vero rotam secato decem-palmarum plau-
 stro.] Multa curva ligna : ferto autem buram, cum invene-
 ris] domum, in monte quærens vel in campo,
 ilignam : hæc enim bobus ad-arandum firmissima est,
 si Minervæ famulus, dentali infigans,
 clavis conjungens adaptaverit temoni.
 Bina vero facito aratra, fabricans domi,
 alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo
 melius sic :] si alterum quidem freris, alterum bobus inje-
 ceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones,
 e-quercu dentale, bura ex-ilice. Boves vero duos novennes
 mares comparato (horum enim robur non imbecillum est)
 juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi.
 Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum
 frerint, opus vero inutile ibi reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
 panem postquam-prandit quadridum, octo-quadrarum,
 qui opus curans rectum sulcum ducat,
 non-amplius circumspiciens æquales, sed in opere
 animum habens : hoc vero neque junior alius melior
 ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-evitandam.
 Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.

Observe vero, cum gruis vocem audieris
 alte in nubibus quotannis clangentis :
 hæc arationisque signum affert, et hyemis tempus
 indicat imbriferæ : oor autem rodit viri bobus-carentis.
 Tunc sane pasce camuros boves domi manentes.
 [Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plaustrum ;
 facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum,
 Putat autem vir mente nempe dives se fabricaturum plau-
 stultus, neque hocce scit : centum enim sunt ligna plaustrī,
 quorum ante curam habere oportet domum ferendorum.]

Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit,
 Jam tunc aggredere, simul servique et ipse,
 siccum et humidum arans arationis per tempus ;
 mane valde festinans, ut tibi impleantur arva.
 [Vere vertito ; æstate vero iteratum arvum non te fallit.]
 Novalem autem serito adhuc levem agrum.
 [Novalis exsecrationum-expultrix, liberorum placatrix.]

Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ,
 perfecte ut-onerent Cereris sacrum munus,
 incipiens primum arationem, cum extremum stivæ
 manu capiens stimulum, boum ad terga addtigeris
 temonis-cuneum trahentium subjugiis : puer autem a-tergo
 sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat,
 semina abscondens. Diligentia enim optima
 mortalibus hominibus, negligentia vero pessima.
 Sic ubertate spicæ nutaverint ad-terram,
 si finem ipse postea Olympius præbuisset,
 e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero
 gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

(476) Εὐχοθέων δ' ἴξεαι πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.

Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπῆς ἀρόσης χθόνα διαν,
480 ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
(480) οἴσεις δ' ἐν φορμῶν παῦροι δὲ σε θηήσονται.

[Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,]
ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
485 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἥμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
(485) τοπρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαίαν·
τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἡματι, μὴδ' ἀπολήγοι,
μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλὴν μῆτ' ἀπολείπων·
490 οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι.

[Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσειο· μὴδὲ σε λήθοι
(490) μῆτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μῆθ' ὥριος ὄμβρος.]

Πᾶρ δ' ἴθι χάλκειον θῶικον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ὥρῃ χειμερῇ, ὅποτε κρύος ἀνέρα ἔργων
495 ἰσχάνει, ἐνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι,
μῆ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίῃ καταμάρψῃ
(495) σὺν πενήνῃ, λεπτήν δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμωνν,
χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

600 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει,
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.

(500) Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρευσ ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.]

[Μῆνα δὲ Ληναῖωνα, κάκ' ἡματα, βουδόρα πάντα,
505 τοῦτον ἀλεύσασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαίαν
πνεύσαντος Βορέαο δυσηλεγεές τελέθουσιν,

(505) ὅς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρεῖ πόντῳ
ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ δρύς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχεῖας

510 οὔρεος ἐν βήσσης πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.

(510) Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέζῃ· ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσχιν· ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.

515 Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,

(515) οὐνεκ' ἐπηεταναι τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.

Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
520 ἥ τε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρῃ μίμνῃ,
οὕπῳ ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·

(520) εὖτε λοεσσαμένη τέρενα γρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρῖσαμένη μυρρίνη καταλέξεται ἐνδοθι οἴκου,
ἡματι χειμερῷ, ὅτ' ἀνόστεος δν πόδα τένδει,

525 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἥθῃσι λευγαλέοισιν,
οὐδέ οἱ ἥελιος δείκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι·

(525) ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾷται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαεῖνει.

Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται
630 λυγρὸν μυλιώντες ἀνὰ δρῖα βησσήεντα

Bene-onustus autem pervenies *ad* album ver, neque ad alios
respicias : tui vero alius vir indigus erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris terram,
sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
alternatim ligans puluerulentus, non valde gaudens.
Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.

Alias autem alia Jovis mens ægida-habentis,
difficilis vero hominibus mortalibus intellectu.
Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit.

Quando cuculus canit quercus in foliis,
primum, delectatque mortales super immensam terram;
tunc Jupiter pluat tertio die, neve desinat,
neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens :
ita serus-arator priorem æquarit.

[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat
neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Præteri autem ærariam officinam et calidam tabernam,
tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus
arceat, ubi impiger vir valde domum augeat;
ne te malæ hyemis difficultas deprehendat
cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas.

Multa autem ignavus vir, vanam ob spem exspectans,
egens victus, mala locutus-est ad-animum suum.

[Spes vero non bona indigentem virum fovet,
sedentem in taberna, cui non victus sufficiens sit.
Demonstra autem servis, æstate adhuc media (existente) :
Non semper æstas erit, exstruite casas.]

Mensem vero Lenæonem, malos dies, boves-cruciantes
omnes,] hunc vitate, et glacies, quæ super terram
flante Borea molestæ existunt,

qui per Thraciam equorum-altricem lato mari
inspirans *id* concutit : remugit autem terra et silva :
multas vero quercus alticomas abietesque densas
montis in saltibus dejecit terræ multos-pascenti
irruens, et omnis reboat tunc innumera silva.

Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
quarum etiam villis cutis oblecta *est* : sed sane et has
frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet existentes.
Et per pellem bovis penetrat, neque *hæc* eum arceat;
et etiam per capram flat longis-pilis : sed ovium-greges om-
nino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat
vis venti Boreæ : incurvum vero senem facit.

Etiā per virginem tenelli-corporis non perflat,
quæcumque intra ædes carā apud matrem manet,
nondum opera sciens aureæ Veneris;
quando lota tenerum corpus et pingui oleo
uncta in-recessu cubat intra domum
die hiberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit,
inque domo sine-igne et in latibulis tristibus,
neque ei sol ostendit pabulum invadendum :
sed super nigrorum hominum populūque urbemque
vertitur, tardius autem Græcis lucet.

Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicolæ
misere manducantes per nemora saltuosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
(530) οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετροῖεν· τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
οὔτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας δρᾶται,
535 τῷ ἱκελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.]

Καὶ τότε ἔσσεσθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
(535) χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόακα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσεσθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
540 μὴ δ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.

Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι χταμένοιο
(540) ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκᾶσσας.

Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότ' ἂν κρύος ὦριον ἔλθῃ,
δέρματα συβρᾶπτειν νέρῳ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νώτῳ
545 ὑετοῦ ἀμφιβάλλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·

(545) ψυχρὴ γάρ τ' ἥως πέλεται Βορέαο πεσόντος,
ἥως δ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀήρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργας,

550 ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θύελλῃ,
(550) ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἀθισιν,
πυκνὰ Θρηϊκίῳ Βορέου νέφεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
555 μῆποτε σ' οὐρανόνθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θεΐη, κατὰ θ' εἴματα δεύσῃ.

(555) Ἄλλ' ὑπαλεύσασθαι· μείς γάρ χαλεπώτατος οἶτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-

Τῆμος θῶμισυ βουσὶν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἴη [ποις.
560 ἀρμαλιῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ βροθοὶ εὐφρόναι εἰσὶ.

[Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
(560) ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσέκειν αὐτίς
γῆ, πάντων μήτηρ, καρπὸν σύμμιχτον ἐνέικῃ.]

Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
565 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ βὰ τότ' ἀστήρ
Ἄρκτουρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο

(565) πρῶτον παμφανίων ἐπιτέλλεται ἀχροκνέφαιος.
Τὸν δὲ μέτ' ὀρθρογῇ Πανδιονίς ὦρτο χελιδὼν
ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.

570 Τὴν φθάμενος οἶνας περιταμένεμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
Ἄλλ' ὅπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἄμ φυτὰ βαίῃη,

(570) Πλητιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι καὶ διμῶας ἐγείρειν.

Φεύγειν δὲ σκιερούς θώκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον
ὦρῃ ἐν ἀμήτητι, ὅτε τ' ἡέλιος χροῖα κάρπει.

Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἰκαδὲ καρπὸν ἀγίνειν,
(575) ὀρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴῃ.

Ἦώς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.
Ἦώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·

580 ἥως, ἥτε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

(580) Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡγέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοδὴν

πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρους καματώδεος ὦρῃ,
fugiant, (et omnibus in animo id curae-est,)
ubi tecta quærentes densas latebras habent,
et antrum petrosum : illi vero tripodi (seni) homines similes,
cujus dorsum fractum-est, caputque ad terram spectat,
huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
lænamque mollem et talarem tunicam :

stamine vero in pauco multum subtegmen intexe.

Hanc circuminduito, ne tibi pili tremant,

neve erecti horreant surgentes per corpus.

Circum vero pedes calceos bovis vi occisi

aptos ligato, pilis intus condensatos.

Primogenitorum vero hædorum, cum frigus tempestivum

venerit,] pelles consulto nervo bovis, ut super dorsum

pluviae circum-injicias munimentum : in capite vero superne

pileum habeto elaboratum, ne aures humefas :

frigida enim et aurora est Borea cessante :

matutina vero super terram a cælo stellato

nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus :

quæ hauriens fluminibus e perennibus,

alte supra terram sublata venti procella,

interdum quidem etiam pluit ad vesperam, interdum vero

descendit] densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc antevergens, opere perfecto, domum redi,

ne-quando te cœlitus tenebrosa nubes circumteget

corpusque madidum reddat, vestesque humectet.

Sed evitato : mensis enim gravissimus hic

hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium bobus, homini vero plus adsit

cibarium : longæ enim adjutrices noctes sunt.

[Hæc observans totum in annum

æquato noctesque et dies, donec rursus

terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (bru-

mam),] hibernos exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella

Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani

primum totus-apparens exoritur vespertinus.

Post hunc autem mane-querrula Pandionis surgit hirundo

in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc prævertens vites amputato : sic enim melius.

At cum domiporta (cochlea) e terra plantas adscenderit,

Pleiades fugiens, tunc jam circumfossura non-amplius vi-

tium :] sed falcesque acuito et servos excitato.

Fugito vero umbrosas sedes et matutinum somnum,

tempore messis, quando et Sol cutem exsiccat.

Tunc festina et domum fruges congere,

mane surgens, ut tibi victus sufficiens sit.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem.

Aurora sane promovet quidem viam, vero etiam promovet

opus :] Aurora, quæ apparens multos ingredi-fecit viam

homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada

arbori insidens stridulum defundit cantum

frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

588 τῆμος πύταται τ' αἶγες καὶ ὄνος ἀριστος,
 / δ μαχλόταται δὲ γυναικες, ἀφαιρότατοι δέ τε ἄνδρες
 (588) εἰσιν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
 αὐαλέος δέ τε χρώς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότε ἤδη
 εἷη πετραίη τε σκιή, καὶ βίβλινος οἶνος,
 590 μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων,
 καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
 (590) πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθροπα πινέμεν οἶνον,
 ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κακορημένον ἥτορ ἐδωδῆς,
 ἀντίον ἀκράεος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
 595 κρήνης τ' ἀνάου καὶ ἀπορρύτου, ἥτ' ἀθόλωτος,
 τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
 (595) Δμωσί δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
 χώρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἁλῶνι·
 600 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἀγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 πάντα βίον κατὰθαι ἐπάρμενον ἐνδοθι οἴκου,
 (600) [θῆτά τ' αἰοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 δίζεσθαι κελομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος·]
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
 605 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθαι.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅρρα τοι εἴη
 (605) βοῦσι καὶ ἡμιόνοις ἐπιγετανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
 δμῶας ἀναψῆσαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
 Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 610 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐξίδη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἰκαδὲ βότρως.
 (610) δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας·
 πέντε δὲ συστιάσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
 δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 615 Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
 δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 (615) ὥραιον· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρεῖ,
 εὖτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὀμβριμον Ὠρίωνος
 620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
 (620) καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 625 πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 χεῖμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὀμβρος.
 (625) Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶν ἐνικατῆρο οἴκῳ,
 εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
 πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
 630 Αὐτὸς δ' ὥραιον μέμνειν πλόον, εἰδόκεν ἔλθῃ·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δὲ τε φόρτον
 (630) ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἰκαδὲ κέρδος ἄρῃαι,
 ὥς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὺ, μέγα νήπιε Πέρση,
 πλωῖσσεσ' ἐν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
 635 ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 (635) οὐκ ἀφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

tunc pinguiſſimæque capræ et vinum optimum,
 lascivissimæ autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
 sunt, quoniam caput et genua Sirius siccatur,
 siccum vero etiam corpus ob æstum. Sed tunc jam
 sit petræque umbra, et Biblinum vinum,
 panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
 tium,] et vaccæ in-silva-pascentis caro nondum enixæ,
 primogenitorumque hædorum : insuper vero nigrum bibito
 vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
 contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
 fontisque perennis ac defluentis, quique illimis sit,
 tres partes aquæ infunde, quartam vero immitte vini.

Famulis autem impera Cereris sacrum munus
 triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
 loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
 mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
 jam] omnem victum deposueris paratum intra domum,
 [servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
 quærere te jubeo : molesta autem liberos-habens serva.]
 Et canem asperis-dentibus nutrito, nec parcas cibo,
 ne quando tibi interdium-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
 bobus ac mulis annuum pabulum. Sed postea
 servorum refocilla cara genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
 cœlum, Arcturum autem inspexerit roseis-digitis Aurora,
 o Persa, tunc omnes decerptas-fer domum uvas :
 monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
 quinque autem in-umbra-ponere, sexto autem in vasa haurito
 dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 tempestivæ : annus autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculosa desiderium capit :
 quando Pleiades robur validum Orionis
 fugientes ceciderint in obscurum pontum,
 jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
 et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
 terram autem exercere memento : uti te jubeo.
 Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
 undique, ut arceant ventorum vim humide flantium,
 paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber.
 Armamenta vero disposita omnia tuæ repone domi,
 diligenter componens navis alas (vela) marivagæ :
 clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dom veni-
 at:] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
 onus] aptum imposito, ut domum lucrum reportes,
 quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolidè Persa,
 navigabat in navibus, victus indigens honesti :
 qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
 Cuma Æolide relicta, in navi nigra :
 non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος διΰρῃ ἐνὶ κόμῃ, [λῆ.
 640 Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλῆ, οὐδέ ποτ' ἐσθ-
 Τύνη δ', ὧ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 (640) ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 [Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι,
 μεῖζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
 645 ἴσσεται, εἴ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχουσιν αἴτας.]
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμόν,
 (645) βούλει δὲ χρέα προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμὸν,
 δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφίμενος οὔτε τι νηῶν.
 650 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 (650) μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἀγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰσπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
 ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
 (655) ὕμῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶνεντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἔνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοδῆς.
 660 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπεῖρημαι πολυγόμφων
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
 (660) Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατο ὕμνον αἰδεῖν.
 Ἦματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἔλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
 665 ὠραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
 καυάξαις οὔτ' ἀνδρας ἀποφθίσεις θάλασσα,
 (665) εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 670 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ πόντος ἀπῆμυν·
 εὐκῆλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 (670) ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι·
 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μὴδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 675 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινὰς αἴτας,
 ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
 (675) πολλῷ, ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δὲ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἦμος δὴ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβῆσα κορώνη
 680 ἶχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἀμβατός ἐστι θάλασσα.
 (680) Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. Οὐ μιν ἐγωγε
 αἶνημι· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν·
 ἀρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νῦ καὶ τὰ
 685 ἀνθρώποι βέζουσιν αἰδρεῖσθαι νόοιο·
 χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 (685) Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν, ὥς ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κολήσῃ τιθεσθαι·
 690 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μέλινα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῦρσαι.

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
 Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
 Ascræ, hyeme malo, æstate molesto, neque umquam bono.
 Tu vero, o Persa, operum memor esto
 tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito;
 majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
 erit, si venti quidem malos contineant flatus.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animum,
 volueris autem debita effugere et injucundam famem,
 ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
 neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
 Neque enim umquam navi tranavi latum mare;
 nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Argivi,
 exspectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
 collegerunt] Græcia e sacra in Trojam pulcris-fæminis.
 Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
 Chalcidemque trajeci: indicta (*per præcones*) vero multa
 præmia posuerunt filii magnanimi: ubi me gloriol
 carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem quidem ego Musis Heliconiadicibus dicavi,
 ubi me primum dulci adduxerunt cantui.
 Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
 habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem ægida-ha-
 bentis:] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
 ad finem progressa æstate, laborioso tempore,
 tempestiva est mortalibus navigatio: neque navem
 fregeris, neque homines perdidit mare,
 nisi forte data-opera Neptunus terræ-concussor
 aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.
 Penes hos enim exitus est pariter bonorumque malorumque.
 Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum:
 securus tunc navem celerem, ventis fretus,
 deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime rursus domum redire:
 neque exspectato vinumque novum et autumnalem imbrem,
 et hyemem accedentem, Notique sævos flatus,
 qui concitat mare, comitans Jovis imbrem
 multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.
 Alia vero verna est navigatio hominibus.

Cum enim primum, quantum incedens cornix
 vestigium facit, tantum folia homini apparuerint
 in ficu summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem
 probo: neque enim meo animo grata est;
 arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc
 homines faciunt, stultitia mentis:
 opes enim anima sunt miseris mortalibus.
 Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo
 considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone:
 sed plura relinquito, pauciora vero imposito.
 Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurrere.

(690) [Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας
ἄξονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτὶ ἄμαυρωθείη.]
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

696 Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλὰ ἀπολείπων
(695) μήτ' ἐπιθείς· μάλα πολλά· γάμος δὲ τοι ὥριος οὗτος,
ἣ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἤθεα κεδνὰ διδάξης.
700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάρματα γήμης.
(700) Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ βίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης· ἦτ' ἀνδρὰ καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα
706 εὖτε ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῶ γήραι δῶκεν. [ναί.

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶ-
(706) Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.

Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κε σ' ἄρχῃ
710 ἣ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἡέ καὶ ἔρξας,
εἰς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις
(710) ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. Σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

716 Μηδὲ πολυξείνον μὴδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἔταρον μὴδ' ἐσθλῶν νεικεστέρα.
(716) Μηδὲ ποτ' οὐλομένην πενήν θυμοφύρορον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
720 φειδιωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσας.

(720) Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπήμελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Δαὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
726 χερσὶν ἀνίπτοισιν μὴδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

Οὐ γάρ τοι γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δὲ τ' ἀράς.
(726) Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμειχεῖν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύῃ, μεμνημένος, εἰς ἀνιόντα
μήτ' ἐν δῶ μὴτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδῃν οὐρήσης,

730 μὴδ' ἀπογυμνωθῆς· μακάρων τοι νύκτες ἕασιν·
ἐζόμενος δ' ὄνθειος, ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
(730) ἣ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερχέος αὐλῆς.

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθι οἴκου
ἐστὶν ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.

736 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

(736) Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιέρροον ὕδωρ
ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ βρέεθρα,
χείρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χείρας ἀνίπτος,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

(740) Μηδ' ἀπὸ πεντόξοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖν
αὔον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.

Μηδέ ποτ' οἶνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερβεν

[Dirumque, si in plaustrum praegrando onere imposito
axem freris, onera vero corrumpantur.] [imū.
Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
neque triginta annis valde multum deficiens
neque adjiciens valde multum : nuptiae vero tibi tempestivae
hae.] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (*pu-*
bertatis) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos do-
ceas.] Eam vero potissimum ducito, quae te prope habitat :
omnia bene circumspiciens, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
bona, verum contra mala non gravius aliud,
comissatrice : quae virum, etiamsi robustum (exsistentem),
torret sine face et crudae senectae tradit.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.
Neque fratri aequalem facito amicum :
sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi coeperit
aut aliquod verbum dicere infestum, aut facere,
bis tantum puniri memento : si vero rursus
redeat ad amicitiam, poenam autem velit dare,
recipe : miser sane vir amicum alias alium
facit. Tuum vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris,
neve malorum socius, neve bonorum conviciator.
Neque umquam perniciosam pauperiem animum-comeden-
tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-
norum.] Linguae certo thesaurus inter homines optimus
parcae, plurima vero gratia modum servantis :
Sin autem malum dixeris, forsitan ipse majus audies.
Neve in communi convivio morosus sis
de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.
Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum vinum
manibus illotis, neve aliis immortalibus :
neque enim hi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neu contra solem versus stans meito,
sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem
neque in via, neque extra viam inter-eundum meiere.
Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :
sedens vero in-fumeto vir prudentia doctus,
aut idem ad parietem accedens bene-septae caulae.
Neu pudenda semine pollutus intra domum
focum juxta revelato, sed caveto.
Neve a mali-ominis funebribus reversus
seminato progeniem, sed immortalium a convivio.
Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam
pedibus transito, priusquam precatus-fueris adspiciens pulcra
fluenta,] manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
huic Dii succensent et dolores dant in-posterum.
Ne vero a manu, Deorum in convivio splendido,
siccum a viridi reseca nigro ferro.
Neve umquam cyathum pone super craterem

- 746 πινόντων· ὁλοή γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 (745) μὴ τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιβρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 760 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
 παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὲρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
 (750) [Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]
 μηδὲ γυναικίῳ λουτρῷ χροᾷ παιδρύνεσθαι
 ἀνέρα· λευγαλέῃ γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
 765 ποινῇ. Μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 μωμεύειν αἰδοῖν· θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
 (755) Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προρεόντων,
 μηδ' ἐπὶ κρηνῶν οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὗτοι λωϊὸν ἔστιν.
 (760) Ὡδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύου φήμην.
 Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται κούρη μὲν αἰεῖραι
 765 ρεῖα μάλ', ἀργαλέῃ δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
 Φήμη δ' οὐτίς πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
 λαοὶ φημιῶσι· θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὕτη.
- [μοῖραν]
- 766 Ἦματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὐ κατὰ
 πεπραδέμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 (765) ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἢ δ' ἀρμαλὴν δατέασθαι,
 εὐτ' ἂν ἀληθεῖη λαοὶ κρίνοντες ἄγῳσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόεντος.
 (770) Πρῶτον ἐνὶ τετράς τε καὶ ἐβδόμῃ ἱερὸν ἦμαρ,
 τῇ γὰρ Ἀπολλῶνα χρυσάορα γείνατο Λητώ,
 (770) ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε. δῶα γε μὲν ἡματα μηνὸς
 ἔξοχ' ἀεζομένοιο βροτῆσια ἔργα πένεσθαι,
 ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
 775 ἡ μὲν οἷς πεῖλειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
 ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
 (775) τῇ γὰρ τοι νεὶ νῆματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
 ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἱδρὶς σωρὸν ἀμᾶται·
 τῇ δ' ἴστων στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
 780 Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
 σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 (780) Ἐκτὴ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
 ἀνδρογόνος δ' ἀγαθῆ· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
 785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτῃ κούρησι γενέσθαι
 ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πῶεα μῆλων,
 (785) σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἥπιον ἦμαρ·
 ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλεῖ δὲ τε κέρτομα βάζειν,
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους χρυζίους τ' ὀφισμούς.
 790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
 ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 (790) Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡματι, ἱστορα φῶτα
 γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
 Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δὲ τε τετράς
 795 μέσση. τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς,
 καὶ κύνες καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταγαεργούς
 (795) περὶ τὴν ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς· περὶ λαξὸν δὲ θυμόν·

bibentium : perniciosum enim in eo fatum est.
 Neu domum exstruens impolitam relinquito,
 ne forte insidens crociat stridula cornix.
 Neve ex ollis-pedalis nondum-dedicatis capiens
 edito, neve lavator : quia et hisce inest pœna.
 Neve in immobilibus (*monimentis*) ponito, non enim melius
 est,] puerum duodecennem, quod virum impubem reddit :
 [neque duodecim mensium : æquale et hoc est.]
 Neu muliebri balneo corpus abluito
 vir : gravis enim ad tempus est etiam in eo
 pœna. Neu sacrificia in accensa incidens,
 reprehende arcana : Deus sane et hæc indigne fert.
 Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium,
 neu super fontes meito, sed valde evitato ;
 neve incacato ; id enim nihilo melius est.
 Sic facito : gravem vero mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est levis quidem levatu
 facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
 Fama vero nulla omnino perit, quam-quidem multi
 populi divulgant ; Dea sane quædam est et ipsa.

Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum,
 doce servos : tricesimum mensis optimum
 operaque ad-inspicienda atque demensum dividendum,
 quum ex-veritate populi *eum* judicantes degunt.
 Hi enim dies sunt Jove a prudente.
 Primum primus quartusque et septimus sacer dies,
 (hoc enim Apollinem ense-aureo peperit Latona),
 octavusque nonusque ; duo quidem dies mensis
 egregii crescentis mortalia opera ad-curanda,
 undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni,
 hic quidem ovibus tondendis, ille vero lætis segetibus me-
 tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :
 hoc enim net fila alte-suspensa aranea
 die ex pleno, quum et prudens (*formica*) acervum colligit.
 Hoc vero telam instituat mulier, proponatque sibi opus.
 Mensis autem ineuntis decimotertio evitato
 sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus est.
 Sextus vero medius valde incommodus est plantis,
 viriparus autem bonus : puellæ vero non utilis est,
 neque gignendæ primum, nec nuptui collocandæ.
 Nec primus quidem sextus puellis gignendis
 aptus, sed hædis castrandis et gregibus ovium,
 stabuloque circumsepiendo pastoralis benignus dies :
 bonus autem viriparus : amat vero etiam couvitia loqui,
 mendaciaque blandosque sermones occultaque colloquia.
 Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem
 castrato, mulos autem duodecimo patientes-laboris.
 Vicesimo vero (in) magno *nono*, pleno die, prudentem virum
 generato : valde enim animò sapiens est.
 Bonus autem viriparus decimus, puellæ vero et quartus
 medius ; hoc vero et oves et flexipedes camuros boves,
 et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris
 cicurato, manum imponens ; cave vero iram *eorum*.

- Τετράδ' ἀλεύσασθαι φθίνοντός θ' ἰσταμένου τε
 ἀλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἀκοῖτιν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἀριστοί.
 (800) Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἰναί·
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεύειν
 Ὅρκον γεινόμενον τὸν Ἑρὶς τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 806 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
 (806) βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμῆϊα δοῦρα,
 νηϊά τε ξύλα πολλά, τάτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἀρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 810 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δεῖελα λῳῶον ἦμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 (810) ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἦδε φυτεύμεν ἡδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 816 [ἀρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θείναι
 βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 (816) νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι
 [τετράδι δ' οἷγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ]
 820 μέσσην· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἡοῦς γεινομένης· ἐπὶ δεῖελα δ' ἐστὶ χερείων.
 (820) Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἶ δ' ἄλλαι μετὰ δουποῖ, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἄλλοιην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
 826 Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρῃ ἄλλοτε μήτηρ·
 τῶν εὐδαίμων τε καὶ ὀλβίος θς τάδε πάντα
 (826) εἰδὼς ἐργάζεται ἀνάϊτιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Quarto caveto finientis inchoantisque mensis
 doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
 Quarto autem mensis in domum uxorem ducito
 auguriis observatis, quæ ad rem hanc optima.
 Quintos vero evitato, quia difficilesque sunt et graves :
 (in) quinto enim aiunt Furias servire
 Horco eo die nato, quem Eris peperit pestem perjuria.
 Medio vero septimo Cereris sacrum munus
 bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
 ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
 navaliaque ligna multa, quæ apta navibus sunt.
 Quarto vero incipito naves compingere fragiles.
 Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
 Primus vero nonus prorsus-innoxius hominibus :
 bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
 viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
 Pauci vero etiam sciunt tertium-nonum mensis optimum
 ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
 bobus et mulis et equis celeripedibus,]
 navem multis-transtris celerem in nigrum pontum
 ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
 [quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
 medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
 aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
 Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cæteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
 Alius vero alium laudat, pauci autem norunt.
 Interdum noverca est dies, interdum mater :
 horum *dierum*, beatusque et fortunatus est is, qui hæc omnia
 sciens operatus-fuerit, inculpatus immortalibus,
 auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III, 587. Ἀγγελὸν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι καλεῖν οὐκ ἀδεῖαν τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γῆμι. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν ἀναιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV, 818. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λήθητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἐτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίος φησὶ. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτήσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμδληθῆναι εἰς λήθητα [καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν.]

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀβαντίς ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγίμιου δευτέρῳ περὶ Ἰούς.

νήσω ἐν Ἀβαντίδι δῖη,
τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοῆς ὠνόμασεν Ζεὺς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phoen. 1123. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἔει κρατερόν τε μέγαν τε

τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν δρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀθάνατον δὲ οἱ ὥρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.
Conf. Tzet. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II, 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν (τὴν Ἰώ) φασὶν εἶναι ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὄργην τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian : περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Πειρήν, πατὴρ Ἰούς.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.):

ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀπήμονα ἀνθρώποισιν
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Hesych. in Ἀφροδίσιος ὄρκος : πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλασε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ ὁμάσαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenæus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἰθ' Ἡσίοδος ἐστὶν ἡ Κέρκυρα ὁ Μιλήσιος·

ἔνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν φυκτῆριον, ὄρχαμε λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάϊκες οἱ συνεχῶς κινούμενοι ἐν

ÆGIMIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Ætæ filiam in matrimonium duceret. Sed Ægimii auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum deum in Ætæ ædes intrasse vellus portantem.

II.

Ægimii auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi plenum coniecisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse coniectos Apollonius refert. Et multis jam interemtis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebeti injiceret et propterea hunc a Thetide esse relictum.

III.

Abantis Eubœa est, ut Hesiodus in altero Ægimii libro de Io:

insula in Abantide diva,
quam prius Abantida vocabant dii sempiterni,
quam tunc cognominem Eubœam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimii auctor ait:

Et ipsi custodem Argum misit fortemque magnumque,

HESIODI.

quaternis oculis videntem hic et illic;
immortale vero huic injecit dea robur, neque ei somnus (eum).
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilaus Pirenis eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitia vit. Super-
veniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit
candidam ipsique se non coitum juravit. Quocirca sacra-
mentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesiodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem jusjurandum statuit innoxium hominibus
furtivis de operibus Cypreæ.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse fecit.

VI.

Et qui Ægimium fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops
Milesius:

Ibi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichalces, qui in bello cristæ pilos perpetuo movent: quo

τοῖς πολέμοις τὰς κατὰ λόγον τρίχας τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαίολος
Ἑκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτοῦς οἰκῆσαι, οἶον,

πάντες δὲ τριγῆαικες καλέονται,
οὐνεκα τρισσὴν γαῖαν ἐκὰς πάτρης ἐδάσαντο.

Τρία γὰρ Ἑλληνικά ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπώκησαν, Πηλασγοί,
Ἀχαιοί, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Bæckh.) τὴν δὲ πάλιν
ἐνίκησεν Ἑχέμος Ἀρκὰς τὸ γένος. Ὑπὸ δὲ τούτου Ἑχέμου τὸν
Ἴλλον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγάμησε
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἑχέμος θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ
ἱκετεύσαι. Καὶ Ἡσίοδος·

Θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athenæus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομέ-
νην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ πελειάδας αὐτὰς λέγει.

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

καὶ πάλιν·

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν·

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et
Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΡΓΑ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, I. Prætos Pamphyla lingua sordidus
dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

sensu etiam κορυθαίολος Hector. Hesiodus tamen, quia tri-
partito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaices vocantur,
quia triplicem terram procul a patria partiti sunt.

Tres enim Græcæ gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achæi,
Dorienses.

VIII.

Luctam Echemus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echemo Hyl-
lum in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is
Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echemus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicans soboli Cleodæi illustris.

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus unarum bene calcatarum rore.

Versum græcum Jacobsius Fulgentii codice Goth. adju-
tus ita restituit :

πρόϊτος σταφυλῶν καλῶς λακτιστῶν αἱμάτιος ὀρόσος.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum
agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleæ satorem
fructum ex ea percipisse quemquam : tam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto
et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito :
præterea tuso cum ficis, præcipua voluptate, ut videtur
Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musæus et Hesiodus perungi
jubent dignationis gloriæque avidos : polium tractari, coli,
polium contra serpentes substerni, uri vel portari : in vino
decoqui recens vel aridum illinique. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musæus et Hesiodus polion herbam
in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suf-
fitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandam, quæ hippomanes vocatur,
quasi ἵππου μανία. Si enim eam comederint equi, furorem
patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odys. VII, 104. καὶ Ἡσίοδος γὰρ φησι τὸ

ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μῆλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλακῆτος τῆς στρεβομένης δίχην μύλης· μῆλοπα γὰρ
τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἦτοι τὸν μαλλόν.

ASTRONOMIA.

X.

Astronomiæ etiam, quæ Hesiodo attribuitur, auctor Peleïades
semper eas appellat :

eas vero mortales vocant Peleïades ;

et rursus :

hibernæ occidunt Peleïades ;

et rursus :

tunc occultantur Peleïades.

OPERA.

XVIII.

Etenim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum,

in colo molæ instar rotanti : flavum enim ovium fructum, i. e.
lanam, intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΗΟΙΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. *Æn.* VII. p. 426. Hesiodus etiam περί τῶν γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias viro-
rum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. Lyd. de mens. cap. 4. Ἐν καταλόγοις·
κούρη δ' ἐν μεγάροιςιν ἀγαυοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρα Διὶ πατρὶ, θεῶν σημάντορι πάντων,
μιχθεῖς' ἐν φιλότῃ τέκε Γραῖκον μενεχάρμην.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. Apollon. III, 1086. ὅτι Προμηθέως καὶ Πανδώρας
υἱὸς Δευκαλίων Ἡσίοδος πρώτῃ καταλόγων φησί, καὶ ὅτι Προ-
μηθέως καὶ Πύρρας Ἑλλήν.

XXII. 22.

Schol. Ambr. Hom. Od. X, 2. Δευκαλίων Προμηθέως μὲν
υἱὸς, μητὴρ δὲ, ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ
Ἡσίοδος, Πρυεινής.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

Ἑλλήνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δωρὸς τε Ξοῦθός τε καὶ Αἰόλος ἵππιοχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἡδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad Lycophr. 284. cum Schol. Pind. Pyth. IV, 252,
Conf. Schol. Thucyd. I, 3. Plutarch. t. II, p. 747, F. Hero-
dian. περί μονήρους λέξεως, p. 42. Tzetz. — Exeg. p. 63, 5. 13.
Adde Schol. min. ad Od. X, 2. Ἑλλήν, ὃς ἦν Διὸς, οὗ καὶ
Ἡσίοδος μέμνηται. (Hellen, Jovis filius, cujus etiam Hesiodus
mentionem facit.) Vid. Frag. XXI.

XXIV. 24.

Schol. Apollon. IV, 266. Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησιν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίο-
δος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. Gemist. Pletho epit. Strab.
ἤτοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς ρά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδὼς
λακτοὺς ἐκ γαίης ἀλέους (?) πόρε Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de Themat. p. 22. ed. Paris.
Μακεδονία ἡ χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνα τοῦ Διὸς καὶ Θυίας
τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

ἡ δ' ὑποκυσταμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῃ
υἱὰ δῶω, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵππιοχάρμην,
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλύμπον δώματ' ἔναιον.

Herodian. de solæcismo (Boisson. Anecd. Gr. t. III. n°. 9.
ap. Valcken. post Ammon. p. 196. coll. Apollod. I, 9, 6.)

Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκέα.

XXVII. 27. (D. 5. L. 110.)

Eustath. ad Odys. p. 1746. κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γέ-
νος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσίοδου
καταλόγου περὶ τῶν Προϊτίδων·

καὶ γὰρ σφιν κεφαλῆσι κατὰ κνύος αἶνὸν ἔχευεν·
ἄλφος γὰρ χροὰ πάντα κατέσχευεν, ἐν δὲ νυ χαίται
ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψιλῶτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. Etym. M. p. 523, 8.

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. μαχλοσύνη, κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσίο-
δος ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περὶ τῶν Προΐτου θυγατέρων·

εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος.

Conf. Eustath. p. 1337, 34.

CATALOGI S. EOÆÆ.

XX.

Virgo autem in ædibus augusti Deucalionis
Pandora Jovi patri, deorum imperatori omnium,
mixta in amore peperit Græcum bellipotentem.

XXI.

Promethæi et Pandoræ filium Deucalionem fuisse Hesiodus in
catalogorum primo tradit, et Promethæi Pyrrhæque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethæi filius matrisque, ut plurimi dicunt, Cly-
menæ, ut vero Hesiodus, Pryneæ.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti sunt jus-dicentes reges
Dorusque Xuthusque et Æolus equis-gaudens.
Æolidæ autem fuerunt jus-dicentes reges
Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus
Salmoneusque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucalione originem ducebant, in Thessalia regnabant,
ut Hecateus et Hesiodus tradunt.

XXV.

Certe enim Locrus Lelegeis præerat populis,
quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens,
electos e terra vecordes (?) dederat Deucalioni.

XXVI.

Macedonia nominata est e Macedone Jovis filio et Thyia
Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta :

ea autem gravida-lacta Jovi peperit gaudenti-fulmine
filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem,
qui circa Pieriam et Olympum domos incolebant.

Magnes autem rursus Dictynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνύος (scabies) neutrius generis perniciosam significat. Hero-
dianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Προϊτίδibus
factum laudat :

etenim his super capita scabiem gravem effudit :
vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in-ea autem capilli
defuebant ex capitibus, decalvabantur vero pulcra capita.

XXVIII.

Μαχλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodæa, Dicti
enim de Προΐτι filiabus :

propter lasciviam odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus II, 2. αὐται δὲ (αἱ Προϊτίδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησι, ὅτι τὰς Διονύσου τελετάς οὐ κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I, 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὁμφαλῇ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἱππῶν, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδείξας. Φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοί· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετὸς, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελίσσων ἀγλαὰ φύλα,
ἄλλοτε δεινὸς ὄφης καὶ ἀμείλιχος. Εἶχε δὲ δῶρα
παντοί, οὐκ ὀνομαστὰ, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Schol. minor ad II. Π. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἐζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. Ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μελίσσαν, καὶ σπάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηνᾶ δείξασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνῳι τρεφόμενος, πορθήθεισος τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἐνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελεῖσθαι διὰ καὶ Γερήνῳι ὠνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερηνία et Eustath. ad II. B. p. 231.

κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἐνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνῳις ἱππότης Νέστωρ

ξείνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνῳι.
et rursus

Νέστωρ οἷος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.
Stephan. Byz. v. Τάβαι. — Ἡσίοδος·
παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνῳι.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ·

καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάχητα
γεῖνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ ἐναλίχιοι ἦσαν.] Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐθόεντες. Ἦώς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὺς ἐναλίχιους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Δευκιπιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε γώσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ ἔκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσίοδος οὔτε Ἀθήας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὀδυσσεύου καὶ Τηθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γενεαλογεῖ.

XXIX.

Proitides quum adultæ jam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Bacchi ferias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum adsuetarum commutatam umbelico jugi equorum Herculis insedis, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Minerva indicante, ad tempus eum sagitta occidisse. Canit enim ita:

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terre
omnigena: aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu!
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immitis: habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde deceperunt consilio Minervæ.

Dum Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat captu. Ancipitis enim vitæ ille erat. Quem in apem commutatam stantemque in Herculis curru Minerva Herculi ostendit occidique jussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur, vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus est. Inde etiam Gerenius nominatus est. Narrat Hesiodus in catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei ærumnosi filios egregios undecim, duodecimus autem Gerenius eques Nestor

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus:

Nestor solus effugit in florenti Gereno (*versatus*).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait:
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus genuit et Thronia, filia Belî regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant.] Crates pro hoc versu alium proponit hunc: il vero ex immortalibus mortales nutriti sunt loquentes. Quomodo enim eisdem diis similes dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit?

XXXIV.

De Æsculapio Hesiodus:

pater hominumque deorumque
iratus erat, ab Olympo autem jaciens flammeo fulmine
interfecit Latoiden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Lædæ neque Nemesis, sed Oceani et Tethyis filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κρῆς ὁ Λυκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odys. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίω-
δον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου. Cf.
Schol. Ambr. ad Odys. IX, 198. Eustath. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

Porphyrius in Schol. Ven. II. Σ. 200. (ἀπειρέσιος) Σημαί-
ναι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ,
ὡς παρ' Ἡσίοδου ἐν γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγένορος παι-
δος

Δημοδόχης, τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
μνήστευον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν
ἱεθιμοὶ βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odys. I, 98.

XL. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανὴ παρ'
Ἡσίοδου ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,

οἱ πρόσθε φανὴν ἔντοσθεν ἔκλυον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον ψό-
φος ἐν οὐδεὶ· Ἡσίοδος τρίτη.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harpocratio p. 191. Μακροκέφαλοι. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ

ὁμονοίας. Ἔθνος ἐστὶν αὐτῷ καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος ἐν
τρίτῳ καταλόγῳ μέμνηται.

Strab. I, p. 43. Ἡσίοδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιοτο ἄγνοιαν
ἡμίκυνας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf.
Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione: τοῦτον δὲ Ἡσίοδος
φησὶ Βρύλλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· δωρεὰν δὲ ἔχειν
παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι· ἐλθόντα δὲ εἰς
Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι, οἰνωθέντα· τὸν δὲ
Οἰνοπίωνα χαλεπαίνοντα ἐκτυρῶσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς
Λῆμνον ἀλιτεύοντα τῷ Ἡραίστῳ συμμῖξει, ὃς αὐτὸν ἐλεήσας,
δίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυθαλίωνα· ὃν λαθὼν ἐπὶ τῶν ὤμων
ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολὰς,
καὶ ἡλίῳ συμμῖξας, ὑγιάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα
ἦλθε, τιμωρήσασθαι μέλλων. Ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη.
Ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὐρεῖν, εἰς Κρήτην ἦλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι
σύνθηρος ἦν. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ
σκορπίου πληγὴς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac.
15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse)
δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36: Ἡσίοδος δὲ ἐνεακαίδεκα (Νιόβης
παῖδας λέγει), εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσιν Ἡσίοδου τὰ ἔπη, ἀλλ', ὡς
πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέψευσται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτι-
δῶν ἀριθμὸς. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ
Ἀντίοπης παῖδας, οὕτως·

ἡ δ' ὑποκυσσάμενη καλλίζωνος Στρατονίκη

XXXVII. *

Lycomedes Cres, uti dicit Hesiodus in recensendo procos
Helenæ.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex OEnopione Bacchi filio natum
dicit.

XXXIX.

Ἀπειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminen-
tem et perpulerum, ut apud Hesiodum in mulierum cata-
logo de Agenoris filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrium hominum
ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur
potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανή (fax) apud Hesiodum in secundo
libro scriptum:

hi antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. He-
siodus in tertio libro:

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus-est.

XLII.

Μακροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

Populus est ita appellatus, cujus etiam Hesiodus in tertio ca-
talogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe semicanes
nominantis et capitones et pygmaeos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Brylles, Minos filiae, Neptunique filium
esse refert. Huic quum facultatem per undas incedendi pater
dono dedisset, eum in Chium se contulisse ibique Meropen,
OEnopionis filiam, stuprasse ebrum: ab OEnopione irato ocu-
lorum lumine orbatum Lemnumque insulam nactum errando
Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalionem
itineris ducem ipsi dedisse. Hunc in humeris ferebat vias
indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetu-
dine sanatus, ad OEnopionem reversus est ultionem petiturus.
Cujus de adventu certior factus OEnopio sub terra se occultuit.
Quem se reperturum desperans Orio in Cretam abiit, ubi
Dianæ venationis socius factus est. Quum vero huic etiam viam
afferre studeret, a scorpiione ictus obiit.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse te-
statur.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos fuisse dicit, nisi forte
illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia,
falso ipsi tribuuntur.

XLV.

Eurytidarum numerus ab aliis alius traditur. At Hesiodus
quidem quatuor Euryti et Antiopes filios hisce verbis enu-
merat:

Ea autem gravida-facta pulcre-cincta Stratonice

Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Δητίων τε Κλύτιός τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἡδ' Ἴφιτος, ὄζος Ἄρμος·
τοὺς δὲ μεθ' ὀπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὸς
γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάκαρ Αἰακίδῃ καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
δς τοῖςδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ
χρόνον συγχὸν ἢ οἰκησὶς τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέ-
σθαι πεδίῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ πλησίον τῆς ἀρτι λεχθείσης Περίαι-
δίας καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐπὶ τῆς Βοιθηίδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν
πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδιοῖς περικλειόμενον· περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἴρηκεν·

Ἡ οἷα Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολώνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρους ἀντ' Ἀμύροιο
νῖψατο Βοιδιαίδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in Ἀμυρος.
Stephan. Byz. in Bibl. Coisl. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυφλωσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

Etym. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhnkensio : Δεὺς δ
Αλαντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται ὑφ' Ἡσίοδου·

Ἰδέα, τὸν ῥ' ἐφίλησεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην

εὐράμενος Ἰλεων μίχθη ἑρατῇ φιλότῃ
ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος εὐδμήτοιο πόλης
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων in Cramer's anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzetz.
ad Lycoph. 393. Tzetz. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

Ἡ οἷα Ὑρίῃ Βοιωτῇ ἔτρεφε κούρην

Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

Ἡ οἷα Ὑρίῃ πυκινόφρων Μηκονίῃ,
ἥ τέκεν Εὐφημον γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ex μεγάλαις Ἠοίαις laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ἐλλοπίαν τὴν Δωδών-
ην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
ἐν Ἠοίαις λέγων οὕτως.

Ἔστι τις Ἐλλοπίη, πολυλήϊος ἡδ' εὐλείμων,
ἀφνειὴ μῆλοισι καὶ ἐλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἐνθάδε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατῇ πεπόλισται·
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ δν χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις,
. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.
Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται·

Eurytum in ædibus peperit carissimum filium.
Hujus vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonis filia Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui ipse epithalamia in Peleam Thetidemque
scripsit :
Ter beate Æacida et quater, fortunato Peleu,
qui his in ædibus sacrum lectum conscendis.

XLVII.

Et posteri quidem affirmant Athamanes longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhæbiæ, cujus mentionem
modo feci, propinquus est et Ossæ ac Bœbeïdi paludi, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecinit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
abluit Bœbeïde palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyryn poetam in Dotio campo excæcatum ait.

XLVIII.

Πεῖ, quo Ajax patre utebatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Πεum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc indidit nomen habendum, quia nymphetam

inveniens propitiam, mixtus-est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptunus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Bœotica nutrit puellam.

L.

Aut qualis Hyriæ prudens Mecionice,
quæ peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopia nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Ecœis mentionem hoc modo injicit :

Est quædam Ellopia, dives-segetum atque pascuosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus :
intus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumeri, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quædam in extrema-parte condita-est :
hanc vero Jupiter amavit, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus,
.....habitabant autem in trunco fagi :
hinc terrestribus vaticinia omnia feruntur :

ὅς δ' ἂν κείθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνη,
 ἰὼ δ' ὦρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.
 Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἢ οἷα Φθίη Χαρίτων ἀπο κάλλος ἔχουσα,
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Boeot. IX, 36, 4. Ὑήττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ
 ὅ τ' ἐπη συνείης, ἃς μεγάλας Ἑοίας καλοῦσιν Ἕλληνας·

Ὑήττος δὲ Μόλυρον, Ἀρίσθαντος φίλον υἱὸν,
 κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
 οἶκον ἀποπρολιπὼν φεύγ' Ἄργεος ἱπποδότοιο,
 ἴξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινύειον· καὶ μιν ὄγ' ἦρωες
 δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπεικέες.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Boeot. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαίρωνεῦσιν ὄνομα
 γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα
 δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἐπη
 τὰς μεγάλας Ἑοίας ποιήσας·

Φύλας δ' ὥπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου,
 Λειπερφίλην· ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδ' ὁμοίη,
 Ἰππότην δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροις ἐτίκτεν,
 Θηρῶ τ' εὐειδῆ ἱέλην φαέεσσι σελήνης.
 Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοῖνῃσι πεσοῦσα
 γείνατο Χαίρωνος κρατερόν μένος ἱπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poet. astr. XX. p. 465. Stav. Aries. Hic existima-
 tur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
 auream pellem.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἡσίοδος δὲ φησι διὰ Φάσιδος
 αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 259. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
 μαχος διὰ τοῦ Ωκεανοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας)
 εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλα-
 γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. ὥς δὲ Ἡσίοδος φησιν Φοῖνικος τοῦ
 Ἀγήνορος καὶ Κασσιπεΐας (υἱὸς ἦν Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπρωσθαι δὲ Φινέα φησιν Ἡσίοδος
 ἐν μεγάλας Ἑοίας, ὅτι Φρίξω τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐμήνυσεν,
 ἐν δὲ τῇ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὁφείας
 προέκρινεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας
 κατ' ἐπίκλησιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας
 αὐτοὺς [λέγει τοὺς Ἀλωίδας] καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλας Ἑοίαις λέγεται
 τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ
 Ἥρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδῶλην νεφέλης καὶ ἐκδη-
 θέντα κατελθεῖν εἰς ἄδου.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

qui jam illuc profectus deum immortalem interrogarit,
 dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
 Penai ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quæ a Græcis magnæ Ecæ
 vocantur, Hyetti mentionem facit:

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
 cum occidisset in ædibus concubitus causa suæ conjugis
 domo relicta fugit Argo equos-pascente,
 venit autem Orchomenum Minyeium: et eum heros
 excepit, et opum partem præbuit, ut æquum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
 quem Apollinis filium, cujus matrem Theronem Phylantis
 filiam fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
 quæ magnæ Ecæ vocantur:

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
 Lipephilen: erat autem pulcritudine Deabus similis,
 Hippoten vero ei filium in ædibus peperit,
 Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
 Thero vero Apollinis in ulnas quum incidisset,
 peperit Chæronis fortem vim equorum-domitoris.

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Oce-
 anum in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
 tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phœnicis, filii Agenoris, et Cassio-
 peæ filius erat.

LIX.

Phineum excæcatum esse Hesiodus in magnis Ecis dicit,
 quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
 logo, quum longam vitam oculorum lumini præferendam
 judicasset.

LX.

Aloidas nomine quidem Aloel et Iphimedeæ, sed revera Ne-
 ptuni atque Iphimedeæ filios esse Hesiodus auctor est, et Alon
 urbem Ætolis ab eorum patre ædificatam.

LXI.

In magnis Ecis legitur Endymionem a Jove in cælum esse
 sublatum, propter amorem autem, quo Junonem amplexus es-
 set, nubis imagine deceptum atque in orcum dejectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Ecis tradunt ex Iophossu

μεγάλαις Ἑοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου (παῖδας γεγενῆσθαι Φρίξῳ) καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας Ἄργον, Φρόντιν, Μέλαναν, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἑοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (adde eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτως φησὶν·

ἢ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἤβης πολυηράτου ἔκετο μέτρον,
μοῦνος ἔων ἤσχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
5 τοὺς ἀνδρας ποίησε βαθύζωνους τε γυναῖκας.
Οἱ δὲ τοι πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.
πρῶτοι δ' ἰστία θέσαν, νεὺς(?) πτερὰ ποντοπόροιο.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. . 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἑοίαις εἶπεν·

οἷα Διώνυσος δῶχ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄλθος,
ἔστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
σύν τε πόδας χεῖρας τε δέει γλῶσσαν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἔμπαλθακός ὕπνος.

Idem VIII. p. 364. B. quaedam profert, ἀπαρ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἑοίων, καὶ [μεγάλων] Ἑργῶν παρῴδηται.

LXVI. 69. (D. 43.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ ἐπὶ πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἑοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἦ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατὴρ.

Subiungit Aspasius καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραι σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phaen. 172. Ἡσίοδος δὲ φησὶ περὶ αὐτῶν (sc. Ὑάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Φαισύλη ἠδὲ Κορωνίς εὐστέφανος τε Κλέεια
Φαίω θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδῶρη τανύπεπλος,
ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 30)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντας ὑπερέβαλε, ὥς φησὶ καὶ Ἡσίοδος·

πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκον αἰεῖδελα πάντα τίθεσκε.

Conf. Eudocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 58. L. 8.)

Eustath. II. p. 461. Πολυδίφιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἢ ὥς πάννυ ποθοῦμενον Ἑλλήσιν, ἢ ὅτι μυθεύεται ἀνδρόν ποτε εἶναι. ὕστερον μέντοι ἐνυδρὸν γενέσθαι Ἡοσειδῶνος ἀναβρέξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα (Apol. Iod. II. c. 1. p. 121.), ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἀργεὶ ὕδατα

Aeti filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus affirmat, Argum, Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eois Scylla Phorbantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrmidonibus Hesiodus sic ait :

ea autem gravida-facta peperit Aecum equis-gaudentem : sed postquam pubertatis amabilis attigit mensuram, solus quod-esset dolebat : pater vero hominumque deorum-quotquot erant formicae amoenam intra insulam, [que, eas viros fecit alteque-cinctas mulieres ; qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas : primi vero vela posuerunt, navis alas per-mare-vectae.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eois dixit :

Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ; quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum, simulque pedes manusque colligat linguamque mentemque vinculis occultis ; amat autem eum mollis somnus.

Quae omnia ad imitationem magnarum Eoarum, quas Hesiodo attribunt, Operumque expressa sunt.

LXVI.

Πόνηρον (malum, miserum) de laborioso et infelice dici, idoneus testis Hesiodus est, qui in magnis Eois Alcmenen ad Herculem ita dicere facit :

*o fili, sane te miserrimum et optimum
Jupiter genuit pater.*

Et rursus :

Mi fili, parcae te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

*Nymphae Gratiis similes,
Phaesyta atque Coronis pulcreque-coronata Clea
Phaeoque amabilis et Eudora longo-peplo,
quas Hyades vocant super terra genera hominum.*

LXVIII.

Autolicus arte furandi prae omnibus eminebat, uti Hesiodus etiam ait :

omnia enim quaecunque attingebat, inconspicua omnia reddebant.

LXIX.

Siticulosissimum Argos vocat, aut quia valde desideratum est Graecis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein vero aquosum factum, fontibus in Lerne a Neptuno apertis ob amorem Amymonae ex qua etiam Amymoniae Argorum aquae

(Schol. Euripid. Phœn. 195.), ἥ και ἀπὸ τῶν Δαναῶδων, αἱ παραγεγόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἄνδρον ἐὼν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀφ' οὗ και τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο.

Ἄργος ἄνδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristæum invocatur, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastorem.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXIII. 638. Ἀκτορος υἱοῦς — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκούει· οὐχ οὕτως, ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἱ οἱ ἦσαν και οἱ Διόσκουροι, ἀλλὰ τοὺς διψοῦς δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσίοδῳ μάρτυρι χρώμενος, και τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. Adde Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Μολίονε. Plutarch. περὶ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Catal. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γοῦν Ἡσίοδῳ ἀνεγκώκασι

ποδώκης δὲ Ἀταλάντη.

LXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ και τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ ἴασου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemon v. εὐφυῆς et Favorinus p. 781. 20. και τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς Ἴπποδάμεια και θερμὸς αὐτμή και ἄλλος πολλοῦτο, και παρ' Ἡσίοδῳ

δαΐζομένοιο πόληος.

LXXVI. 79.

Cheroboscus in Bekkeri Anecdotis p. 1183. ὁ Θόας, τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσίοδῳ·

ἥ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 68. 20. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ και Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον και Αἰσχύλον Πλεισθένοιο υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν και πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ και Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν και πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος και Ἀναξίβια ἡ μήτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον και Αἰσχύλον και ἄλλους τινὰς Ἀτρέως και Ἀερόπης Πλεισθένης. Πλεισθένοιο δὲ και Κλεόλλας τῆς Δίαντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος και Ἀναξίβια. νέου δὲ τοῦ Πλεισθένοιο τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοῖς ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὀμηρον Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένοιο· τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eudot. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγῶν. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεον Εὐρυγύην εἰρῆσθαι φησι τὸν Μίνωος, ἐφ' ᾧ ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ· και Ἡσίοδος

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

LXXV.

Femininis etiam nominibus adjectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς κ. τ. λ. (Incluta Hippodamia et calidus flatus et maris canis, et apud Hesiodum

divisæ urbis.)

LXXVI.

Thoas, genit. Thoa, ut apud Hesiodum :

ea autem Thoan peperit filium.

LXXVII.

Et Agamemno et Menelaus Hesiodo Æschyloque auctoribus et Plisthene, Atrei filio natū esse habentur, Homero autem omnibusque veracibus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Æropæ secundum hos liberi Agamemno, Menelaus et Anaxibia, Pyldæ mater, erant. Hesiodus Æschylusque et alii nonnulli Atrei et Æropes filium Plisthenem faciunt; hujus et Cleollæ, Diantis filia, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero præmature mortuo Atreidas ab Atreo avo educatos esse multū existimant.

Agamemno secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Ærope, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXVIII.

Eurygyæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minois filium, Eurygyen vocatum esse ait, cui funebre certamen celebrari Athenis, in Ceramic. Hesiodus etiam :

Eurygyes autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

nominantur, aut a Danaidibus, quæ quum ex Egypto venissent, puteorum fodientorum artem docebant, ut Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :

Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Siticulosum Argos. Hesiodus ἄνυδρον (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognatione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed ancipites interpretatur esse, duo habentes corpora, Hesiodo teste usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter gravem habere accentum, affirmant. Apud Hesiodum enim legunt :

ποδώκης (celeripes) diva Atalanta.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalanten non Iasi, sed Schoeneliam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcinoi sororem Aretam fuisse existimavit.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. 'Ορθρος· καὶ 'Ησιόδος, τελευτῆσαι τινα
πρωτὶ μάλ' ἤϊθιον.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in 'Επιάλτην. 'Ομηρος καὶ 'Ησιόδος καὶ
οἱ 'Αττικοὶ τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φτόν ἀνδρα 'Επιάλτην, καὶ
βιγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. ἡ διὰ στόματος καὶ δημῶδης ἱστο-
ρία περὶ τῆς 'Απόλλωνος θητείας παρ' 'Αδμήτῳ αὕτη ἐστίν,
ἣ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησι καὶ 'Ησιόδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Dædali et Acasti
historia, ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ 'Ησιό-
δος, λέγων οὕτως.

ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς 'Αμφιγυήεις·
ὥς τὴν μαστεύων οἷος κατὰ Πήλιον αἰπὺ
αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκάοισι δαμείη.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. III, 92. οἱ δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χεί-
ρωνι ὁ 'Ιάσων 'Ησιόδος φησιν·

Αἴσων, δς τέκεθ' υἱὸν 'Ιήσωνα, ποιμένα λαῶν,
δν Χείρων ἔθρεψ' ἐνὶ Πηλῷ ὕληεντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ ὁ Μίνως αἰεὶ διετέλει κακῶς ἀκούων

καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς 'Αττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὕτε 'Ησιόδος
αὐτὸν ᾤκησε, βασιλεύτατον — παραγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν 'Αριάδνην, τοῦ
Θησεῦς ἐρῶντος ἐτέρας·

δαινὸς γὰρ μιν ἔπειρεν ἔρωις Πανοπηίδος Αἰγλῆς.

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν 'Ησιόδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φη-
σιν 'Ηρέας ὁ Μεγαρεύς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenæus XIII. p. 557. 'Ησιόδος δὲ φησι Θησέα νομίμας
γῆμαι καὶ 'Ιππην καὶ Αἰγλῆν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς 'Αριάδνην
ὄρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκυψ.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7) :

ἦ δ' ἔτεχ' ἐν μεγάροις 'Ασκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβῳ ὑποδμηθεῖσα, εὐπλόκαμον τ' 'Εριῶπιν.

καὶ περὶ 'Αρσινόης ὁμοίως.

'Αρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Λητοῦς υἱῷ
τίκτ' 'Ασκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Idem ibid. — Apud Gættl. 90. (D. 29. L. 98.)

[τῶν μὲν ἀρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθῶ ἐς ἡγαθέην, καὶ ῥ' ἔγρασεν ἔργ' αἰδήλα
Φοῖβῳ ἀκερσεκόμῃ, δτι 'Ισχυς γῆμε Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φλεγύαιο διογνήτοιο θυγάτρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασὶ
Φύκτεον ἀπὸ τίνος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ 'Ησιόδος οὕτω·
τὴν 'Αμαρυγκείδης 'Ιππόστρατος, ὄζος 'Αρης,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱὸς, 'Επειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, obiisse aliquem
præmature valde juvenem.

LXXX.

Epialten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem ap-
pellant, virum autem et febrem illam (βιγοπύρετον) Ephialten
per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualis in
vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam
tradit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo
narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulcrum, quem ei fabricaverat inclytus Vulcanus :
ut hunc quærens solus per Pelium altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pelio silvoso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et increpatur in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjuvit eo quod maxime
regium cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo aliam amante :
crudelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Æglæ.

Id enim ita ex Hesiodicis carminibus a Pisistrato sumptum esse
Hereas Megarensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hip-
pen et Æglen, propter quam etiam jusjurandum, quo Ariadna se
obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Æsculapium, ducem virorum,
Phæbo compressa, pulchricomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Æsculapium filium inculpatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phæbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Ilatiden, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phycetum nominari dicunt e Phycetæ quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :
eam Amaryncides Hippostratus, suboles Martis,
Phycetæ splendidus filius, Epeorum dux virorum.

Apollod. I, 8. Ἡσίοδος δὲ (Περιβοίαν) ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαιας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐν-τεϊλάμενον ἀποκτείνει.

Conf. Strab. VIII, p. 324 .vid. inf. frag. CLIV.

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. II. XXIII, 683. περιζώματα γὰρ ἕως ποδῶν διή-κοντα ἐφόρουν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πλήττεσθαι, ὕστερον δὲ Ἀθήνησιν τινων ἀγωνιζομένων, ἀρχοντας Ἱππομένους, συνέβη ἓνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ὑπὸ τοῦ περιζώματος τελευτῆσαι. δὲν ἐθεσπίσθη γυμνοὺς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν. διὸ καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς ἔκτοτε ἐπονούντο γυμνάσια καλοῦνται· νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνοὺς ἐσάγων ἀγωνιστάς.

Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII, 42. (p. 166. Boeckh.) Ὅμηρος ταύτην Ἀστυόχην φησιν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησι.

XCI. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἐκαταίου καὶ τῆς Φω-ρωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησιν

ἐξ ὧν οὐρεῖαι Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμνηχανοεργῶν,
Κουρῆτές τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὄρχηστῆρες.

XCII. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X, 83. Ἐνιοὶ δὲ γράφουσι Σῆρος Ἀλιρρόθιου, οὗ μέμνηται Ἡσίοδος·

ἤτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοὺς.
ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιρρόθιου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυνός.

XCIII. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσίοδῳ λέγοντι·
ἡ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ·
δπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἄρης.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανὴ δ' ἄρ' ἔτικτε Αἶνον πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν αἰοῖδοι καὶ κιθαρισταὶ
πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀργόμενοι δὲ Αἶνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.

Eustath. II. p. 1163, 61. Eudoc. p. 278.

XCIV. 98. (D. L. 2.)

Αἶνον κιθαριστήν,
παντοίης σοφίης δεδαηκότα.

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φέλλος τὸ κύριον.
Ἡσίοδος.

Φέλλον εὐμμελὴν τέκε τῇ (?) Μελιβοίᾳ.

XCVII. 100. (D. 83 L. 10.)

Apollod. II, 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησι.

XCVIII. 101. (D. 10. L. 11.)

Υἱεὶς ἐξ ἐγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο,
ὃν ποτε τίκετε Πελασγός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito H. 191.

Hygin. poet. astr. p. 419. Munck. Arcton Hesiodus ait
esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

Hesiodus Peribœam ait, ex Oleno Achaiae oppido, deflora-
tam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem mi-
sisse ad Oëneum, qui tum procul a Graecia agebat, atque huic
mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam
facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athe-
nis accidit, ut certantium unus, quum subligaculo impeditus
cecidisset, animam exspiraret. Hinc lex lata est, ut nudi cer-
tarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo
tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesio-
dus igitur recentior est, quippe qui certantes introducat nudos.

XC.

Eandem, quam Hesiodus Astydamiā vocat, Homerus
Astyoche appellat.

XCI.

Hesiodus quidem Hecataei et filiae Phoronei quinque fuisse
filias ait,

ex quibus montanae Nymphae, deae, ortae sunt,
et genus nequam Satyrorum et indocilium-laboris,
Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCII.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιρρόθιου (Serus Halirrhothii),
quem Hesiodus memorat:

sane is quidem Serus et Alazygum filios egregios.
Serus enim Halirrhothii, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCIII.

Consentit Hesiodo, qui dicit:

Ea peperit Hermionem hasta-inclyto Menelao:
minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium,
quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines
omnes quidem lugent in conviviisque chorisque,
incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XCIV.

Linum fidicinem,
omnigenae sapientiae peritum.

XCVI.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus:
Phellum bene-hastatum peperit Melibœæ.

XCVII.

Hesiodus Pelasgum Indigenam fuisse ait.

XCVIII.

Filii sex erant Lycaonis deo-similis,
quem olim genuerat Pelasgus.

XCIX.

Harum Arclorum alteram, eamque majorem, quam Aratus
Helicen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam veritam Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit pœnam : erepta enim facie virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Græce ἀρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἀρκτων τὴν μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσει Ἑλίκην, Ἡσίοδος φησι Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλέσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, καὶ ἤδη μέλλουσαν τεκεῖν, ὁρῆναι ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν, τὸν κληθέντα Ἀρκάδα· οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξα εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὃ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἄβατον, ἀγνοήσαντες τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην· τῶν Ἀρκάδων δὲ αὐτὴν ἀναιρεῖν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν, Ἀρκτον αὐτὴν ὀνομάσας, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτῃ κούρῃ Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μιχθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει ὁ Παιῶν Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπέκ θανάτοιο σάώσει
ἢ αὐτὸς Παιῶν, ὃς πάντα τε φάρμακα οἶδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Eam in Arcadia habitantem Dianæ in montibus feras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspectam atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Versantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonique redditam esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycæum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, ab ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interfecuri essent, Jupiter amoris memor surripuit, eamque inter astra collocatam Arcum propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Pæon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur :
nisi Apollo Phœbus a morte servabit
aut ipse Pæon, qui omnia medicamina novit.

CII. 105. (D. 77. L. 34.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσίοδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἰεταὶ καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τοι ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηρώντων· ἔλαφος δὲ τε τετρακόρωνος·
τρεις δ' ἔλαφους ὁ κόραξ γηράσκεται. Αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας
νύμφαι εὐπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzetz. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzetz. ad Lycophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (conflagratio) ap. Plut. de def. or. 11. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Clymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum cecidit. Hic amnis a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum deslent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum dellet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Ἰριγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἷδα δὲ Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Ἰριγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνῶμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naidem Chironi nupsisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem genis obtingere censet : dicit enim sub Naidis persona, tempore ænigmati circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix
hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices æquat :
trium autem cervorum corvus ætatem-attingit : sed plurima
novem cornices æquat, decem vero nos phœnices
nymphæ cinninatæ, filiæ Jovis ægida-tenentis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigenia Arcades narrant, historiam audiui, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non cæsam cecinisse, sed Dianæ voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Πεποιήται δὲ ἐν μεγάλας Ἡοίαις, Οἰδά-
λου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην.

CVII. (L. 137.)

Pausan. — II, 16, 3. Ταύτην (Μυκλήν) εἶναι θυγατέρα Ἰνά-
χου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνες κα-
λοῦσιν Ἡοίας μεγάλας ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα
τῇ πόλει φασίν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ οὐ μὲν οὖν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλ-
λεὺς οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκ-
μήριον, οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

Pausan. IV, 2, 1. Ἀλλὰ Ἰλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ
Εὐαίχμῃ συνοικῆσαι Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς
μεγάλας οἶδα Ἡοίας, τὰ δὲ ἐς τὸν Μεσσήνης ἄνδρα καὶ τὰ ἐς
αὐτὴν Μεσσήνην παρέϊται σφισιν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου κατὰ
τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἡοίας Ἀλκάθους ὁ Παρθάωνος, δεύτερος
οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακῳ· μετὰ δὲ Ἀλκάθου Εὐρύαλος καὶ Εὐρύ-
μαχος τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἡοίαι τε καλοῦνται καὶ ἡ Μινυὰς
ὠμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὐταὶ φασιν αἱ ποιή-
σεις ἀμύναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Με-
λέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Batto), cuius in sumario
legitur : ἱστορεῖ Νικάνδρος ἑτεροισυμένων α', καὶ Ἡσίοδος ἐν
μεγάλας Ἡοίαις, κ. τ. λ.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἦν δὲ, φασί, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος,
ὡς Ἡσίοδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas : Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας λέγοι ἂν τοὺς
ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ Καταλόγῳ Κατουδαίους ὀνομαζο-
μένους. Conf. Photius : ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Εἰληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων
Ἡοίων ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκεται ἐπιγενομένου ὁ Ἡρακλῆς
τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαίνων τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος
ὀδιόπομπος αἰετὸς, ἀφ' οὗ τὴν προσωνημίαν ἔλαβεν Ἀίας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλας
Ἡοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι
ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου βοῦν
δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυφάτου θεράποντα.
Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀναιρεθεὶς
δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα,
καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ
τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπέῃ τῶν βοῶν Ἰφίκλου
τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν,
ἐπειδὴ τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὐπὼ πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κα-
τανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμωτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν
τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφίκλου. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόρρημα,
αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δαινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς
ἀπέλυσεν, ἐπιδούς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀρίκετο κλέψαι. Conf.
Eudoc. p. 286.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑ.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμ-

CVI.

In magnis Eois OEball fuisse filiam Pirenen proditum est.

CVII.

Mycenae Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quæ a
Græcis magnæ Eoræ vocantur, carmina tradunt. Eam itaque
nomen etiam urbi dedisse aiunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenæ procos Achilles
non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non
esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euæchmen cum Polycaone
Butæ filio nuptam fuisse quamquam in magnis Eois legi scio,
eandem tamen et Messenæ virum et Messenen ipsam silentio
prætereunt.

CX.

Occisi sunt ab OEenomaos, sicut in carminibus, quæ magnæ
Eoræ vocantur, legitur, primus post Marmacem Alcathous Par-
thaonis filius, deinde Eurymachus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Eoræ, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt : utrumque
enim carmen ab Apolline Curetas adjuutos esse tradit contra
Ætolos occisumque Meleagrum ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de immutatis et Hesiodus in
magnis Eois.

CXIII.

Buten Neptuni filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in
Periplo Troglodytas vocat, qui iidem ab Hesiodo in catalo-
gi tertio libro Catudæi nominantur.

CXV.

Quæ narratio e magnis Eois desumpta est. Ibi enim mentio
est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto indutaque pelle
preces faciente et de aquila illa itineris duce, quæ Ajaci no-
men dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Eois, Melampus Apollini amicus
apud Polyphaten peregrinatus esse traditur. Quo immolante
bovem draco prorrepens Polyphatæ famulum devoravit. Dra-
conem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem
nutrivit. Quæ Melampodis aures circumlambens vaticinandi
artem ipsi insinuavit. Is deinde comprehensus in furto boum
Iphicli, filii Phylaci, et in vincula conjectus quum lectum
domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphi-
cli ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepto
Iphiclus periculum effugit et timore affectus Melampodi liber-
tatem restituit bovesque, quos furaturus venerat, insuper
dedit.

MELAMPODIA.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio a Troia re

φιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ
δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ
τὴν Κλάρων, Μόψω τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσιόδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν
μῦθον· προτείνει γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψω τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἐρινεὸς οὗτος ὀλύνθους
οὐς δδ' ἔχει, μικρὸς περ ἑών, εἴποις ἂν ἀριθμόν;
τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μῦριοί εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

Ὡς φάτο· καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρου·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenæus II. p. 40. F. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐπι-
σθεῖς ἀνατροφῆς ὕδροποτεῖν.

Ἡδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖν
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὶ δαιτὸς κορέσωνται.

Ἡσιόδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησί.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσιόδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ·

ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές·
καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν ζ' γενεὰς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν,
καὶ κατώτερον Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι καὶ ἡ τῆς

Μελαμποδίας ποίησις, παρειαγεί γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ἤσσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὠφειλές δοῦναι καὶ μῆδεα ἰδμεναὶ ἴσα
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς γέ με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἑπτὰ μ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzet. Exeg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem paulo post : Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τει-
ρεσίῳ ἕνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας
ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησὶν.

Οἶκον μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπλήρησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III, 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenæus XI. p. 498. A. Ἡσιόδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύφον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης θοδὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφον φέρε, δῶκε δ' ἀνακτι.

Καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοδὸς αἶνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύφον ἔχων ἐτέρῃ, ἐτέρῃ δὲ σκῆπτρον ἀείρας,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμώεσσιν εἶπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenæus XIII. p. 609. E. Ἡσιόδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
bem in vatem se præstantiorem incidisset, Mopsum filium
Mantus, quæ Tiresia filia erat, præ mœrore diem oblisce. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchantem
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo ; caprificus hæc, grossos[rum] ?
quos ea habeat, parva quamvis (exsistens) : dixerisne nume-
ad quod hunc respondiisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimnus :
unus vero superest, quem imponere non potueris.

Sic dixit : et ipsis numerus verus cognitus-est mensuræ :
et tum sane Calchantem somnus mortis obtexit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima ætate aquam bibere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati-sunt.
Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :
dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perfecerunt
immortales, turpiumque et honestorum signum clarum,
et quæ sequuntur, quæ ad verbum expressit ex Musæo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem ætates vixisse vult, quum ali
novem ei tribuant. Cadmo enim uatus Eteocli et Polylici su-

perstes fuit, quod Melampodia etiam testatur, quæ Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitæ
dedisses et consilia scire æqualia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statum habere spatium vitæ,
septem me vivere per ætates loquentium hominum.

CXXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemorat, his verbis Tiresia suppeditatis :

una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiæ scypphum dicit, in-
serta litera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per ædes,
impletum autem argenteum scypphum ferebat dabatque regi.

Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphichus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scypphum tenens altera manu, altera autem sceptrum tol-
incedebat Phylacus, et inter famulos sic iocutus-est. [Iens,

CXXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiæ libro Chalcedem Euboræ ur-
bem formosis-mulieribus-præditam vocavit.

CXXIV 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος
ἐπὶ ὧν γράφει συνάδει τοῖς προειρημένοις·

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅστις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI, 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας
Ἡσίοδῳ ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή·

Εὖ νῦν μοι τὰδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμῃσι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν δὲ εἰς δόμον εἰσαφίκηται
ἔρδειν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησι.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocratio : Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῇ κατ'
Αὐτοκλέους Ἡσιόδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἐστίν, ἣν ἀνέ-
γραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσιν·

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. H. St. Οὐδ' ἥστέον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοῦς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσιόδειον οἰονταὶ τὸν στίχον.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Scholias Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος·

Νήπιος δὲ τὰ [χ'] ἔτοιμα λιπῶν ἀνέτοιμα διώκει.

Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. Ὡς τε κατ'
ἀρχὰς ἐπιμίσχον γεγενῆσθαι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους· ἅπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε·

Ἕνα γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, Ἕνοι δὲ θόωκοι
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταβητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον
ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Πυθαγόραν)· ὡς δὲ
Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιό-
δῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἄγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν, ἀπήναις οἶκ' ἐχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πῶς οὖν ἡγνῶει τοὺς Σκύθας ὁ ποιη-
τὴς, Ἰκπημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum illa, quæ diximus, consentit in illo :
vates autem nullus est terrestrium hominum,
qui novit Jovis mentem ægida-tenentis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis præcepta Hesiodo attribuuntur, quorum exordium
hoc est :

Bene nunc mihi hæc omnia in mente prudenti
indicato ; primum quidem quum in ædes veneris
facturus sacra pulcra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : Id Hyperides etiam in oratione contra Au-
toclem Hesiodi esse ait : est enim proverbium quoddam ab
Aristophane quoque grammatico literis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediorum (*virorum*), preces
autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsi :
dona deos movent, dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodum esse existimant verum.

CXXVIII.

Hesiodus :

Stultus, qui certa linquens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita, ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; qui-
bus bene perspectis Ascræus poeta cecinit :
communia enim tunc convivia erant, communes autem se-
des] immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At cælum quidem mundum, terramque rotundam primus
vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Ze-
noneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terræ Phineum dicit ab
Harpylis propulsum esse
Lactivorum in terram, in-planstris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos
et Lactivoros quosdam nominat? Hos enim ea tempestate Equi-

"Οτι γὰρ οἱ τότε τούτους Ἰππημολογούς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθείσιν ἔπειν

Αἰθίοπας Αἰγυῖας τε ἰδὲ Σκύθας Ἰππημολογούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Æschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἡσίοδος πρῶτος ἑτερατεύσατο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἤκεν.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἰγαῖον πέλαγος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πεδῖον, συνάπτον τῇ Κίρρῃ, ὡς Ἡσίοδος. Λέγεται παρὰ αἰγὰ ποτε φερομένην ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Αἰγαῖον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεῦσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἰτνῆς καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσας νησιοῦ καὶ Τυρρήνων.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ οὗτοι ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων

νῆσον ἐς ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὡς ἐντεύθεν λαβὼν Ἡσίοδος ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. Conf. Schol. Ambr. Od. XII, 168.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἀλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἔστι περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ἡλιγὰν Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητής, Ἡσίοδος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλίβροσιν ὕδωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ (Κηφισοῦ) λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης βέοι τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς

ὅς παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρυμνὴν, καὶ τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένος εἴσι, δράκων ὡς.

Conf. Theo ad Arati Phaenomen. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἐνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτέοκλος ὁ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔβυσεν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς βεῖ.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk. Τῇ τινὶ σύζυγος ἢ ἱν, τοῦ τ' ἀρθέτος. Ἡσίοδος·

ἱν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμῖωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκῃς παιᾶδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφῶτα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θελοὶ ὀλέσθαι.

mulgos fuisse appellatos, Hesiodus quonque testatur in illis, qui ab Eratosthene laudantur, versibus :

Æthiopes Liguresque atque Scythas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta retulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Ægæum pelagus. Est etiam Ægæus campus, qui adhæret Círrhæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἶγα i. e. a capra aliquando huc ex monte circa Pythium portata, unde campus Ægæus vocatus.

CXXXVI.

Eratosthenes Hesiodum conjicit, quum Ulixem errantem in Siciliam Italiamque venisse audivisset eique opinioni fidem adhibuisset, non eorum modo fecisse mentionem, quæ ab Homero referuntur, sed Ætnæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ ante Syracusas sitæ, et Tyrrhenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenium insulam ita appellat : Insulam in floridam, ubi iis dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam delectari finxit.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Annotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo notam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXLI.

Qui ex-Lilæa profundit pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit, quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instar : qui præter Panopidem — Glechonemque munitam atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus amnis Orchomeni, ubi Gratiæ etiam coluntur : his enim primus Eteocles, Cephissi fluvii filius, sacra fecit, uti Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τιν cognatum est pronomen ἱν, sublata litera τ. Hesiodus :

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Aethlii, filii Jovis, filium esse et Calyce dicit; cui a Jove dono datum fuisse, ut ipse sibi mortem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 452. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τιθασσῶν τίθεται καὶ Ἡσίοδος·

χρή σε πατρί κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορος φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάβετο. Ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος·

τῇσιν δὲ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ἡγάσθη προσιδούσα, κακὴν δὲ σφ' ἔμβαλε φήμην.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1398. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν· τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπέειλην ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Ælianus V. H. XII, 20. Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν· τὴν δὲ χελιδόνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ πάθος τὸ ἐν Θράκη κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκείνο τὸ ἀέσιμον.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292· Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἀνθ' ἀναλέγουσαν ἡράσθη, καὶ κατελθὼν ἤλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος χρόκον ἔπνει. Οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβίασται, καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἰθ' οὕτως συνώκησεν αὐτὴν Ἀστεριῶνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνῃ τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ

Ῥαδάμανθον. Ἡ ἱστορία παρ' Ἡσιόδου καὶ Βακχυλίδου. Conf. Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CL. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. Ἡσίοδος·

Μουσάων, αἵτ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι
θέσπιον, αὐδῆντα.

Εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυφράδμονα λέγει· δεινὸν δὲ τὸν αὐδῆντα· καὶ θέσπιον τὸν ἐμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CLI. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. Ὅτι δὲ ἠῤῥαντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος·

ἐνθ' οἷγ' εὐχέσθην Αἰνιῆψ ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίῳ Διὸς ἱερόν ἐστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

CLII. 147.

Schol. Apoll. II, 296. Οἱ δὲ στροβάδας φασὶν αὐτὰς κεκλησθαι, καθὼ ἐπιστραφέντες αὐτόθι εὗξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται.

CLIII. 144. (D. 25. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινκίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ πλήσμη τὴν πλήμυραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδου οὕτως ἀναγνωστέον·

αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διυπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐχ' ὥς τινες, ἐν πλήμνησι.

CXLV.

Κτίλα de suavis mitibusque dicit etiam Hesiodus :
oportet te patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Diis sacrificantem Veneris oblitum fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptas et relictas a maritis esse voluit. — Eliam Hesiodus :

iis autem amans-risum Venus
irata-est intnita, malam vero ipsis injecit famam.

CXLVII.

Dracontem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum existimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniā solam ex avibus somnum negligere semperque vigilare, hirundinem vero etsi non in perpetuum vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem penas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, cœnam illam impiam.

CXLIX.

Europam, Phœnicis filiam, quum Jupiter in prato aliquo inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit : cœlo relicto taurique accepta forma Europam croci odore, quem ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni, Cretensium regi, conubio eam junxit. Quæ gravida facta

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum. Hæc historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CL.

Hesiodus :

Musarum, quæ hominem multa-loquentem reddunt,
divinum, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et veri gnarus.

CLI.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus etiam dicit :

Ibi illi precati sunt Ægeum alte-regnantem.

Ænus enim mons Cephalleniz est, ubi Jupiter Ænesius templum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset, Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CLII.

Strophades eas insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Calais inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi retineret. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus non interficiuntur.

CLIII.

Πλήμνη et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rotæ modiolium, contra hæc tumescentem fluvii aquam significat. Quare apud Hesiodum legendum :

αὐτὸς δ' ἐν etc. (ipse vero in fluctibus e-Jove-cadentis fluminis),
at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνησι.

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I, 456. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσί, τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν. Etym. M. p. 557. 8 :

βαίνου (?) λαροῖς ποσί.

CLV. 148.

Plin. H. N. VII, 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaei.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 324. Τοῦ δ' Ἡσίοδου εἰπόντος
ᾧχεε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρεῖος Πεῖροιο —

μεταγράφουσι τινες πόροι, οὐκ εὖ. V. Stephanum Byz. v. Ὀλε-
νος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Εἶχε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.

ubi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσίο-
δου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρῶες ἀπαρ κλονέοντο πεφυζότες]
Ὅθεν ἀφυζαν τὸν λέοντα Ἡσίοδος φησι. Conf. tamen schol.
Vict. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν,
ἀθανάτων τέ οἱ οὕτως ἐρήριστα κράτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ δ' Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν
ἰδὼν δ' ἱππηλάτα κήρυξ (?)

ἀντὶ τοῦ ἱππικός.

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέα — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 128, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambr. Od. XI, 325. Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσει-
δῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκι-
α τῷ Δηῖωνος Ἰφίκλον τίχτει ποδώκεα παῖδα· τοῦτον λέγει διὰ
τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν
ἀσταχύων διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κουφότητα [μὴ]
περικλᾶν τοὺς ἀθέρας· ἐνιοὶ δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆ-
ναί φασιν Ἠλίω, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ
Ἡσίοδω. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 245. Περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσίοδος, ὅτι
ταχύτητι διήνεγκεν, οὐκ ὤκνησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν
ὑπερβολήν·

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεςσι

. καὶ οὐ σινέσκειτο καρπὸν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od.
XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I,
45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coII.
Suida v. Ἀλκή.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γέ-
νος τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν ὥσπερ καὶ Ἡσίοδος
φησιν ἐν τούτοις·

Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδαισι,
νοῦν δ' Ἀμυθαονίδαις, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἷους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς
Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἥτε δαιτί.

Cf. Suidas in δαῖτας.

CLIV.

Hesiodus λαροῖς ποσί (suavibus pedibus) dicit pro gratis vi-
denti.

CLVI.

Hesiodo dicente :

habitabat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas
pulcre-fluentis Piri —

nonnulli πόροι scribunt minus recte.

CLVII.

Utinam patiatur quæ perpetravit, poenæque justa fiat!

Versus hic ex Hesiodis est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.] Hinc ἀφυζαν leonem Hesio-
dus vocat.

CLIX.

Ipse enim omnium rex et dominus est,
immortaliumque cum-eo nemo certat de-potentia alius.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit :
videns autem equorum-agitator præco
pro ἱππικός (eques).

CLXI.

Phyleum — amicum beatis diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyæ, qui Neptuni et Euryanassæ, Hyper-
phantis filiæ, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta
Iphicium parit celeripedem. Hunc dicit propter pedum præ-
stantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas
incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenem
cum Sole prius concubuisse dicunt et Phaethontem ex ea
esse natum. Hæc historia apud Hesiodum est.

Iphicium celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque
dubitavit hac de eo hyperbole uti :

Summum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursabat pedibus

. neque auferebat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Græcos
excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait :

Robur quidem enim dedit Olympius Æacidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem præbuit Atridis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit
Æacides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (600, Sylb.)
Ἐβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἡέλιοιο.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam
ἄμιον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est
enim suo nomine ἄμιον.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέ-
ναι καὶ βράπτειν τὴν ὥδην οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθαι·
ὅτι οἱ δὲ Ἡσίοδος λέγων·

ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος αἰοῖδοι
μέλομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις βράψαντες αἰοῖδην,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα, χρυσάορον, δν τέχε Λητώ.

Ἐπιφύλασσι δὲ φησι πρῶτον Ἡσίοδον Νικακλήs.
Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἐποίησεν, ὥς Ἐρεχθέως εἶη
Σικυών.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσίοδου
μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαρίδην
γάρ φησι Τιτυόν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 183, 24 Ἀπτερέως. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ Βροτοῦ
τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας.

CLXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμῶν ἐκ τοῦ μῶος, πλεονασμῷ
τοῦ ἡ· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύοντα χάμας εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖβος — ἡ ἀπὸ Φοίβης μαμμω-
νυμικῶς, ὡς Ἡσίοδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. Ὅμηρου
ἐπιμερισμοὶ in Crameri anecdotti. v. Φοῖβος.

CLXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpocration in Μελίτῃ· κεκλησθαι δὲ φησι τὸν δῆμον Φι-
λόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον
Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Conf. Suid.
in Μελίτῃ.

CLXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollo. lex. Hom. Αἰπυτον. — Ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρ-
καδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν Ἡσίοδος·

Αἰπυτος αὖ τέκετο Τληπόνορα Πειρίθοόν τε.

CLXXVII. (H. 175)

Suidas in ἀγάλματα· καὶ Ἡσίοδος τὸν ὄρμον ἔγαλμα καλεῖ.

CLXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητής φησι τοῦναν-
τίον ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους, Ὀρίωνα προσχῶσαι τὸ
κατὰ τὴν Πελοπίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ
Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμῶμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δια-
φερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταστῆναι
κακεῖ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀστροῖς
καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.

CLXXIX (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 195. Μαχάων
δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδης, κατὰ δὲ
τινάς Ἡπίονος τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ξάνθης.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque car-
mine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat,
ubi dicit:

In Delo olim primus ego et Homerus poetae
canebamus, in novis hymnis suentes cantum,
Phœbum Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fuisse rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Sicyonem Erechthei filium esse cecinit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patro-
nymicum legitur; Eilariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Βροτός. Hesiodo derivante a Broto Ætheris et Diel filio.

CLXXIII.

Ἡμῶν. A μῶος (Inclinor), abundante litera η. Hesiodus au-
tem ἀμύοντα. Χάμας (se inclinantem humi) dixit per α.

CLXXIV.

Phœbus — aut a Phœbe, ut mammonymicum (nomen ab
avie nomine deductum) sit, ut Hesiodus vult.

CLXXV.

Melite. Philochorus tertio libro dicit nominatam e
Melite, quæ Hesiodo auctore Myrmecis, Musæo autem teste,
Dii filia erat, filii Apollinis.

CLXXVI.

Æpytus. — qui Arcadicorum heroum unus est, de quo
Hesiodus ait:

Æpytus rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXVII

Hesiodus etiam monile ἔγαλμα (ornamentum) vocat.

CLXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit: latius enim ibi
extenso mari, Orionem adjecisse Peloridis promontorium de-
lubrumque Neptuni in eo exstruxisse, vario modo cultum ab
incolis: quibus rebus perfectis in Eubæam eum se contulisse
ibique habitasse, dein propter famam inter sidera cœlestia nu-
meratum immortalē memoriā esse nactum.

CLXXIX.

Hic Machaon Æsculapii filius et Arsinoes, aut secundum alios
Epiones, filia Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthēs.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἄξυλον. Οἱ μὲν τὴν θρυώδη ἀποδεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολύξυλον· βέλτιον δὲ, ἄφ' ἧς οὐδεὶς ἐξυλίσσατο, ὡς Ἡσίοδος·

τῇλε γὰρ ἄξυλῃ κατεπόθετο χεῖλεα νῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odyss. XII, 68. Αἰσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ἰάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenæus II, p. 49. B. Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήυκος γάμψ, κὰν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἐπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δεύτεραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἔκειντο. Καὶ ἔστι τούνομα παρ' Ἡσίοδου καὶ ἐν Τελμησσέουσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσιόδου δὲ ὅτι τὸ βριθὺ, τὸ βριαρὸν βρῖ λέγει. Conf. Eustath. pag. 296, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλοχον ᾗδῃ εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα ὡς Πανέλληνας ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων οἰζὺς ἐκ Θάσσαν συνέδραμεν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII. p. 588. Οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πριάμον.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV. p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφιλοχον φησίν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocl. ad Œd. Tyr. arg. Οὐτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενὴ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα ὅτι Ἡσιόδός φησι Μενόιτιον τὸν Πάτροκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανειφίους οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 188. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὀρχομενοῦ γὰρ φασιν υἱοί·

Ἀσπληδῶν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής.

CXCI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' Ἡσιόδου χρῆσις ἐν τῷ·

ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι.

CXCH. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. Ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρα τὴν χώραν σκιδέντα ἔρη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ.

CLXXX.

Ἄξυλον alli junceam esse interpretati sunt, alli ligno abundantem; melius vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-incadua putrescebant labia navium.

CLXXXI.

Ex Esone et Polymela auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptiis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poetæ esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodas vocat.

Erant enim quædam primæ mensæ et secundæ et tertiæ, eæque tripodes, quibus adiacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βρῖ dicat pro gravi, valido (βριθὺ, βριαρὸν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Πανhellænes quoque vocari jam norant, quum ille de Προϊτίδibus loquens Πανhellænes earum conjugia ambivisse dicat, hic Πανhellenum ærumnam Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilochem ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque alius quam veterum tyranni in poematibus mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, teste utens Hesiodo, qui Menœtium, Patrocli patrem, Pelei esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patruelis sit.

CLXXXIX.

Hesiodus Cycnum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen natus est.

CXC.

Orohomoni enim filii dicunt:

Aspledon Clymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXCI.

Ὑπερβασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injurias autem graves.

CXCH.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCIII. (H. 195.)

Porphyrus de abstin. II, 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον οἷν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσιῶν νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν.

ὥς κε πόλις βέζῃσι· νόμος δ' ἀρχαῖος ἀριστος.

CXCIV. (H. 196. D. 78. L. 89.)

Schol. Victor. ad Iliad. XVI, 174. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρη φησιν, Ἡσίοδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρη αὐτὴν καλοῦντων.

CXCIV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κάναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Καρμίας, οὓς τινὲς Ἡσίοδῳ προσέμουσι· λέγει γοῦν·

εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα.

Vid. Homeri epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodor. III, 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοίνικος καὶ Ἀλφειβοίας λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X, 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλείους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἔνδεκα γενεαίς.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἐκ τῶν Λυκάονος παίδων, ὡς Ἡσίοδος.

CXCIX. (L. 36.)

Schol. Vict. ad Il. VI, 164. ap. Valck. ad Amm. p. 242.

Συντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκε, μιγῆναι οὐκ ἐβελούσῃ· ἄλλ' οὐχ' ὥσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀχάτου γυναικὸς κατὰ μικρὸν ἐπέβηθ'.

CC. (L. 48.)

Strab. I, 59. Συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησιῖδες), ὡς Ἡσίοδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX, 393. Ἀφ' οὗ δὴ καὶ Κυχρείδης ὄφις, ὃν φησιν Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι αὐτῆς ἀμφίπολον.

CCII. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III, 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσίοδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ὄρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην εἰσεῖν.

CCIII. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odys. I, 85. Τὴν μὲν γὰρ Ψυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἐσπέραν, τὴν δὲ Ψυλλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδος φησὶ καίεσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palaeph. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος. Ἱστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κινθάρῃ τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτείχισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τοῦτ' ἂν ἀριθμῶ τῶν ἀπολλυμένων μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ.

CXCIII.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collaudans dixit :

Ut urbs sacra-faciat : lex autem antiqua optima est :

CXCIV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quæ ab Hesiodo reliquique Polydora vocatur,

CXCIV.

Canistra poetæ illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis adscriptos. Dicit enim :

Bene autem coquantur cotylæ et omnia canistra.

CXCVI.

Hesiodus Adonidem Phœnicis et Alphesibœæ filium esse dicit.

CXCVII.

Secundum Hesiodum Bœairis undecim ætatibus major erat quam Hercules.

CXCVIII.

Pallantium, Arcadiæ urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis Lycaonis, ut Hesiodus tradit.

CXCIX.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

cubuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pelopis et mulieris Acati minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continentî terræ adjungi, Hesiodus ait.

CCI.

Hinc etiam Cychrides serpens, quem alitum a Cychreo, Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fuisse, quum insulam infestaret, receptumque Eleusine a Cerere in locum administri.

CCII.

Apollonius Hesiodum secutus Circen ait in Solis curru venisse ad insulam Tyrrheniæ adjacentem.

CCIII.

Ogygiam versus occidentem, Ogygiam vero prope Cretam esse sitam Hesiodus ait.

CCIV.

De Zetho et Amphione. Quos Thebarum murum ope citharæ, ædificasse, quum alii, tum Hesiodus narrant.

CCV.

Huic numero procorum interfectorum et Hesiodus et Epimenides adsentiunt.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. 'Hσιόδος δὲ 'Αρτιβίαν τὴν 'Αμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

CCVII.

Id. ibid. 'Hσιόδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος.

CCVIII.

'Ομήρου ἐπιμερισμοί, Crameri anecd. Vol. I. p. 46. lin. 31. 'Hσιόδος δὲ τὸ πρόκριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Σεσημείωται παρ' 'Hσιόδου τὸ εὐθύνεον, ὡς ἐνόεον, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἢ μεταβολῇ τοῦ νυ.

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. 'Hσιόδος·

δῶρα νεῶν μακάρων πλησθαι χθονί.

CCXI. (H. 198.)

Suidas : Κομιδῇ· ἡ ἀνάσσωσις. 'Hρόδοτος· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀφίξις. ['Hσιόδος.] Πολύβιος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzetz. ad Lycoph. 1396. Αἰθων δὲ ὁ 'Ερυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ὡς φησιν 'Hσιόδος,] διὰ τὸν λιμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecd. I, p. 281.

CCVI.

Hesiodus Artibiam Amphidamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Nicippen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόκριν a κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν et per syncopen πρόκριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐθύνεον, ut ἐνόεον, sive per pleonasmum litteræ ε, sive per metabolen syllabæ νυ.

CCX.

Hesiodus :

Dona deorum beatorum accumulata-esse in terra.

CCXI.

Κομιδῇ. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus etiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Ethon (lividus) Eryasichthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝΙ.

1. 'Ομηρον καὶ 'Hσιόδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντας ἀνθρώποι πολίτας ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. Ἀλλ' 'Hσιόδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπῆλλαξεν εἰπὼν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

εἶσατο δ' ἄγχ' 'Ελικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κύμῃ

'Ασκρα, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλή, οὐδέ ποτ' ἐσθλή·

'Ομηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλῃτος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθίδος Νύμφης κεκλησθῆναι φασὶ πρότερον Μελησιγένη, ὕστερον μὲντοι τυφλωθέντα 'Ομηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσήγοριαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν, ἰδίον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσθαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, 'Ομηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἀρξασθαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἐστίν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Βίωνα λέγουσιν, Εὐμαίων δὲ Μέλῃτα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροϊζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον προγραμμάτια· εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν 'Οδυσσεύς· μητέρα δ' οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα, οἱ δὲ Θεμιστήν, οἱ δὲ Εὐγνήθω, ἔνιοι δὲ Ἰθακήσιαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μέλῃς, ὡς δὲ τινες φασί, Μελεσιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτης. 'Ονομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες 'Ομηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ὀμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρυν τῶν ὀμμάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Αἰο-

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse clives gloriautur. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo :

habitavit autem prope Heliconem misero in vico, Askra, hieme malo, aestate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant : primi quidem Smyrnaei Meletis, patrii fluvii, et Critheidos Nymphæ illum fuisse, et exinde Melesigenem primo nominatum dicunt ; deinde vero, cum cæcus factus esset, Homerum nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, eum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellatos. Colophonii autem vel locum ostentant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesin primo attigisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellenicus quidem et Cleantes dicunt, patrem ejus Bionem fuisse ; Eumæon autem, Meletem ; Callicles, Dmasagoram ; Democritus Troezenius, Daemonem mercatorem ; quidam vero Tamyræ ; Egyptii autem Mene-machum, scribam ; sunt etiam, qui Telemachum Ulixis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi The-misten, hi Eugneitho, aliqui vero Ithacensem quamdam a Phœnicibus in servitutem venditam ; alii Calliopen, Musam ; alii Polycasten, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel, ut alii ferunt, Melesigenes ; vel secundum nonnullos, Auletes ; aliqui vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod pater ejus in obsidem Persis a Cypriolis traditus fuerit ; alii vero, ob cæcitatem ; ita enim cæci ab Æolis vocantur. Quod vero

λευσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. Ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θαισιότου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὁμήρου, ἐκδησόμεθα. Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου πόθεν Ὅμηρος καὶ τίνος, ἀπεφοίδασε δι' ἐξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγνωστον μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμβροσίου σειρήνος. Ἔδος δ' Ἰθακῆσιός ἐστιν·
Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορὲς Ἐπικάστη
μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολλὸν πάνσοφον ἄνδρα.

2. Οἱς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξασκότος. Ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῇ. Γενεαλογουσί τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θωώσης τῆς Ποσειδῶνος γενέσθαι Λίνον, Λίνου δὲ Πιέρον, Πιέρου δὲ καὶ Νύμφης Μεθώνης Οἰάτρον, Οἰάτρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα, Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὐρῆμον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δίον καὶ Ἀπέλλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκμιδῆς τῆς Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἡσιόδον καὶ Πέρσην, Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγατρὸς καὶ Μέλῃτος τοῦ ποταμοῦ Ὅμηρον.

3. Τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι ὁμοσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην Ὅμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις βαψυδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν·

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς ἥ σε θανόντα
δέξεται. Ἄλλὰ νέων παίδων αἰνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄρξιν, διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον βίωμῃ καὶ τάχει ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλας δωρεαῖς τιμῶν, συνεκάλεσε. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες ἀλλήλους ἦλθον εἰς Χαλκίδα, Ὅμηρός τε καὶ Ἡσιόδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος. Ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, νικῆσαι φασὶ τὸν Ἡσιόδον τὸν τρόπον τοῦτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ Ὁμήρου καθ' ἑν ἕκαστον, τὸν δὲ Ὅμηρον ἀποκρίνασθαι. Φησὶν οὖν Ἡσιόδος·

Υἱὲ Μέλῃτος, Ὅμηρε, θεῶν ἀπο μῆδεα εἰδὼς,
εἶπ' ἄγε μοι παμπρῶτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Αἴδαο περῆσαι.

Ἡσιόδος τὸ δεύτερον·

Εἶπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον οἶεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ὁ δέ·

Ὅπποταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δῶματ' ἀκουάζωνται αἰδοῦ
ἤμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
οἶνοχόος φορέησι καὶ ἐγγεῖναι δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

5. Τρῆθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἐπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στίχους προσγορευθῆναι, καὶ ἐπὶ καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δειπνῶν καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. Ὁ δὲ Ἡσιόδος, ἀχθε-

audivimus, Adrianum, divinum illum Imperatorem, Pythiam de Homero consuluisse, id exponemus. Cum enim rex ille interrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, hujusmodi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit :

Ignotum me percontaris genus et patriam terram
divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia-Nestoris Epicaste [rum.
mater, quæ eum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui interrogavit, et ejus, qui responsum dedit; præsertim vero cum ipse poeta avum suum tam magnificæ carminibus celebraverit. Aliqui autem dicunt, antiquiorem eum Hesiodo fuisse; nonnulli autem juniorem et cognatum. Et hi quidem generis originem hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa, Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Piero et Nympha Methone OEagrus; ab OEagro et Calliope Orpheus; ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpes; ab eo Euphemus; ab eo Epiphraðes; ab eo Melanopus; ab eo Dius et Apellæus; a Dio vero et Pycimede, Apollinis filia, Hesiodus et Perses; a Perse Mæon; a Mæonis vero filia et Melete fluvio, Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse Aulide in Bootia. Homerum enim, cum poema suum, Margitem, composuisset, id canentem urbes circumvisse; cum Delphos vero advenisset, de patria sua percontatum, quænam esset; Pythiam autem respondiisse :

Est Ios insula, matris patria, quæ te mortuum
excipiet; sed juvenum ænigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci, sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore GanycTOR funebres ludos patri suo Amphidamanti, Eubœæ regi, instituens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia etiam præcellentes viros, magnis præmiis ad certamen invitabat; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvii Chalcida venerunt, Homerus et Hesiodus. Certaminis autem iudices constituiebantur aliqui maxime conspicui e Chalcidensibus viri, et inter eos Panides, defuncti regis frater; et utroque poeta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo vicisse dicunt. In medium enim prodeuntem quæstiones seriâtîm Homero proposuisse, Homerum autem respondiisse. Dicit igitur Hesiodus :

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere, [esse?
quid mortalibus (*dum vivunt*) optimum existimas in mente

4. Homerus.

Quoties lætitia quidem detineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleantur mensæ
pane et carnibus, vinumque ex cratere hauriens
pincerna adferat et infundat poculis :
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

5. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes Græcos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis pro communi precatîonis formula ante cœnas et libationes

σθεις ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τοὺςδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ', ἄγε μοι τάτ' ἐόντα, τάτ' ἐσσόμενα, πρότ' ἐόντα·
τῶν μὲν μηδὲν αἶεδε, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι δαιδῆς.

6. Ὁ δὲ Ὀμηρος, βουλόμενος ἀκολουθῶς τὸ ἄπορον λύσαι, φησὶν·

Οὐδέποτε' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἤξειον καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίστη δὲ καὶ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον ἔπειθ' εἶλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων
ΟΜΗΡΟΣ.

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο χόρεσθεν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρύγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι
ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,
ΟΜΗΡΟΣ.

χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάκιδός ἐστι
ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἦ τ' ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ,
ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπείραντε διὰ χρυσέην Ἀροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμήθη γάμῳ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες
ΟΜΗΡΟΣ.

οἴκοθεν· ἀλλὰ παρεῖχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση
ΟΜΗΡΟΣ.

σύλλεγον ὁστέα λευκὰ βοδὸς κατατεθνηῶτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

.....

ΟΜΗΡΟΣ.

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνης ἀντιθέοιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὐτως
ΟΜΗΡΟΣ.

.....

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam agere ferens, ad intricatas deinde quaestiones pergit, et hos versus recitat :

Musa, age mihi praesentiaque futuraque et praeterita :
eorum quidem nihil cane ; tu vero aliae memento cantilenae.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumultum sonipedes equi
currus collident, contententes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias processit Hesiodus, et plures versus recitaturus voluit, ut eorum singulis, alii post alium, Homerus congruenter responderet. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando tamen duobus versibus quaestionem suam proponit Hesiodus.

HESIODUS.

Cenabant deinde boum carnem, et cervices equorum

HOMERUS.

solvebant sudantes, postquam bello satii sunt.

HESIODUS.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

HOMERUS.

ut per viros praedones in littore caenam sumant.

HESIODUS.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,

HOMERUS.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

HESIODUS.

Hic vir a-patreque bono, et imbelli est

HOMERUS.

matre ; quoniam bellum grave est omnibus feminis.

HESIODUS.

Sane igitur in-te pater mixtus-est et veneranda mater,

HOMERUS.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

HESIODUS.

Sed postquam subjecta-est nuptiis Diana sagittis-gaudens,

HOMERUS.

Callisto interfecit argenteo arcu.

HESIODUS.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes

HOMERUS.

domo-petitur ; sed praebuit rex virorum Agamemnon.

HESIODUS.

Caenam postquam-ceperunt, in cinere ardente

HOMERUS.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

HESIODUS.

.....

HOMERUS.

fili magnanimi Sarpedonis divini.

HESIODUS.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod

HOMERUS.

.....

HΣΙΟΔΟΣ.

Ἴομεν ἐκ νηῶν δδὼν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες

ΟΜΗΡΟΣ.

φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

HΣΙΟΔΟΣ.

Δὴ τότε ἄριστῆς κοῦροι χεῖρεςσι θαλάσσης

ΟΜΗΡΟΣ.

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

HΣΙΟΔΟΣ.

Κολχιδ' ἔπειτ' ἔκοντο, καὶ Αἰθήτην βασιλῆα

ΟΜΗΡΟΣ.

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢδ' ἀθέμιστον.

HΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε καὶ ἔκπιον, οἷδμα θαλάσσης

ΟΜΗΡΟΣ.

ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐϋσσελμων ἐπὶ νηῶν.

HΣΙΟΔΟΣ.

Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὖχετο πᾶσιν δλέσθαι

μηδέποτ' ἐν πόντῳ· καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα·

ΟΜΗΡΟΣ.

Ἔσθιέτ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις ὑμέων
οἶκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
πημανθείς· ἀλλ' αὐτίς ἀπήμονες οἶκαδ' ἵκοισθε.

8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος, καὶ φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

Τοῦτό τι δὴ μοι μῦθον ξειρομένῳ καταλέξον,
πόσσοι ἄμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

9. Ὁ δὲ Ὀμηρος διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοὶ, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πλῆθος ἀπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐ σὺν ν', ὀβελοὶ σὺν γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν δὲ ἑκατόμιοι μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα.] Κατὰ πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος, φθονῶν ὁ Ἡσίοδος ἀρχεται καὶ πάλιν·

Υἱὲ Μέλῃτος Ὀμηρ', εἴπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὡς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλῳ θυγατρὲς,
λέξον, μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι·
κάλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

11. Ὁ δὲ φησὶ·

Ἡσίοδ', ἐκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον ἐς τὸν ἄπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι τῷ θυμῷ φίλον ἔστιν, ἐρώτα.

HΣΙΟΔΟΣ.

Πῶς ἂν ἀριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἤθεσι ποίοις;

ΟΜΗΡΟΣ.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐθέλοιεν·
αἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκουσιν ἐπείη·

HESIODUS.

Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes

HOMERUS.

enses capulis-aptatos et spicula longa.

HESIODUS.

Iam tunc primarii juvenes manibus de-mari

HOMERUS.

libentes et propere detraxerunt velocem navem.

HESIODUS.

Colchida deinde profecti-sunt, et Æeten regem

HOMERUS.

fugerunt, quoniam noverunt eum inhospitalem atque inju- [stum.

HESIODUS.

Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris

HOMERUS.

transituri erant bene-transtis-aptatis in navibus.

HESIODUS.

Illis autem Atrides magnopere precatus-est omnibus, ut pe- [rissent
numquam in ponto; et dicens verbum locutus-est :

HOMERUS.

Edite, o hospites, et bibite; neque quis vestrum
domum redeat caram in patriam terram,
læsus; sed rursus illæsi domum revertamini.8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rur-
sus dixit Hesiodus :Hoc igitur mihi solum percontanti narres :
quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?

9. Homerus vero per Arithmeticum problema ita respondit;

Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero
quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta :
ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim
quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et bis mille; carnes
centies vicies quinquies mille, [quadringentæ et quinquaginta.]
In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesio-
dus invidia stimulatus rursus incipit :Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ,
ut fertur, summi Jovis magni filia,;
dicas, metricis-numeris adaptans, quid jam mortalibus
pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.

11. Homerus autem dicit :

Hesiode, fili Dii, haud-invium me hæc jubes
dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo.
Pulcherrimum quidem bonorum erit mensuram esse
se sibi, malorum autem maxime-odiosum omnium,
benevolum esse sibi semper tempus in perpetuum : [tare.
aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon-

HESIODUS.

Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori- [bus?

HOMERUS.

Si lucrum-facere ex turpibus rebus nolint;
boni autem honorentur poenæque injustis adsit,

εὐχεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

HESIODOS.

Ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχειν σ' ὃ τι φύεται εἰπεῖν;

OMHPOΣ.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

HESIODOS.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

OMHPOΣ.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχοις πορίζειν.

HESIODOS.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

OMHPOΣ.

Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἄμ' ἔπεσθαι.

HESIODOS.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;

OMHPOΣ.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπεται.

HESIODOS.

Ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

OMHPOΣ.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλεῖστα.

12. Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὀμήρον ἐκέλευον στεφανοῦν· ὃ δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκέλευσεν ἑκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων
ἀρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότοιό τε δυσομενῶν·
αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ, περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίῳ πέλεται νόμος· οἱ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἱ τ' ἄγχεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πῖονα χῶρον
ναίουσιν. Γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βωτεῖν·
γυμνόν τ' ἀμάαν, ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται.

13. Μεθ' ὃν Ὀμηρος·

Ἄμφι δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. Οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμον,
φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύμνω·
ἄσπερ δ' ἄσπερ ἔρειδς, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ.
Ψαῦον δ' ἐπὶ πόχομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἐφριξεν δὲ μάχῃ φθισίμβροτος ἐγχείησι
μακραίς, ἃς εἶχον ταμεσίχρους. Ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη, κορύθων ἀπο λαμπομενῶν,
θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. Μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀχάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὀμηρον οἱ Ἕλληνες ἐπῆνουν, ὡς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφάνω-

precari autem diis : id omnium est optimum.

HESIODUS.

In re-minima optimum, habesne, quid generetur, dicere?

HOMERUS.

Mea quidem sententia, animi boni in corporibus hominum.

HESIODUS.

At justitiaque et fortitudo quid potest?

HOMERUS.

Publicam utilitatem privatis laboribus promovere.

HESIODUS.

Sapientiae vero quid indicium inter homines est?

HOMERUS.

Intelligere praesentia recte, opportunitatem vero sequi.

HESIODUS.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

HOMERUS.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

HESIODUS.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

HOMERUS.

Dolentem minime, mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et haec dicta essent, Graeci omnes Homerum coronari jusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poematum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. Hesiodus igitur primus dixit :

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus
Incipe messem, arationem vero occidentibus :
haec quidem noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero revoluta anno
apparent, primum ut-acuitur ferrum.
Hac utique arborum est lex, et iis, qui mare
prope habitant, et iis, qui valles flexuosas,
mari fluctuante procul, pinguem regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato ;
nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges
firmæ, quas neque Mars vituperasset interveniens,
neque Minerva populorum-concitatrix : illi enim prae-
stantissimi] delecti Trojanosque et Hectorem divum manebant,
addensantes hastam hastæ, scutum scuto valido :
clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque
vir :] seque invicem attingebant comantes galeæ splendidis
conis] nutantium, adeo densi steterunt inter-se.
Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis
longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstrin-
gebat] splendor æreus galeis a lucentibus,
thoracibusque recens-extersis, scutisque fulgentibus,
congreredientium in-unum : valde audax-animo esset,
qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Graeci autem et in hoc Homerum admirati laudarunt, quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina composuis-
set, ideoque eum victorem prædicari jusserunt : rex autem
Hesiodum coronavit, dicens, æquum esse, ut ille, qui ad agri-

σαν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίᾳ καὶ εἰρήνῃ προ-
καλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμου καὶ σφαγᾶς διεξιόντα. Τῆς
μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα
τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράφαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ἔμην νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελ-
φοὺς χρησόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθήσων.
Προερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῶ, ἐνθεον γενομένην τὴν προφη-
τίν φασιν εἰπεῖν·

Ὀλβιος οὗτος ἀνὴρ δς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος, Μοῦσῃσι τετιμένος ἀθανάτησι·
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται δσην ἐπικίδναται ἡώς.
Ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔστί.

16. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
μὲν ἀνέκρωρε, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ
Οἰνὴν τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρὰ Ἀμφιφάνει καὶ Γα-
νύκτορι τοῖς Φηγέως πασίην, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τό-
πος οὗτος ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος
γενομένης ἐν τοῖς Οἰνώσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ
μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν.
Τοῦ δὲ νεκροῦ τρίταίον πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενηχθέν-
τος, ἐκείνης τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὖσης Ἀριαδνῆς,
πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον· καὶ τὸ σῶμα γυμνὰς, ἐκείνη
μὲν πενήθησάντες ἐθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτουν. Οἱ
δὲ βοηθόντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν, κατασπᾶσαντες ἀλιευτικὸν
σάκος διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὓς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ
Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μου-
σαίῳ. Ἐρπτοσθένης δὲ φησιν ἐν Ἐνθηπύῳ· Κτίμενον καὶ Ἀντι-
φῶν τοὺς Γανύκτορας ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφα-
ραστήναι θεσμοῖς ξενίους ὑπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. Τὴν
μῆντι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν
φωρὰν αὐτὴν ἀναρτῆσαι· φεαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου, συνό-
δου τοῦ Ἡσίοδου, Δημώδους ὀνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναρτῆθαι
ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὑστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμὸν
μετενήγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἐθαψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ
τάφῳ·

Ἄσκη μὲν πατρίς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὁστέα πληξίπτων γῇ Μινυὰς κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν χρινομένων ἐν βασιάνῳ σαφίης.

17. Καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν
τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν
Θιβαίδα, ἔπειτα ζ, ἣς ἡ ἀρχή·

Ἄργος δεῖδε, θεὰ, πολυδίψιον, ἐνθεν ἀνακτες·
εἴτα Ἐπιγόνους, ἔπειτα ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ἐπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

18. Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὅμηρου εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ
τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος,
παρκαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον
ἐκτιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἤμαι.
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἥλιος ἀνίων φαίνῃ λαμπρὰ τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυχλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανῶ παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille,
qui bella et caedes narraret. Victoriam igitur hoc modo asse-
cutum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque æreum, quæm
præmio acceperat, Musis consecrasset, hac prius inscriptione
notatum :

Hesiodus Musis Heliconiadicibus hunc consecravit,
cantu quum vicisset Chalcide divinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit,
oraculum ibidem consulturus, et victoriæ suæ primitias Deo
consecraturus. Cum vero templum ingrederetur, deo repletam
prophetissam hoc modo cecinisse dicunt :

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Musis honoratus immortalibus :
ejus certe gloria erit, quocumque dispergitur aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum ;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, audito oraculo, a Peloponneso discessit,
putans illam, quæ in illa erat regione, Nemeam deum signifi-
care. OEnoen vero in Locride adveniens, apud Amphiphanem
et Ganyctorem, Phegei filios, diversatur, vaticinii sane ignarus ;
omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem
diutius apud OEnoenses commoratus esset, suspicati adolescen-
tes Hesiodum sorori suæ stuprum intulisse, eum interfecerunt,
marique, quod Eubœam et Locridem interjacet, submerserunt.
Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphines
detulissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnæ
celebrabatur, omnes ad litus decurrerunt, agnitoque corpore,
illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exquisi-
verunt ; qui sane civium suorum iram pertimescentes, cymba
piscatoria raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem
in ipso itinere fulmine percussos Jupiter submersit, ut narrat
Alcidamas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Enepodo Cti-
menum et Antiphum, Ganyctoris filios, ob illud, quod diximus,
crimen, cum redissent, ab Eurycle haruspice, ut leges hospi-
tales exigunt, morte mulctatos fuisse. Virginem quidem,
horum hominum sororem, post violatæ pudicitie injuriam,
semet suspendisse ; corruptam vero fuisse ab hospite quodam,
qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et
ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchomenii,
oraculo moniti, corpus ad se translatus sepellerunt, et hanc
inscriptionem tumulo imposuerunt :

Ascre quidem patria dives-segetum ; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum detinet
Hesiodi, cujus plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientiæ.

17. Hæc vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam vi-
ctoriam circumerrans recitabat poemata ; primum quidem The-
baida, septies mille versus, quæ sic incipit :

Argos cane, dea, siticulosum, ubi reges ;
deinde Epigonos, totidem versus, quorum initium :
Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musæ.

18. Dicunt enim nonnulli et hos Homeri esse. Auditis autem
carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, rogant eum, ut epi-
gramma, patris sui sepulchro inscribendum, componeret. Se-
pulchro autem imposita erat imago virginis ænea, Midæ mor-
tem deffentis. Epitaphium igitur, quod sequitur, componit :

Ænea virgo sum, Midæque in monumento sedeo :
dum undaque fluit, et arbores altæ florent,
et fluvii tument, inundatque mare,
sol exoriens lucet splendidaque luna ;
hic manens deplorato super tumulo
narro prætereuntibus, Midas quod hic sepultus est.

19. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθῃσιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράφας·

Φοῖβε ἀναξ, δῶρον τόδ' Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν δπάζεις·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν ἔπη μῦθ', πεποιηκὼς ἤδη τὴν Διάδα ἐπὶ μὲν. Παραγενόμενος δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ Μέδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος, καὶ πυρὸς καιομένου, σχεδιάσαι λέγεται τοῦδε τοῦ στίχους·

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράσθαι.
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ιδέσθαι
ἡματι χειμερίῳ, ὅπῃταν νίῃσι Κρονίων.

21. Ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρραψφδεῖ τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίγνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Διάδος τὰ ἔπη τάδε·

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίῃν, Ἡϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδουρον,
νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάσσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατὴρ ἐχων μένος Οἰνείδαο,
καὶ Σθένης, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
Μηκιστεύς υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχόωντο
Ἀργεῖοι λινοδῶρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προσετηκότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελεῖσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες, ἐφηρίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ἄλλην δὲ θυσίαν πενταετηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

Θεῖος Ὀμηρος δδ' ἐστίν, δς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,
ἔσοχα δ' Ἀργεῖους, οἱ τὴν θεοτειχεῖα Τροίην
ἤρειψαν ποινήν ἡυκόμου Ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν ὀῆμος μεγαλόπολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμρέπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανηγυρίαν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερατινὸν βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.

24. Ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πόλιν αὐτὸν καὶ νὸν ἐποίησαντο, Δῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῇ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῇ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης, ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον, κάκει χρόνον διέτριβεν, πρεσβύτης ὢν ἤδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παίδων τινῶν ἀφ' Ἀλκίας ἐρχομένων, ὥς φασι, πυθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

19. Donatus autem ab iis phiala argentea, eam Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phoebe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuae sapientiae ; tu autem mihi gloriam semper praebes.

20. Post haec autem componit Odyseam, 12500 versus, composita prius Iliade 10005 versuum. Inde vero Athenas profectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis ;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris ;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Ardente autem igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnisque honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Iliade hos versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tirynthaque bene-munitam,
Hermionenque Asinenque, profundum sinum habentes ;
Troezena Elonasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Aeginam, Masetaque, juvenes Achivorum :
his porro praerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vim Aenidae,
et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Cum-his vero una Eurypylos tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaionidae regis.
Universis autem praerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigræ naves sequebantur :
in iis autem viri belli periti ordine-incedebant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero procures, supra modum gaudentes encomio, quod genti suæ poeta celeberrimus tribuerit, pretiosis eum donis honorarunt erectaque statua ænea decreverunt, ut diurnum, menstruum et annum sacrificium Homero fieret, aliudque insuper sacrificium quinto quoque anno Chium mitteretur ; statuae autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia ;
praecipue vero Argivos, qui a-diis-aedificatam Trojam
diruerunt in-poenam pulchricomæ Helenæ.
Cujus gratia statuit populus magnæ urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum navigavit, ut conventui publico interesset, et altari e cornibus exstructo insistens, recitat hymnum in Apollinem, qui sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longe-jaculantis.

24. Recitato autem hymno eum quidem Iones civitate sua donarunt, Delii vero carmina, tabulae albæ inscripta, in Dianæ templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Iou navigavit, ad Creophylum ; ibique aliquantisper commoratus est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset, adolescentes quosdam a piscatu redeuntes fertur interrogasse :

Viri ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid ?

Illis autem dicentibus ;

Ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, δα' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,

ὡν κήσας τὸ λεχθὲν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. Οἱ δὲ φασιν ἐν
ὠκείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδὲν, ἐφθειρίσθαι δὲ, καὶ τῶν φθειρῶν
οὐκ ἔλαβον καταλιπεῖν· οὐς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέ-
ρειν. Ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἦκει
τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
ἐκείθεν, ὄντος πληοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευράν, τρι-
ταῖος, ὥς φασι, τελευτᾷ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἴφ. Ἔστι δὲ τὸ ἐπί-
γραμμα τὸδε·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Quae cepimus, reliquimus; quae non cepimus, auferimus;

responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicerent.
Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
quisse, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
datus igitur vaticinii, vitaeque finem sibi jam instare intelli-
gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
tem, lutulento solo, lapsum, et in latus concidentem, tertio
post die mortuum esse dicunt, et in Io sepultum. Epigramma
autem hoc est:

Hic sacrum caput terra obtegit,
virovum heroum praekonem, divinum Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O. opera et dies*, *S. scutum Herculis* significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

Ἀθανῆς, ἴδος, ἡ, priscum Euboræ insulæ nomen, III.
Ἀγαμέμνων, ονος, Plisthenis et Cleollæ f., Mycenensis, LXXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.
Ἀγαυή, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρης, 976.
Ἀγῆνωρ, ορος, pater Demodoces, XXXIX; Phœnicis, LVIII.
Ἀγλαΐη, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 946.
Ἀγριος, Ulixis et Circes f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
Ἀγχίσης, ου, Æneæ pater e Venere, ἦρως, 1009.
Ἀδημήτη, Oceanitidum una, 349.
Ἀδμήτης, rex, cuius greges Apollo pascebat, LXXXI.
Ἀδωνις, ἴδος, f. Phœnicis et Amphesiboræ, CXCVI.
Ἀέθλιος, Jovis f., pater Endymionis e Calyce, CXLIV.
Ἀελλώ, οὐς, Harpyiarum altera, 267.
Ἀθάμας, αντος, Æoli f., XXIII.
Ἀθῆναι, ἄων, αἱ, Athenæ urbs, ἱερὰ, LXXVIII.
Ἀθηναίη, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Μητιν, quum eam paritura esset, devoraverat, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 65) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculem thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto representata, S. 197, seqq.; Herculem et Iolaum de certamine cum Cycno ac Marte ineundo præmonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnantem opem fert, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum redit, S. 470; Periclymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγελείη, 318; γλαυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κόρη Διός, 13; S. 126; Διὸς θυγάτηρ, S. 197; εἶα θεῶων, S. 338. Ἀθηναίης ἑμῶς, faber lignarius vocatur, O. 430.
Ἀιακίδης, ου, Æaci f., Peleus, XLVI; οἱ Ἀιακίδαι, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
Ἀιακός, Phoci pater e Psamathe Nereide, 1005. LXIV.
Ἀίας, αντος, 1) Telamonius, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ilei (Oilei) f. XLVIII.
Ἀιαίος, adj. 1) Αἰγαῖον ὄρος, Idaeus mons Cretæ insulæ, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπυκασμένον, ὤληεν, 484. 2) Αἰγαῖον πεδῖον, campus Ægæus, prope Cirrham urbem situs, unde nomen traxerit, CXXXV.
Ἀιγείδης, ου, Ægei f., Theseus, S. 182.
Ἀίγλη, 1) Panopei filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
Ἄϊδης, αο, s. εω et Αἰδωνεύς, ἦρος et Ἄϊς, ἴδος, Pluto, Rheæ et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913,

cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: ἰφθίμος, 455, 768, 774, κρυερός, O. 158; Ζεὺς χθόνιος, O. 465; θεὸς χθόνιος, 767; ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσω, 850. Ἄϊδος κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo representatus, S. 227. Ἄϊδος εἰσω, S. 151, et Ἀιδόσδε, S. 254; δόμος κρυεροῦ Ἀἰδωο, O. 158; Ἄϊδεω κύων, Cerberus, 311.
Ἀιδωνεύς, ἦρος, 913; vid. Ἀΐδης.
Αἰδώς, οὐς, Pietas, cum Nemese e terra aufugit, O. 197, seqq.
Αἰήτης, αο et εω, Colchorum rex, Solis et Perseidis f., Circes frater, βασιλεὺς, 956; ex Idyia pater Medææ, 957, seqq., 992, διοτρεφὴς βασιλεὺς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
Αἰθέρη, una Heliadum, CIV.
Αἰθῆρ, ἔρος, Erebi Noctisque f., Diei frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Die), CLXXII.
Αἰθίοπες, οἱ, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
Αἰθων, cognomen Erysichthoni unde inditum sit, CCXII.
Αἰνείας, αο, Veneris et Anchisæ f., 1008.
Αἰνῆϊος, Jupiter cognominatus ex Æno, monte Cephaloniæ, CLI.
Αἰολίς, ἴδος, adj. fem. Æolia, Κόμη, O. 636.
Αἰολίδαι, οἱ, Æoli filii, recensentur, XXIII.
Αἰόλος, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
Αἰπυτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
Ἄϊς, ἴδος, S. 151, 227, 254; vid. Ἀΐδης.
Αἰσηπος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 342.
Αἰσονίδης, ου, Æsonis f., Jaso, 993, 999.
Αἰσων, ονος, Jasonis pater e Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
Αἶτνη, mons, CXXXVI.
Αἰτωλοί, οἱ, Ætoli, a quibus Apollo Curetes defendit, CXI.
Ἀκάστη, una Oceanitidum, 356.
Ἀκατος. De ejus uxore Peleoque historiam ab Hesiodo fuse narratam fuisse, CXCLX.
Ἀκταΐη, Nereidum una, 249.
Ἀκτωρ, ορος. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
Ἀλάζυγος, Seri frater, XCI.
Ἀλγέα, τὰ, Dolores, Eridis liberi, δακρυόεντα, 227.
Ἀλκίμωον, ονος, Fluvius, Oceani Tethyosque f., 341.
Ἄλη, una Nereidum, 245.
Ἀλκμήδη, una Nereidum, εὐστέρανος, 255.
Ἀλκρόδοις, Perieris f., Seri pater ex Alcione, XCI.
Ἀλκάρους, Parthaonis f., ab Ænomao interfectus, CX.
Ἀλκαίος, Amphitryonis pater, S. 26.
Ἀλκείδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

- Ἀλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.
 Ἀλκμήνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλι-σφυρος, 526, 950. S. 467. LXXVI.
 Ἀλκυόνη, Seri mater ex Halirrhothio, XCII.
 Ἄλος, ἡ, urbs Ætoliæ, ab Aloëo condita, LX.
 Ἀλφειὸς, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 338.
 Ἀλφειβοία, Adonis mater e Phœnice, CXCVI.
 Ἀλωεύς, ἑως, Aloïdarum ex Iphimedeia pater esse ferebatur, LX; vid. Ἀλωίδαί.
 Ἀλοῖδαι, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloëi filii, nominantur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedeia, LX.
 Ἀμαρυγκείδης, οὐ, Hippostratus, Amaryncei aut f. aut nepos, LXXXVIII.
 Ἀμαρυγκεύς, ἑως, Hippostrati aut avus aut pater, LXXXVIII.
 Ἀμπυκίδης, οὐ, Ampyci f., Mopsus, S. 181.
 Ἀμυθονίδαί, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.
 Ἄυρος, Thessaliæ fluvius, πολύδοτος, XLVII.
 Ἀμφιάραος, pater Amphilochoi, CCVII.
 Ἀμφιδάμας, ἀντας, Artibiæ pater, CCVI. In ludis funebribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesiodus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.
 Ἀμφιγυγίς, ὁ, Vulcani nomen, 571, 579, περιχλυτός; S. 219, χλυτός; O. 70, 945, ἀγαχλυτός; LXXXII.
 Ἀμφίδοκος, Orchomeni f., CXV.
 Ἀμφιλογίαι, αἱ, Disceptationes, Eridis filiæ, 229.
 Ἀμφιλογος, Amphiarai f., CXVII, ab Apolline occisus, CLXXXVI.
 Ἀμφιών, οὐς, Oceanitidum una, 360.
 Ἀμφιτρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e Neptuno, 930.
 Ἀμφιτρυών, ὠνος, Alcæi f., S. 26; Alcmenes conjux, ἀρτίος, S. 2; ex ea Iphiclis pater, S. 54, λαοσσός; Electryone interfecto, S. 11, 82, cum Alcмене uxore Tirynthe Thebas migrat, S. 2, 12, seqq., 80, 81; Bærotorum, Locrorum, Phocensium dux, λαοσσός, S. 37, Taphiis ac Telebois bellum infert, S. 44, 19, seqq.
 Ἀμφιτρωνιάδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S. 165, 416, 433, 459.
 Ἀμφίων, ὠνος, cithara canens Thebarum mœnia ædificat cum Zetho fratre, CCIV.
 Ἀναξίβια, Plisthenis et Cleollæ filia, Agamemnonis ac Menelai soror, Pyladæ mater, LXXVII.
 Ἄναυρος, Thessaliæ fluvius, S. 477.
 Ἀνδρίγεως, Minois f., Eurygyes quoque appellatus, LXXVIII.
 Ἀνδροκτασίαι, αἱ, (Homicidia), Eridis filiæ, 228; quarum una in Herculis scuto representata, S. 155.
 Ἀνθεα, Messeniæ urbs, ποιήσασα, S. 381.
 Ἀνθή, oppidum, S. 474.
 Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleæ filiæ ex Euryto, κρείουσα, XLV.
 Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.
 Ἀπέσας, ἀντος, mons Nemeæ, 331.
 Ἀπόλλων, ὠνος, ἐκηβόλος, 94; ἀναξ, 347; ἐκατηβελέτης ἀναξ, S. 100. S. 68, 479. Jovis et Latonæ f., 918, LXXXVII, CLXVIII; quo die natus, O. 771; pater Æsculapii et Eropidis ex Arsinoe, LXXXVII, Aristæi e Cyrene, LXX, Chæronis e Thero, LIV; Admeti greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojæ mœnia exstruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Curetibus opem fert contra Ætolos, Meleagrum interficit, CXI; Amphilochoum interficit, CLXXXVI; ejus in luco Hercules cum Cycno pugnatus, S. 57, ἐκατηβόλος; in Herculis scuto representatus, S. 202, Διὸς καὶ Ἀθηναίης υἱός; a Pæone distinctus, CI; Παγασαῖος, S. 70; Apollo pastoralis, i. e. Aristæus, LXX.
 Ἀραβος, Mercurii et Throniæ f., XXXII.
 Ἀργεῖος, adj. Argivus. Ἡρῇ Ἀγείῃ, Juno Argiva, 12.
 Ἀργεῖζόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, χλυτός, O. 84.
 Ἀρείων, ὠνος, Herculis equus, κυανοχαίτης, S. 120.
 Ἀργέστης, Ventus, Astræi Auroræque f., 379, 870.
 Ἀργης, Cyclopus unus, ὁμβριμόθυμος, 140.
 Ἀργος, οὐ, 1) Ius custos, describitur IV. 2) Phrixi f. ex Jophosse, LXII.
 Ἀργος, εὐς, τὸ, ἱππόβοτον, LIII; olim ἄνδρον, postea ἐνυδρον, LXIX.
 Ἀργῶ, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, LVII.
 Ἀργωνάται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano trajecto ad Libyam appulerunt, LVII.
 Ἀρδῆσχος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Ἀρέστωρ, ὠρος, Mycenæ maritus, CVII.
 Ἄρης, ἡος, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere pater Φόβου et Δείμου, 934, atque Harmoniæ, 937; Cycni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulneratus, S. 460, seqq., ad Olympum redit, S. 466; in Herculis clypeo representatus, S. 191, seqq. Epitheta: ἀκόρητος αὐτῆς, S. 346; ἀνδροφόνος, S. 98; βλοσυρός, S. 191; βρισάρματος οὐλῖος, S. 441; βροτολοιγός, S. 333, 425; ἐναρπύρορ οὐλῖος, S. 192; ἐνιτοράος, S. 934; πολέμορος, S. 936. Ἄρης ἔργα, bella, O. 145; δῖος Ἄρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII, XCIII. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.
 Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.
 Ἀρτιάδης, Martis f., Cycnus, S. 57.
 Ἀριάδνη, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ξανθὴ, 947, quam Jupiter ἀθάνατον καὶ ἀγγέῳ reddidit, 949; a Theseo derelicta, LXXXV, LXXXVI.
 Ἄριμοι, οἱ, Mysiæ populus. Apud hos Echidnæ sedes erat subterranea, 304.
 Ἀρίσθας, ἀντος, pater Molyri, LIII.
 Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis, LXX; Autonoe uxorem duxit, βαθυχαίτης, 977.
 Ἀραδία, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.
 Ἀρκάς, ἄδος, Jovis et Helices f., XCIX.
 Ἀρκτος, ὁ, Centaurus, S. 186.
 Ἀρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἑλίκη.
 Ἀρκτοῦρος, ὁ, ἀστὴρ, O. 565, seqq., 610.
 Ἀρμονίη, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975, et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Auto- noes, 977, Polydori, 978.
 Ἄρνη, oppidum Bæotiæ, S. 381, 475.
 Ἀρπυιαι, αἱ, Aëlo et Ocypete, Thaumantis Electræque filiæ, ἡύκομοι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum terram propellunt, CXXXI; Zetæ Calaisque precibus ad Jovem missis e morte servantur, CLI, CLII.
 Ἀρσινόη, Æsculapii et Eropidis mater ex Apolline, LXXXVII.
 Ἀρτεμις, ἰδος, ἡ, Diana, Jovis ac Latonæ filia, λογέαιρα, 918, 14; Helicen (Callisto) in ursæ speciem convertit, XCIX; Hecaten ex Iphigenia facit, CV; Orioni vim sibi afferre studentem scorpionem immittit, qui eum interficit, XLIII.
 Ἀρτιβία, Amphidamantis filia, CCVI.
 Ἀσβόλος, Centaurus, οἰωνιστής, S. 185.
 Ἀσίη, una Oceanitidum, 359.
 Ἀσκληπίος, Æsculapius, Apollinis et Arsinoes f., δοχμας ἀνδρῶν, ἀμύμων, κρατερὸς, LXXXVII; Machaonis pater ex Xanthe, CLXXXIX; Jovis fulmine percussus, XXXIV

Ἀσκη, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater consedit, O. 639, seqq.
 Ἀσπληδών, Orchomeni f., CXI.
 Ἀστερίη, Phæbes et Cœi filia, εὐώνυμος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecates mater, 411.
 Ἀστερίων, υἱός, rex Cretensium, cui Jupiter Europen connubio junxit, CXLIX.
 Ἀστράϊος, Criei et Eurybiæ f., μέγας, 376; quatuor Ventorum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.
 Ἀστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.
 Ἀταλάντη, Schœnei filia, LXXIII; ποδώκης δῖα, LXXII.
 Ἄττη, Eridis filia, 230.
 Ἀτλαγενής, ἔς, adj. Atlante natus. Πληιάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.
 Ἀτλαντίς, ἰδος, Atlantis filia, Maja, 938.
 Ἄτλας, ἄντος, Japeti et Clymenes f., κρατερόφρων, 509; cœlum capite manibusque sustinet, 517, seqq., 746, ἱαπετοῖο παῖς.
 Ἀτρεΐδαι, οἱ, Atrei nepotes, Plisthenis filii, Agamemno et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insignes, CLXIII.
 Ἀτρεὺς, ἑως, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.
 Ἄτρεπος, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis clypeo representata, S. 259.
 Αὐλῆς, ἰδος, ἡ, urbs Bœotiae, ubi Græci Trojam profecturi tempestatibus retenti sunt, O. 651, seqq.
 Αὐτόλυκος, furandi arte insignis, LXVIII.
 Αὐτονόη, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, Aristæi uxor, 977.
 Ἀρροδίτη, Venus, ἀρρογενής θεὰ, 196; e genetalibus Urani in mari natantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόδου et Δείμου, 934, et Harmoniæ, 937, 975; ex Anchise Æneæ mater, 1008; Phaëthontem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem poenam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: ἐλικοβλέφαρος, 16; πολύχρυσος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φιλομυειδής, 989; CXLVII; χρυσέη, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυθήρεια, Κυπρογενής, Κύπρις.
 Ἀχαιοί, οἱ, Græci, Troiam trajecturi procellis Aulide retenti, O. 651, seqq.
 Ἀγελώϊος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίτης, 340.
 Ἀχιλλεύς, ἦος, Pelei ac Thetidis f., ῥηξήνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patrocli frater patruelis, CLXXXVIII.
 Ἀχλὺς, ὕος, ἡ, Tristitia, qualis in Herculis scuto representata fuerit, S. 264, seqq.

B.

Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimaeram occidit, 325.
 Βῆλος, rex, Throniæ pater, XXXII.
 Βίη, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κρατεῖ (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.
 Βοιωτίας, adj. Bœoticus. Ὑγίη Βοιωτίη, XLIX.
 Βοιωτοί, οἱ, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, πλήττεται, S. 24.
 Βορέας, αὐ et οὐ et ὦ, Ventus, Astræi Auroræque f., αἰφροκέλευθος, 379, 870. O. 506, seqq.; ἰς ἀνέμου Βορέου, O. 518; Θρηάκιος, O. 553.
 Βούσιρις, ὁ, undecim ætatis major natu quam Hercules, CXCVII.
 Βούτης, οὐ, Neptuni f., CXIII; Polycaonis pater, CIX.

Βριάρεως, 817. Vid. Ὀδριάρεως.
 Βρόντης, οὐ, Cyclopum unus, 140.
 Βροτός, Ætheris et Diei f., CLXXII.
 Βρύλλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερνος, 117; sine viri concubitu mater Cœli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cœlo mater Oceani, 133, Cœi, Criei, Hyperionis, Japeti, 134, Theæ, Rheæ, Themidis, Mnemosynes, 135, Phæbes, Tethyos, 136, Saturni, 137, Cyclopum, 139, Centimanorum (Cotti Briareique et Gyæ), 147; a Cœlo filios Γαίης ἐν καυθμῶνι occultante ultionem petitura ferrum creat, 161, falceque fabricatur, 162, quam Saturno dat, 174, (vid. porro Οὐρανός et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cœlo resectorum susceptis, 182, seqq., Furias, Gigantes Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhoei, 821; Centimanos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 884. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πελώρη, 159, 173, 479, 821.
 Γαλαξάουρη, una Oceanitidum, 353.
 Γαλάτεια, una Nereidum, 250.
 Γαλήνη, Nereidum una, 244.
 Γερήνιος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos educatus est, XXX, XXXI.
 Γέρηνοι, οἱ, populus Messeniæ, ἱππόδαμοι, XXX, XXXI.
 Γέρηνον, τὸ, Messeniæ oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθεμόεν, XXXI.
 Γῆρας, αὐς, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, οὐλόμενον, 225.
 Γηρυσονεύς, ἦος, Chrysaoris et Calliroes f., τρικάρηνος, 287, 979, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982. 309, vid. Ὀρθρος.
 Γίγαντες, οἱ, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 185.
 Γλακτοφάγοι, οἱ, gens Scythica, CXXXI.
 Γλαύκη, Nereidum una, 244.
 Γλαυκονόμη, una Nereidum, φιλομυειδής, 256.
 Γλαυκῶπις, Minervæ nomen proprium, 587, ὀμβριμοπάτρη; Minervæ epitheton sæpius, vid. Ἀθήνη.
 Γλήχων, υἱός, ἡ, urbs Cephisso adiacens, ἐρυμνή, CXLII.
 Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.
 Γοργῶ, οὐς et Γοργῶν, ὄνος. Γοργοῦς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Perseus in Herculis scuto representatus portat, S. 223, δεινοῖο πελώρου; αἱ Γοργοὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phorci Cetusque filiae, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo representatae, S. 229, seqq., ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταί.
 Γοργῶν, vid. Γοργῶ.
 Γραῖαι, αἱ, Pephredo et Enyo, Phorci Cetusque filiae, καλλιπάρηνοι, 270.
 Γραῖκος, Jovis et Pandoræ f., XX.
 Γρήνικος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.
 Γύης, Gyas s. Gyges, Telluris Cœlique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714, ἄατος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Ὀδριάρεως.

Δ.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idaei, in Creta insula ferrum temperarunt, CLV.

Δαναΐδαι, αἱ, Danaides, Danai filiae, Argos ἐνυδρον reddiderunt, LXIX.

Δανίκη, Persei mater, ἡύκομος, S. 216.

Δαναΐδης, οὐ, Danaes f., Perseus, S. 229.

Δαναὸς Argos ἐνυδρον ex ἀνδρῶν fecit, LXIX.

Δεῖμος (Pavor) et Φόβος, Martis ac Veneris filii, 934; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.

Δευκαλίων, ὠνος, Promethei ac Pandoræ f., XXI; cujus in ædibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posterī in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV.

Δηῖων, ὠνος, Euryti et Antiopes f., XLV; pater Phylaci, CLXII.

Δῆλος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.

Δημήτηρ, τερος et τρος (912), Ceres, Rheæ ac Saturni filia, 454; mater Proserpinæ ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cychriden serpentem famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγνή, O. 465; εἰς θεῶν, 969; εὐστέρανος, αἰδοίη, O. 300; πολυφόρη, 912. Agrorum fruges ἔργα Δημήτερος, O. 393, vocantur, et Δημήτερος ἀκτὴ, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.

Δημόδοκη, Agenoris filia, XXXIX.

Δίας, ἀντος, Cleollæ pater, LXXVII.

Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοί, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.

Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.

Δίκτυς, υος, XXVI.

Διοξίπη, una Heliadum, CIV.

Διώνη, Oceanitidum una, ἐρατή, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominatur 17, καλή.

Διώνυσος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυγυθής, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσοκόμης, 947; CEnopionis pater, XXXVIII, a Proetidibus neglectus ipsas insania punit, XXIX; δῶρα Διωνύσου πολυγυθῆος, O. 614. — S. 400; LXV.

Δρύαλος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.

Δρύας, ἀντος, unus e principibus Lapitharum, S. 179.

Δυναμένη, Nereidum una, 248.

Δυσκομία, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.

Δωδώνη, Thesprotiae urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.

Δωρίς, ἰδος, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.

Δῶρος, Hellenis f., XXIII.

Δῶτιον πεδίον, τὸ, campus Dotius Thessaliae, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.

Δωτώ, οὐς, una Nereidum, 248.

E.

Εἰλαρίδης, Elaræ f., Tityus, CLXX.

Εἰλατίδης, Elati f., Ischys, LXXXVII.

Εἰλείθυια, Jovis Junonisque filia, 922.

Εἰρήνη, Horarum una, τελαθυῖα, 902.

Ἐκταΐος, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.

Ἐκάτη, Persæ et Asteries filia, 411; cujus laudes canuntur 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.

Ἐλένη, neque Ledæ, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ἡύκομος, O. 165.

Ἐλευθέρ, ἦρος, mons Boeotiae, 54.

Ἐλευσίς, ἱνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.

Ἐλίκη, 1) (quæ Callisto ab Hygino nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Arctos (Ursa

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achajæ, S. 381, 475.

Ἐλικῶν, ὄνος, Boeotiae mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάθεος, 23; cujus in vicinia Ascra sita erat, O. 639.

Ἐλικωνιάδες, αἱ, Musæ cognominantur, 1; O. 638.

Ἑλλάς, ἄδος, Græcia, ἱερή, O. 653.

Ἑλλήν, ἦρος, Promethei ac Pyrrhæ f., XXI; pater Dori, Xuthi, Æoli, XXIII.

Ἑλλοπία, regio Thesprotiae, describitur, LI.

Ἑλπίς, ἰδος, Spes, sola remansit in Pandoræ amphora, O. 96, seqq.

Ἐνδυμίων, ὠνος, Aëthlii et Calyces f., cui Jupiter vitæ finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.

Ἐννοσίγαιος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύκτυπος, 818; γαιήοχος, L; ἐρίκτυπος, 441, 456, 930; ταύρεος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.

Ἐνυάλιος, nomen Martis, S. 371, ἀναξ.

Ἐνὼ, οὐς, Græcarum altera, κροκόπεπλος, 273.

Ἐξάδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.

Ἐπειοὶ ἄνδρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.

Ἐπιτάλτης, daemon (Romanorum Incubo), LXXX.

Ἐπιμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., ἀμαρτίνος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.

Ἐπτάπορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.

Ἐρατώ, οὐς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.

Ἐρεβος, οὐς, τὸ, Erebus, Chaus f. Noctisque frater, 123; Ætheris et Dei pater ex Nocte sorore, 125. Locus infernus, in quem Menæti a Jove deiectus est, 515; Ἐρέβεσιν, ex Erebo, 669.

Ἐρεχθεύς, ἑως, Sycionis pater, CLXIX.

Ἐρινύες et Ἐρινύς, αἱ, Furiae, Telluris filiae e guttis cruentis pudendorum Cæli a Saturno resectorum, 185; quo die Horco deo serviant, O. 803.

Ἐρίς, ἰδος, ἡ, Contentio, Noctis filia, κρατερόθυμος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Faniis, etc., στυγερή, 226, seqq; Horci (Jurisjurandi) mater, 231; O. 804; in Herculis scuto representata, S. 156. Ἐρίδων duo genera (Æmulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.

Ἐρμῶν, ὠνος, Mercurius, ἀκάκητα, XXXII. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμείας, Mercurius. O. 68. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς et Ἐρμῶν, ὠνος et Ἐρμείας, Mercurius, Jovis ac Majæ f., κύδιμος, κήρυξ ἀθανάτων, 938; pater Arabi e Thronia, ἀκάκητα, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77 — 88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheum missus, O. 84; Boreæ filios a persequendis Harpyiis desistere ac reverti jubet, CLI; pecudum fertilitati favet, 444.

Ἐρμιόνη, Menelai filia, XCIII.

Ἐρμος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343.

Ἐρος, ὁ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυσίμηλς, 120; Veneris comes, 201.

Ἐρυθείη, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περίρρυτος, 290, ἀμπίρρυτος, 983.

Ἐρυσίχθων, ὠνος, unde Αἰθων appellatus sit, CCXII.

Ἐρώπις, ἰδος, Apollinis atque Arsinoes filia, LXXXV.

Ἐσπερίδες, αἱ, Noctis filiae, malorum aureorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 215, λυγύφωνοι, 275, 518.

Ἐτεοκλῆς, ἑους, CXX.

Ἐτεόκλος, Cephissi Fluvii f., primus Gatiis sacra fecit, CXLIII.

Εὐαγορή, Nereidum una, 257.

Εὐαίχη, Hylli filia, Polycaonis uxor, CIX.

Εὐάρχη, Nereidum una, 259.

Εὐβοία, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

CXXIII; Orionem ibi habitasse, CLXXVIII; huc Hesiodus Aulide trajecit, O. 651. Vid. Ἀδαντίς.
 Εὐδώρα, 1) una Nereidum, 244. 2) una Oceanitidum, 360. 3) Hyadum una, τανύπεπλος, LXVII.
 Εὐηνος Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Εὐκράντη, Nereidum una, 243.
 Εὐλιμένη, una Nereidum, 246.
 Εὐνείκη, una Nereidum, 247.
 Εὐνομία, Horarum una, 902.
 Εὐπόμπη, Nereidum una, 261.
 Εὐρύαλη, trium Gorgonum una, 276.
 Εὐρύαλος, ab Enomao occisus, CX.
 Εὐρυνάσση, Hyperphantis filia, Clymenes mater e Minya, CLXII.
 Εὐρυβία, Telluris Pontique filia, 239; e Crio mater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Εὐρυγύης, alterum Androgei nomen, LXXVIII.
 Εὐρύλοχος Cyclriden draconem profligavit, CCL.
 Εὐρύμαχος, ab Enomao occisus, CX.
 Εὐρυνόμη, Oceanitidum una, 358, 908; mater Gratiarum ex Jove, 907 seqq.
 Εὐρυσθεύς, ἦρος, S. 91, ἀλιττήμενος.
 Εὐρυτίων, ωνος, pastor Geryonis, ab Hercule interfectus, 293.
 Εὐρυτος, Stratonices f., quatuor filiorum pater ex Antiope, XLV.
 Εὐρώπη, 1.) Phœnicis filia, e Jove mater Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi, CXLIX, ubi ejus historia. 2) una Oceanitidum, 357.
 Εὐτέρπη, Musarum una, 77.
 Εὐρυμνος, Neptuni ac Mecionices f., L.
 Εὐφροσύνη, una Gratiarum, 909.
 Ἐπιάλτης, LXXX.
 Ἐγεμος Timandram uxorem duxit, VIII.
 Ἐχίδνα, Chrysaoris et Calliroes filia, κρατερόφρων, 297 seqq., ubi ejus descriptio atque historia; e Typhaone mater Othiri, Cerberi, Hydræ Lernaæ, Chimaeræ, 306 seqq.; Sphingis mater et Nemei leonis ex Othro, 326; sub terra inclusa apud Arimos, λυγρὴ, 304.
 Ἐωσφόρος, ἀστὴρ, Lucifer, Astræi Auroræque f., 381.

Z.

Ζευὼ, οὐς, una Oceanitidum, 352.
 Ζεύς, Διὸς et Ζηνὸς, Jupiter, Saturni et Rheæ f., 457, in Creta insula natus atque educatus, 468—484, lapidem suo loco a Saturno devoratum, 485 seqq., deinde evomitum, 497, Delphis extruxit hujus rei monumentum, 498 seqq.; Minervæ pater ex Metide, qua devorata, 886 seqq., 899, illa ex ejus capite prosiluit, 924 seqq.; Horarum ac Parcarum pater e Themide, 901; Virginis, astri, ex eadem, XI; Gratiarum ex Eurynome, 907; Proserpinæ ex Cerere, 912; Musarum e Mnemosyne, 53—61, 916; e Latona Apollinis et Dianæ, 918, LXXXVII; ex Junone Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921; e Maia Mercurii, 938; Bacchi e Semele, 940; Herculis ex Alcmena, 943, S. 27 seqq. et 52 seqq.; Arcadis ex Helice s. Callisto, XCIX, Græci ex Pandora, XX; e Thyia Magnetis ac Macedonis, XXVI; Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi ex Europa, quam bovis specie indutus in Cretam insulam trajecit, ibi compressit, dein Asterioni regi in matrimonium dedit, CXLIX; pater Castoris et Pollucis, XXXVI; Aëthlii pater, CXLIV; Stygem honoraturus ejus liberos, Βίην et Κράτος, suos comites facit, 386, 388, Deorum jusjurandum constituit ipsam 399 seqq., cujus ad aquam petendam Iridem mittit, quando Deorum alicui jusjurandum dandum est, 787; quomodo Hecaten honoraverit, 412; liberat

Cyclopes a Saturno sub terra vinctos, 501; qui tonitru et fulmen ei dant, 502 seqq., 141, quæ Pegasus ipsi fert, 286; Menoetium in Erebum dejecit, 514; Atlanti cœlum dat sustinendum, 520; Prometheo vincto aquilam immittit, quæ ejus jecur rodât, 521 seqq.; Centimanos ab Urano sub terram detrusos ad lucem reducit, ut Diis contra Titanes opem ferant, 624 seqq., 639 seqq., 669; Jovis contra Titanes certamen describitur 687 seqq.; Typhoeum fulminibus oppressum in Tartarum detrudit, 853—868; Tellure suadente Deorum rex creatur, 884; quomodo a Prometheo deceptus, 535—569; Pandoram fingi atque exornari jubet, 570, 585, O. 60 seqq., eamque paratam ad Epimetheum mittit, O. 83; ævi aurei auctor, O. 143, ac ferrei, O. 158; heroes in Thebano Trojanoque bello occisos ad μακάρων νήσους delegat, O. 167 seqq.; Euboræ nomen Abantidi insulæ tribuit, III; Io a se compressam in vaccæ speciem convertit, neque amplius se cum ipsa coitutum jurat, V; Deucalioni Leleges dat, XXV; Æsculapium fulminis ictu interficit, XXXIV; ejus oraculum Dodonæum, LI, 5 seqq.; cum Junone de concubitus voluptate deceptat, CXXI; quo dono Endymionem donaverit, CXLIV; e formicis Myrmidones facit, LXIV.—
 Epitheta: αἰγίοχος, 11, 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1022; S. 322, 443; O. 99, 483, 661; CXXIV; ἀναξ, 660 (Κρόνου υἱός); μακάρεσσιν ἀνάσσων, S. 328; ἀθανάτων βασιλεὺς, O. 668; θεῶν βασιλεὺς καὶ ἀνδρῶν, 923; ἀφ' ἧτα μῆδεα εἰδῶς, 545, 550, 561; βαρύκτυπος, 388; S. 318; O. 79; εὐρύωψ, 484, et εὐρύοπα, 514; O. 229, 239, 281; ἐριγδούπος, 41; ἐρισθενής, O. 415; ἐρισμάραγος, 815; κούδιος, 548; μέγας, 76, 81, 465, 479, 708, 952, 1002 S. 371; O. 122; μετίετα, 56, 520, 904, 914; S. 33, 383; O. 104; μητιέεις, 286, 457; O. 51, 769; νεφεληγερέτα, 558, 730, 944; O. 53, 99; πατήρ, O. 143, 259; CXX; πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 542, 643, 838; 47, 457, 468; S. 27, 103; O. 59; τερπικέρανος, O. 52, 273; XXVI; ὑπερμενής, 534; S. 413; ὑψιθέμενης, 568, 601; O. 8; ὑψιμέδων, 529; CLI. Vid. Ὀλύμπιος. — Διόθεν, S. 22 et ἐκ Διόθεν, O. 765. Ζεὺς υἱεῖ, O. 488; Διὸς ὄμβρος, O. 626, 676. — Præterea passim Jovis mentio, ut 96, 104, 285, 316, 348, 428, 513, 613, 893; S. 56, 66, 89, 150, 197, 202, 320, 392, 422, 424, 448; O. 2, 4, 36, 47, 69, 138, 180, 267, 333, 348, 379, 565, 724. — Conf. Αἰνῆϊος, Κρονίδης, Κρονίων. — Ζεὺς χθόνιος, O. 465, vid. Ἄδης.
 Ζέφυρος, Ventus, Astræi Auroræque f., 379; 870; O. 594.
 Ζῆθος, cum Amphione fratre Thebarum mœnia citharizando exstruit, CCIV.

Ζῆλος (Æmulatio), Pallantis et Stygis f., 384.
 Ζήτης et Calais frater a Strophadibus insulis Mercurii jussu revertentes Jovem implorant, ut Harpyiis parcat, CLI, CLII.

H.

Ἥδη, χρυσοστέφανος, 17; Jovis Junonisque filia, 922, 952; Herculis uxor, 950.
 Ἥλιος, Sol, f. Hyperionis (conf. 1011) et Theæ, 371; 760; e Perside pater Circes (conf. 1011) et Ætææ regis, ἄκαμας, 956; μέγας, 18; φαεσίμβροτος, 958; Clymenis pater, Phaëthontis aut avus, CIV, aut pater e Clymene, CLXII; ejus curru Circe velitur, CCII.
 Ἥιονη, Nereidum una, 255.
 Ἠλέκτρα, una Oceanitidum, 265, 349; e Thaumante marito mater Iridis et Harpyiarum, 265 seqq.
 Ἠλεκτρῶων, ωνος, Alcmenes pater, λαοσσόδος, S. 3; interfectus ab Amphitryone, S. 11, 82.
 Ἠλεκτρῶνη, Electryonis f., Alcmena, S. 16; τανύστρυφα, S. 35; εὐσφυρος, S. 85.

Ἡλιάδες, αἱ, Heliades, Solis filiae, Phaëthontis sorores, quarum nomina et historia, CIV.
 Ἡλίη, una Heliadum, CIV.
 Ἡμαθίων, ὠνος, Tithoni Auroræque f. ἀναξ, 985.
 Ἡμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Ætheris soror, 124; mater Broti ex Æthere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.
 Ἡνίοχη, Creontis uxor, τανύπεπλος, S. 83.
 Ἡρακλῆης, κλῆρος, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱὸς, 316, S. 150, 163, 392, 413; ἀτάρ-
 κητος Διὸς υἱὸς, S. 110; Διὸς ἀλκιμος υἱὸς, S. 320; Διὸς
 θρασυκάρδιος υἱὸς, S. 448; Διὸς ταλακάρδιος υἱὸς, S.
 424; υἱὸς Ἀλκμήνης, S. 467; Ἀλκμήνης ἀλκιμος υἱὸς, 526,
 950; ἱς Ἡρακλῆος, 951; βίη Ἡρακληεῖη passim, vid.
 Ἡρακλῆειος; (δεινῆς) ἀκόρητος αὐτῆς, S. 433, 459; θεῖος,
 S. 136; κρατερόφρων, S. 458; Θηβαγενῆς, 430; pater
 Hylli, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim ætatibus
 minor natu quam Busiris, CXCVII; difficiles labores ei
 imperati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex
 Erythea insula Tyrintha abducit, 289 seqq., 982, occi-
 sis etiam Orthro cane et Eurytione pastore, 293; hydram
 Lernæam, 316 seqq., et Nemeum leonem interficit, 332;
 Prometheus vinctum liberat, 526 seqq.; Periclyme-
 num occidit, XXX; ejus ocreæ Vulcani, S. 123, thorax
 Minervæ donum, S. 125; ejus sagittæ describuntur S.
 130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est,
 describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum
 esse gloriatur, S. 359 seqq.; ejus certamen cum Cycno,
 S. 368—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat,
 S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulne-
 rat, S. 460; Cycno Marteque victis Trachina ad Ceycem
 venit, S. 469; Heben uxorem ducit, 950, et cum ea
 ἀπῆλμος καὶ ἀγῆραος in Olympo habitat, 955. — S. 74,
 138. — Vid. Ἀμφιτρωνιάδης.
 Ἡρακλῆιος, adj. Herculeus; βίη Ἡρακληεῖη Hercules vo-
 catur 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 452;
 item ἱς βίης Ἡρακληεῖης, 332.
 Ἥρη, Juno, Rheæ et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex
 eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921, seq.;
 Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram
 Lernæam nutrit, 314, ac Nemeum leonem, 328; Jo-
 vem in Ius concubitu deprehendit, V; cum Jove de con-
 cubitu voluptate disceptat, CXXI. Epitheta: πότνια,
 11; Ἀργεῖη, χρυσόισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖα, 12; λευκώλενος,
 314; Διὸς κυδὴν παράκοιτις, 328; χρυσοπέδιλος, 454, 952.
 Ἡρύπλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., βαθυδίνης, 338.
 Ἡσιόδος, Musæ eum in Helicone pecudes pascentem ca-
 nere docent ac jubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis fu-
 nebribus Amphidamantis regis præmium poseos conse-
 cutus est tripodam, quem Musis dedicavit, 651—659;
 cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
 Ἡφαιστος, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927;
 Aglaïam Gratiām uxorem ducit, 945; Jovis jussu, O.
 60 seqq., Pandoram fingit, 571; O. 70, ejusque auream
 coronam fabricatur, 579 seqq.; Herculis ocreæ, Ἡφαι-
 στου κλυτὰ δῶρα, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320)
 fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτός, 927; S.
 244; ἀγακλυτός, 945; περικλυτός, 579; περίφρων, S. 297,
 313. — Vid. Ἀμφιγυῖς.
 Ἥως, οὐς, Aurora, 18; πολυδερκής, 451; Hyperionis et
 Theæ filia, 372; ex Astræo mater quatuor Ventorum,
 Luciferi aliorumque Astrorum, 382; e Tithono mater
 Memnonis et Emathionis, 984, e Cephalo Phaëthontis,
 986.

Θ.

Θάλεια, Thalia, Musarum una, 77.

Θαλίη, una Gratiarum, ἑρατεινή, 909.
 Θάμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine priva-
 tus, XLVII.
 Θάνατος (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 756,
 quocum in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.
 Θάσος, ἡ, insula, CLXXXIV.
 Θαύμας, αντος, Ponti Tellurisque f., 237; Electram uxorem
 ducit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum,
 266 seqq.
 Θεΐη, Thea, Cœli ac Telluris filia, 135; ex Hyperione ma-
 ter Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
 Θέμις, ἰδος, αἰδοίη, 16; Cœli Tellurisque filia, 135; Jovis
 secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, λι-
 παρή, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, astri, XI.
 Θεμιστονόη, Ceycis filia, Cycni uxor, κυανώπις, S. 356.
 Θεμιστώ, οὐς, una Nereidum, 261.
 Θεσσαλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.
 Θέτις, ἰδος, una Nereidum, 244, 1003; Achillis mater e
 Pelæo, θεὰ ἀργυρόπεζα, 1006; filios e Pelæo sibi natos in-
 terficit, solo Achille servato, II.
 Θηβαγενῆς, εὐος, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.
 Θῆβαι, αἱ et ἡ Θήβη, Thebæ, urbs Bœotiae, cujus mœnia a
 Zelho et Amphione ædificata, CCIV; Neptuni presidio
 fruitur, S. 105; ibi Amphitryo habitabat relicta Tiryn-
 the, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem
 contra Thebas), O. 162.
 Θῆβη, ἡ, 978, εὐστέφανος; O. 161, ἐπτάπυλος; S. 49, 80
 εὐστέφανος, 105. Vid. Θῆβαι.
 Θηρώ, οὐς, filia Phylantis et Lipephiles, Chæronis mater
 ex Apolline, LIV.
 Θησεύς, εὐος, Ægei f., unus e principibus Lapitharum,
 S. 182; Ægles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV,
 LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores ducit, LXXXVI.
 Θόας, ὁ, gen. Θόα, LXXVI.
 Θόη, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354
 Θρηάκιος, adj. Thracius; Θρηάκιος Βορέας, O. 553.
 Θρήκη, Thracia, ἱπποτρόφος, O. 507.
 Θρονίη, Arabi mater e Mercurio, XXXII.
 Θυία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis ex
 Jove, XXVI.

I.

Ἰάνειρα, una Oceanitidum, 356.
 Ἰάνη, una Oceanitidum, 349.
 Ἰαπετιονίδης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων
 ἐριδείκετος ἀνάκτων, 543; πάντων πέρι μῆδαι εἰδώς, 559;
 O. 54. Vid. Προμηθεύς.
 Ἰαπετός, 19; Cœli ac Telluris f., 134; Clymenes maritus,
 507; ex ea pater Atlantis, Menœtii, Promethei (cf. 565;
 O. 50), Epimethei, 509 seqq.
 Ἰάσιος, e Cerere Pluti pater, ἥρωος, 970.
 Ἰαωλκός et Ἰωλκός, ἡ, urbs Magnesiae, κλειτή, S. 380,
 474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.
 Ἰδαῖος, adj. Vid. Δάκτυλοι.
 Ἰδῆ, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concu-
 buit, πολύπτυχος, ὑλῆεσση, 1010.
 Ἰδυία, Oceanitidum una, 352, 959; Ætææ uxor, καλλιπάρ-
 ηρος, 960, et ex eo mater Medææ, 961.
 Ἰήσων, ονος, Jaso, Aesonis et Polymelæ f. CLXXXI; a
 Chirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam
 Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992—
 1001; ποιμὴν λαῶν, 1000.
 Ἰεὺς, ῆος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis deriva-
 tio XLVIII.
 Ἰμερός (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64;
 Venerem comitatur, 201.
 Ἰναχος, Mycenæ pater, CVII.
 Ἰνώ, οὐς, Cadmi et Harmoniæ filia, 976.

Ἰόλαος, Iphiclis f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cycnum occisum spoliis exuit, S. 467; Herculem adjuvat in vincenda hydra Lernæa, 317. Epitheta: ἀρηίφιλος, 317; ἀμώμητος, S. 102; διόγνητος, S. 340; ἥρωας, S. 78; κρατερὸς, S. 77, 323; κυδάλιμος, S. 74, 467.

Ἰόλεια, Euryti et Antiopes filia, ξανθὴ, XLV.

Ἰοφώσση, Ætæ filia, quatuor filiorum mater e Phrixo, LXII.

Ἰππη, Thesei uxor, LXXXVI.

Ἰπποβόη, una Nereidum, ἐρόεσσα, 251.

Ἰππονόη, Nereidum una, ῥοδόπηγυς, 251.

Ἰππόνους, pater Periboræ, LXXXVIII.

Ἰππόστρατος, Phyceti f., Amaryncei nepos, princeps Epeorum, Periboræam compressit, ἔζος Ἄρηος, LXXXVIII.

Ἰππότης, ου, Phylantis et Lipephiles f. LIV.

Ἰππου κρήνη, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.

Ἰππώ, οὐς, una Oceanitidum, 351.

Ἰρις, ἰδος, ιν, Thaumantis et Electræ filia, ὤκεια, 266, 780; interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam (θεῶν μέγαν ἔρπον) petitura, πόδας ὠκέα, 780, 784.

Ἰστίνη, Vestæ, Rheæ et Saturni filia, 454.

Ἰστρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., καλλιρέεθος, 339.

Ἰσχυς, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.

Ἰριγένεια quæ fuerat, dein Hecate facta est, CV.

Ἰφικλείδης, Iphiclis f., Iolaus, S. 111.

Ἰφικλῆς, ἥος, Amphitryonis et Alcmenes f., S. 47, seqq., 56.

Ἰφικλος, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis, CLXII.; plura de eo ejusque bobus CXVI.

Ἰριμέδεια, Aloëi uxor, Aloidarum mater e Neptuno, LX.

Ἰφίτος, Euryti et Antiopes f., ἔζος Ἄρηος, XLV.

Ἰώ, οὐς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam commutata, V.

Ἰωλκός, ἡ, 997; vid. Ἰαωλκός.

K.

Καδμείος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σεμέλη, 940; οἱ Καδμείοι, Thebani, 326; φερεσσακέες, S. 13.

Καδμηίς, adj. fem. Καδμηίς γαίη Thebæ cognominantur O. 162.

Κάδμος, Harmoniæ maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater Inus, Semeles, Agaves, Autonoes, Polydori, 975 seqq.

Κάϊκος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., ἐυρρέιτης, 343.

Καινεύς, ἑως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.

Καλλιόπη, Musarum una, quæ προφηρεστάτη ἐστὶν ἀπασέων, 79.

Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288, 351, 979; e Chrysaore mater Geryonis, 287 seqq., 979 seqq., et Echidnæ, 295.

Καλλιστώ, οὐς, vid. Ἑλίχη.

Καλύχη, Endymionis mater ex Aethlio, OXLIV.

Καλυψώ, οὐς, una Oceanitidum, ἡμερόεσσα, 359; Nausithoi et Nausinoti mater ex Ulixæ, δῖα θεάων, 1017.

Κάλχας, αντος, vates, a Mopso vaticinandi arte victus, præ mærore diem obiit, CXVII.

Κασσιόπεια, Phinei mater e Phœnice, LVIII.

Κάστωρ, ορος, Jovis filius XXXVI.

Κατουδαῖοι, οἱ, qui Troglodytæ alibi vocantur, CXIV.

Κένταυροι, οἱ, LXXXII; cum Lapithis pugnantes in Herculis clypeo representati, S. 184 seqq.

Κέρβερος, Orci canis, Typhaonis et Echidnæ f., 310 seqq., ubi describitur.

Κερκηίς, ἰδος, Oceanitidum una, φυλὴν ἔρατῃ, 355.

Κέφαλος, ex Aurora pater Phaethontis, 986.

Κῆρ, ηρός, ἡ, Noctis filia, μέλαινα, 221; in Herculis scuto

representata, S. 156 seqq.; præterea in plur. num. αἱ Κῆρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filia Noctis, νηλεόποινοι, 217 seqq.; quales in Herculis scuto representatæ fuerint, S. 249 seqq.

Κητώ, οὐς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρης, 238; e Phorco mater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.

Κήϋξ, ὕκος, Trachiniorum rex, Themistocles pater, ad quem Hercules proficiscitur, ἀναξ, S. 354 seqq.; Cycnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepelit, S. 472, seqq.; φίλος μακάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κήρυκος γάμος (Ceycis nuptiæ), carmen Hesiodicum, memoretur CLXXXII.

Κρησίδης, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu, CXLII.

Κίρκη, Solis et Perseidis filia, Ætæ regis soror, 957, 1011; ex Ulixæ mater Agrii, Latini, Telegoni, 1011 seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta, CCII.

Κίβρα, Phocidis urbs, CXXXV.

Κλάρος, ἡ, Ioniæ oppidum, CXVII.

Κλεαῖτος, IX, κεδάλιμος.

Κλέεια, Hyadum una, εὐστέρανος, LXVII.

Κλειώ, οὐς, Clio Musa, 77.

Κλεόλλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plisthene, Atrei filio, LXXVII.

Κλόμενος, Orchomeni f., CXC.

Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e Phylaco, Phaethontis e Sole, CLXII. 2) una Oceanitidum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantis, Menæti, Promethei, Epimethei, 507 seqq.

Κλυμένης, Solis f., pater Phaethontis e Merope, CIV.

Κλυτή, Oceanitidum una, 352.

Κλύτιος, Euryti et Antiopes f., XLV.

Κλωθώ, οὐς, Parcarum una, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Κοῖος, Cæli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asteris e Phœbe, 404 seqq.

Κορωνίς, ἰδος, ιν, Phlegiæ filia, quam Ischys uxorem duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.

Κόττος, Cæli ac Telluris f. centimanus, 147 seqq., 618, 653, 714, 734, 817. Vid. Ὀβριάρεως.

Κουρήτες, οἱ, e quinque filiabus Hecatæ filiaque Phloronei nati, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες, XCI; contra Ætolos ab Apolline adjuti, CXI.

Κράτος, εος, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum, 385; cum Βίῃ (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq., 401 seqq.

Κρείων, οντος, Thebanorum rex, Henioches maritus, S. 83.

Κρηθεύς, ἑως, Æoli f., XXIII.

Κρής, τὸς, ὁ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρήτες, Cretenses, quorum rex Asterio, CXLIX.

Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus et educatus, 480, εὐρείη; ibi Jasius cum Cerere concubuit, 971; huc Jupiter Europen duxit, CXLIX; huc Orio venit, XLIII; ibi Idæi Dactyli ferrum temperarunt, CLV; hujus in vicinitate Ogygia insula sita, CCIII.

Κρίος, Cæli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.

Κρονίδης, εω, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450, 572, 624; O. 18 (ὠψίζυγος), 71, 138, 158, 168, 239, 247; XXV.

Κρονίων, ωνος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O. 242, 259, 276; CXXXVII; ἀναξ, O. 69; κελαινεφής, S. 53; θεῶν σημαντὼρ πάντων, S. 58; ὑπερμηνής, 534.

Κρόνος, Saturnus, Cæli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falce, quam mater ei dederat, 145, patris genitalia resecat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus circumdatus, 851; aureo ævo Deorum rex erat, O. 111; heroum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἀγκυλομήτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεύς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obivus 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Κρόταλος, ab Œuomao occisus, CXI.

Κυανογαίτης, ου, nomen proprium Neptuni, 278.

Κυδαλίων, ωνος, Orionī cæco itineris dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδοιμὸς (Turba belli), in Herculis scuto representatus, S. 156.

Κυβέρεα, Venus unde appellata sit, 198; εὐστέρωνος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κύκλωπες, οἱ, Telluris et Cæli filii tres, Brontes, Steropes, Arges, 139 seq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra victos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apolline occisi, XXXIII.

Κύκνος, 1) Martis f., μεγάρωνος, S. 57; maritus Themistocles, filiae Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; εὐμμελής, S. 368; ἱππόδαμος, S. 346; præterea obivus S. 329, 331, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX. 2) Liguriæ rex, Phaëthonti propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυμοπολήγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Æolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Boeotiam trajecit, Αἰολίς, O. 636.

Κυμοδόκη, una Nereidum, 252.

Κυμοθήη, una Nereidum, 245.

Κυμοπόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμώ, οὖς, Nereidum una, 255.

Κυπρογενής, έός, ή, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύπρος.

Κύπρος, ή, insula, ubi Venus nata, περιβόητος, 193; πολὺκλυστος, 199.

Κύπρις, ιδος, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυρήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλή, I.II.

Κυρίστωρ, Phrixi f. ex Iophosse, LXII.

Κυχρεΐδης, draco, cujus historia CCI.

Κυχρεΐς, έως, qui Cychriden draconem nutrit, CCI.

Λ.

Λάδων, ωνος, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.

Λαμπετή, Heliadum una, CIV.

Λαομέδεια, Nereidum una, 257.

Λαπίθαι, άων, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo representatum, S. 177 seqq., αλχημταί.

Λατίνος, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερὸς, 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.

Λάγρις, ή, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Λαλαγόρη, una Nereidum, 257.

Λαυρεΐκη, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippotæ ac Theus mater, LIV.

Λαίγρις, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucalioni olim a Jove dati, ibid.

Λερναῖος, adj. 314, vid. Ὑδρα.

Λήθη, ή, Oblivio, Eridis filia, 227.

Λήμνος, ή, insula. Huc Orio in itinere suo venit, XLIII.

Ληναίων μὴν, mensis, (Γαμηλιῶν Atheniensium, qui Januario nostro fere respondet), O. 504.

Λητοῖδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Æsculapius, XXXIV.

Λητώ, οὖς, 19; Phæbes et Cæi filia, κυανόπεπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 918, LXXXVII, CLXVIII, et Dianæ, 918; quo die Apollinem peperit, O. 771.

Λιβύη, Africa pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Λίγυες, οἱ, populus, CXXXII.

Λιλαίη, Phocidis oppidum, CXLI, Λιλαίηθεν

Λιμὸς, δ, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Λίνος, vates, Uraniæ f., de quo XCIV, XCV.

Λόγοι ψευδείς (Mendacia), Eridis filii, 229.

Λοκροί, οἱ, Amphitryone duce Taphiis et Telebois bellum inferunt, ἀγχιμαχοί, S. 25.

Λοκρὸς, Lelegum rex, XXV.

Λυγκεύς, ήος, inter majores Herculis erat. Hinc Λυγκήος γενεή τηλεκλειτοῖο Hercules et Iolaus a Minerva appellantur, S. 327.

Λυκίων, ωνος, Pelasgi f., αντίθεος, XCVIII; rex Arcadium, pater Helices s. Callistus, XCIX; pater Pallantis, CXCVIII.

Λυκομήδης, εος, Cretensis, XXXVII.

Λύκτος, ή, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Λυσιάνασσα, una Nereidum, 256.

Μ.

Μάγνης, ητος, Jovis et Thyiæ f., XXVI.

Μαϊανδρός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 339.

Μαΐη, Maja, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μαχηδών, όνος, Jovis ac Thyiæ f., ἱπποχάρμης, XXVI.

Μακροκέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντώ, οὖς, Tiresiæ filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, δ, CXXII.

Μάρων, ωνος, Œnopionis filius, XXXVIII.

Μάχαι, αἱ, Pugnæ, Eridis filiæ, 228.

Μαχίων, ωνος, Æsculapii et Xanthes f., CLXXIX.

Μέγαρα, τὰ, Megaridis urbs, σκίοεντα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCI.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptuno, compressa 278; ejus capite amputato Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto representatus, S. 223.

Μελάμπους, οδος, cujus historia CXVI.

Μέλας, ανος, Phrixi et Iophossæ f., LXII.

Μελέαγρος, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίαι Νύμφαι, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Cæli a Saturno resectorum, 187.

Μελίβοια, urbs Thessaliæ, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίσσα, 246. 2) Myrmecis filia, CLXXV.

Μελπομένη, Musarum una, 77.

Μένμων, ωνος, Æthiopum rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοκορυστής, 984.

Μενέλαος, Plisthenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.

Μενεστῶ, οὖς, una Oceanitidum, 357.

Μενίππη, Nereidum una, δέη, 260.

Μενότιος, 1) Japeti et Clymenes f., υπερκύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὕβριστής, 514 seqq. 2) Patrocli pater, frater Pelei, Achillis patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) Œnopionis filia, ab Orione compressa,

XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, **CIV**; 2) una Heliadum, *ibid*.
Μήδεια, Ætæe regis et Idyia filia, εὐσφυρος, 961, 992; Medei mater ex Jasono, 1000, qui eam e Colchide Iolcum trajectam, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
Μήδειος, Jasonis et Medæ f., a Chirone educatus, 1001.
Μηχιονίκη, Euphemi mater e Neptuno, **L**.
Μυκῶνη, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cum hominibus certasse, 536.
Μηλόβοσις, ἡ, Oceanitidum una, 354.
Μῆτις, ἰδος, ἡ, una Oceanitidum, 358; Jovis prima uxor, quæ Minervam paritura ab eo devoratur, 886 seqq.
Μίμας, αὐτος, Centaurus, μελαγχαίτης, **S**. 186.
Μινύειος, adj. Ὀρχομενὸς Μινύειος, Orchomenus Minyærum, **LIII**.
Μινύας, οὐ, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse, **CLXII**.
Μίνως, ὡς, Jovis et Europes f., **CXLIX**; pater Ariadnes, 948; Brylles pater, **XLIII**; βασιλεύτας ab Hesiodo cognominatus, **LXXXIV**.
Μνημοσύνη, Cœli Tellurisque filia, 135; Musarum e Jove mater, 54, 915, καλλιχομος.
Μοῖραι, αἰ, Parcæ, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis filia, 217; Jovis ac Themidis filia, 904; in Herculis scuto representata, **S**. 258 seqq. **LXVI**.
Μόλυρος, Arisbantis f., ab Hyetto occisus, **LIII**.
Μόρος (Fatum), Noctis filius, στυγερὸς, 211.
Μούσαι, αἰ, Jovis filia e Mnemosyne, in Pieria natæ, 53 — 61, 916; Musæ canuntur, 1 — 103; invocantur, 104 — 115, 1022; **O**. 1 seqq.; earum nomina enumerantur, 77 seqq.; Hesiodum canere docent ac jubent, 22 — 35, **O**. 662; tripus ab Hesiodo eis dedicatus, **O**. 658; in Herculis scuto representata, **S**. 206.
Epitheta: Ἑλικωνιάδες, 1; **O**. 658; ἡδιέπειαι, 1021; Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, 75, 114; Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, **S**. 206; τέκνα Διὸς, 104; χρυσάμπτυκες, 916. Memorantur prætereundo 36, 93, 94, 96, 100; **CL**.
Μόψος, vates, Amyci, **S**. 181, et Mantus f., Calchanthem valicinandi arte vicit, **CXVIII**; inter principes Lapitharum numeratur **S**. 181.
Μυκῆνη, Inachi filia, Arestoris uxor, qui Mycenæ urbi nomen dedit, **CVII**.
Μύρμηξ, ἦκος, Melites pater, **CLXXV**.
Μυρμιδόνες, οἱ, e formicis a Jove facti atque Æaco dati, qui primi naves exstruxerunt, **LXIV**; Μυρμιδόνων πόλις, Hellas, Phthiotidis urbs, **S**. 380, 474.
Μῶμος, Noctis filius, 214.

N.

Ναῖς, ἶδος, Najas. Najadum una Chironi nupsit, **CII**; de Najadum ætate longissima **CIII**.
Ναυβολίδης, αὐ, Nauboli f., Pylo, **XLV**.
Ναυσίθοος, Ulixis et Calypsus f., 1017.
Ναυσίνους, Ulixis et Calypsus f., 1018.
Νεῖκεα, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
Νεῖλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
Νεμειῶν λέων, leo Nemeus, Othri ex Echidna f., 327, a Junone nutritus, 328 seqq., ab Hercule interfectus, 332.
Νεμείη, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
Νέμεσις, ἡ, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pietate ad cælum fugit, **O**. 197 seqq.
Νέσσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
Νέστωρ, οὐρος, Nelei f., apud Gerenos educatus, inter-

fectis ab Hercule fratribus, solus servatus, **XXX**, **XXXI**, Γερήνιος ἱππότης; pater Polycastes, **C**.
Νηλεΐδης, αὐ, Nelei f., Nestor, **C**.
Νηλεὺς, ἦος, Pyli rex, cujus filii ab Hercule interfecti extra Nestorem, **XXX**, **XXXI**, ταλασίφρων.
Νημερτής, ἦος, ἡ, una Nereidum, 262.
Νηρεὺς, ἦος, Ponti filius maximus natus, ἀψευδής, ἀληθής, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pater e Doride, 240 seqq.; ἄλιος γέρων, 1003.
Νησαίη, Nereidum una, 249.
Νησῶ, οὐς, Nereidum una, 261.
Νίκη, Pallantis et Stygis filia, καλλισφυρος, 384.
Νίκηπη, Pelopis filia, **CCVII**.
Νικόστρατος, **XCIII**, ἕξος Ἄρης.
Νόδη, cujus decem filios totidemque filias fuisse, **XLIV**; undeviginti ejus liberos fuisse, *ibid*.
Νύμφαι οὐρεῖαι, Nymphæ montanæ, Oreades, 130; e quinque filiabus Hecatæ filiarque Phoronei natæ, **XCI**.
Νύξ, κτὸς, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex Erebo Ætheris et Diei mater, 124; nullo ex viro mater Fati, Κηρὸς, Mortis Somnique (758), Somniorum, Momi, Ὀϊζύος, Esperidum, Parcarum, Nemesis, Fraudis, Φιλότητος, Senectutis, Eridis, 211 — 225; Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.; illa Somnum secum ducens, 757.
Epitheta: ἐρεβενή, 213; μελαινα, 20, 123; ὀλεή, 224, 757.

Ξ.

Ξάνθη, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex Æsculapio, **CLXXIX**.
Ξοῦθος, Hellenis filius, **XXIII**.

Ο.

Ὀβριάρεως (Βριάρεως, 817), Briareus, Cœli Tellurisque f., 147 seqq.; Cymopoliam, Neptuni filiam, uxorem duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fratres centimani (Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 644), a patre sub terram detrusi et in vincula conjecti, 617 seqq., a Jove liberati, ut Diis contra Titanes opem ferrent, 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant adversus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλακες πιστοὶ Διὸς, 734; Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι, 815 seqq.
Ὀβρυς, υὸς, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes cum Diis pugnant, 632, ὠφελή.
Οἶβαλος, pater Pirenes, **CVI**.
Οἰδιπόδης, αὐ, Œdipi f., Eteocles, **O**. 163.
Ὀϊζύς, ἡ, Calamitas, Noctis filia, ἀλγινέσσσα, 214.
Οἰνόμαος, Marmacem, Alcahoum, Euryalum, alios interficit, **CX**.
Οἰνοπίων, υἱος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater, **XXXVIII**, et Meropes, **XLIII**; Orione excæcato vindictam evitaturus sub terra absconditur, *ibid*.
Οἰνεὺς, ἕως, rex, ad quem Periboea missa est, **LXXXVIII**.
Ὀλμειὸς, Brotiæ amnis, 6.
Ὀλύμπιαδες, αἰ, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52, 966, 1022; de Deabus, **LIV**.
Ὀλύμπιος, Jovis epitheton, 529, 884, **O**. 87; Jovis nomen proprium, 390 (ἀστεροπητής), **O**. 474, **CLXIII**.
Ὀλύμπια δώματα, Deorum sedes, 75, 114, 783, 804, 963, **O**. 81, 110, 127.
Ὀλύμπος et **Ὀύλυμπος**, Thessaliæ mons, Deorum sedes, ἀγνός, **S**. 203; μακρὸς, 391, 680, **S**. 466; μέγας, 842; νιφέρις, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; **O**. 139, 197, 257; **XXVI**.

Ὀμαβος, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
 Ὀμηρος, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
 Ὀνειροι, oi (Somnia), Noctis filii, 212.
 Ὀπίλεις, εἷς, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Ὀρθρος, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphingis et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfectus, 293.
 Ὀρκος, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
 Ὀρτυγίς, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
 Ὀρχομενός, δ, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CXC.
 Ὀρχομενός, ἡ, Minyarum urbs (Μινύειος) in Boeotia, LIII, Cephisso adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLII, CXLIII.
 Ὀλύμπος, 397, Οὐλύμπονδε; 633; 855; 953, νιφόεις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. Ὀλύμπος.
 Οὐρανίδης, Urani f., Saturnus, ἀναξ, 486; oi Οὐρανίδαι, Cyclopes, 502.
 Οὐρανίη, 1) una Musarum, 78, mater Lini, XCIV. 2) Oceanitidum una, θεοειδής, 350.
 Οὐρανιώνες, oi, Urani (Caeli) filii ac nepotes, ἀγαυοί, 461; de Diis, 919, 939.
 Οὐρανός, Caelus, 147, 159, 421, 644; εὐρύς, 45; μέγας, 176, 208; ἀστερόεις, 106, 127, 463, 470, 891; Telluris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 — 153; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γαῖα, Ἀφροδίτη.
 Οὐρεα, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρά, 129.
 Οὐρείος, Centaurus, S. 186.

Π.

Παγασαῖος, epitheton Apollinis, quia Pegasis templum habuit, S. 70.
 Παιών, ὤνος, Deorum medicus. Eum ab Apolline dif-
 ferre, CI.
 Παλιώδης, ἡ, Repulsio (hostium persequentium) in scuto
 Herculis representata, S. 154.
 Παλιάντιον, Arcadiae urbs, quae a Pallante nomen traxit,
 CXCVIII.
 Παλλὰς, ἄδος, ἡ, Minervae nomen. Παλλὰς Ἀθήνη, 577,
 O. 77; Παλλὰς Ἀθηναίη, κοῦρη Διός, S. 126.
 Παῶλας, ἄντος, δ, 1) Crii et Eurybiae f., 376. 2) Lycaonis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
 Πανδιονίς χελιδών, hirundo, O. 568, ὀρθρογόη.
 Πανδώρα, quomodo Jovis jussu a Vulcano ficta, a multis
 Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata
 fuerit, O. 60 — 82; col. 570 — 589; ejus historia, O.
 83 — 105; Graeci mater ex Jove, XX, Deucalionis e
 Prometheo, XXI.
 Πανελληνίς, oi, O. 528; ita universos Graecos ab He-
 siodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
 Πανόπειρα, una Nereidum, 250.
 Πανοπηίς, ἴδος, Panopei nata, Aegle, LXXXV.
 Πανοπίς, ἴδος (alibi Πανοπέως), Phocidis urbs, Cephisso
 adiacens, CXLII.
 Παρθίων, ὄνος, pater Alcathoi, CX.
 Παρθένιος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 344.
 Παρνησός, Parnassus, Boeotiae mons, 499.
 Πασιθέη, una Nereidum, 247.
 Πασιθήη, Oceanitidum una, 352.
 Πάτροκλος, f. Menetii, fratris Pelei, Achilles frater pa-
 truelis, CLXXXVIII.

Πειθώ, οὗς, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit,
 O. 73. 2) Oceanitidum una, 349.
 Πειρίθοος, Aepyti f., CLXXVI; inter principes Lapitha-
 rum, S. 179.
 Πειρήν, ἦνος, Ius pater, V.
 Πειρήνη, Cebali filia, CVI.
 Πείρος, δ, Achajae fluvius, CLVI.
 Πελασγός, Lycaonis pater, XCVIII, quem αὐτόχθονα
 fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
 Πελασγοί, oi, populus, qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
 Πελεΐδες, αι, Plejades, X. Vid. Πληϊάδες.
 Πελίας, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, ὑβριστής
 καὶ ἀτάσθαλος, κ. τ. λ. 996.
 Πελοπόννησος, ἡ, Hesiodo nota, CXL.
 Πέλοψ, σπος, pater Nicippes, CCVII.
 Πελωρίς, ἴδος, promontorium, ab Orione conditum,
 CLXXXVIII.
 Περιβόια, Hipponoi filia, ab Hippostrato compressa, ad
 Aeneum missa, qui eam interficeret, LXXXVIII.
 Περιτῆρης, οὗς, Aeli f., ὑπέρθυμος, XXIII; Halirrhothii
 pater, XCII.
 Περιτλῦμενος, Nelei f., qui in omnium animalium spo-
 cium se convertere potuit, ab Hercule interfectus,
 XXX.
 Περιμήδης, εὖς, Centaurus, Πευκίδης, S. 187.
 Περιμησός, Boeotiae amnis, 5.
 Περσέπολις, εὖς, δ, Telemachi et Polycastes f., C.
 Περσεύς, Danaes f., qualis in Herculis clypeo represen-
 tatus fuerit, ἱππότα, S. 214 — 229.
 Περσεφονείη et Περσεφόνη, Proserpina, Jovis et Cereris
 filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Plutone in Tar-
 taro habitat, ἐπαινῇ, 768, 774.
 Περσεφόνη, 913, vid. Περσεφονείη.
 Πέρσης, 1) Crii et Eurybiae f., 377; Asteriae maritus,
 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad
 quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10,
 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νήπιος), 611, 633 (μέγα
 νήπιος), 641.
 Περσηίς, ἴδος, una Oceanitidum, 356, 957; e Sole mater
 Circes et Aetæ regis, 957.
 Πετραίη, Oceanitidum una, ἐρώεσσα, 357.
 Πετραῖος, Centaurus, S. 185.
 Πευκεῖδαι, oi, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
 Περρηδῶ, οὗς, Graearum altera, εὐπεπλος, 273.
 Πήγασος ἱππος, Medusae capite amputato prosiluit, 281;
 nominis derivatio, 282; terra relicta ad caelum vola-
 vit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 283 seqq.; cum
 Bellerophonte Chimæram vincit, 325.
 Πηλεὺς, εὖς, Aeci f., XLVI; Achilles pater e Thetide,
 1006; frater Menetii, Patrocli patruus, CLXXXVIII;
 Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et
 Acati uxore historiam ab Hesiodo fuse fuisse narra-
 tam, CXCIX.
 Πήλιον, τὸ, mons Thessaliae, αἰπὺν, LXXXII; in quo
 Jaso a Chirone educatus est, ὤληεν, LXXXIII.
 Πηνειός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343. LII.
 Πιερίδες, αι, Musae cognominantur, S. 206.
 Πιερίη, Thessaliae regio, ubi Musae natae, 53; ibi Magnes
 et Macedo habitabant, XXVI. Πιερίθεν, O. 1.
 Πληϊάδες et Πελεΐδες, αι, Plejades, Atlantis filiae, Ἀτλα-
 γενέες, O. 383; O. 572, 615, 619.
 Πληΐαυρη, una Oceanitidum, 355.
 Πλούτος, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
 Πλουτώ, οὗς, Oceanitidum una, βοῶπις, 355.
 Πολυδεύκης, εὖς, Pollux, Jovis f., XXXVI; ἀντίθεος,
 XXVI.
 Πολυδώρη, Oceanitidum una, εὐειδής, 354. CXCIV.
 Πολύδαρος, Cadmi et Harmoniae f., 978.

Πολυκάστη, Nestoris filia minima natu, Persepolis mater e Telemacho, ἐὺζωνος, C.
 Πολυκάων, ονος, Butæ f., Euechmes maritus, CIX.
 Πολυμηλα, Jasonis mater ex Æsone, CLXXXI.
 Πολύμνια, Musarum una, 78.
 Πολυνεΐκης, εος, CXX.
 Πολυφάτης, ου, de quo CXVI.
 Πόνος, Labor, Eridis f., ἀλγινόεις, 226.
 Ποντοπόρεια, una Nereidum, 256.
 Πόντος, Telluris f., 132; pater Nerei, 233; dein e Tellure pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiæ, 237 seqq.
 Ποσειδάων, et Ποσειδέων, ωνος, accus. Ποσειδάω, 15, Neptuneus, Rheæ ac Saturni f., 456; pater Cymopoliae, 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemi e Mecione, L; pater Butæ, CXIII, et Minyæ, CLXII; cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas ac muros, 732, cum Apolline Thebarum mœnia exstruit, XLVIII; Thebarum præses, S. 105; templum in Peloritidis promontorio ei exstructum ab Orione, CLXXXVIII; γαιήρχος, ἐννοσίγαιος, 15; ἐνοσίχθων, O. 667.
 Ποσειδέων, 732; vid. Ποσειδάων.
 Ποταμοί, οι, Fluvii, Oceani et Tethyos filii, 3000 numero, δινήεντες, 337, 367 seqq., quorum complures recensentur 338 — 345. 348.
 Πουλυνόμη, Nereidum una, 258.
 Πρίαμος, Hesiodo notus, CLXXXV.
 Προϊτίδες, αι, Proeti filiae, describuntur XXVII, XXVIII; quod Bacchi cultum neglexerant, insania punitæ, XXIX; a Græcis plurimis in matrimonium petitæ, CLXXXIV.
 Προϊωξίς, Propulsatio hostium, in Herculis scuto representata, S. 154.
 Πρόλογος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Προμηθεύς, έως, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pater Deucalionis e Pandora, Hellenis e Pyrrha, XXI; Epimetheum fratrem præmonet, ne donum a Jove sibi missum accipiat, O. 86; ignem Jovi furatur, 365 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi struxerit, Diis hominibusque Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove in vincula conjectus, 521, ejus jecur ab aquila comestum, 523 seqq.; per Herculem liberatus, 526 seqq.
 Epitheta: ἀκάκητα, 614; ἀγκυλομήτης, 546; O. 48; ποικίλος, αἰολόμητις, 511; ἐὺς παῖς Ἰαπετοῖο, 565, O. 50; ποικιλόβουλος, 521; conf. Ἰαπετιονίδης.
 Προνώη, una Nereidum, 261.
 Πρυμνώ, οὐς, Oceanitidum una, 350.
 Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
 Πρωτώ, οὐς, Nereidis, fortasse duarum Nereidum nomen, 243, 248.
 Πυθώ, οὐς, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθέη, LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et revomitibus memoriae causa a Jove exstructus, 499, ἡγαθέη. Πυθώδε, S. 480.
 Πυλάδης, ου, Anaxibiæ f., LXXVII.
 Πύλος, -ή, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercules cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
 Πύλων, ωνος, Nauboli f., pater Antiopes, XLV.
 Πύρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI.

P.

Ῥαδάμανθους, υος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Ῥέη, 467, vid. Πείη.
 Ῥείη et Πείη, Rheæ, Cœli ac Telluris filia, 135; e Saturno mater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate Saturni servaverit, 467 seqq.; ἡύκομος, 625, 634.

Ῥήσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340.
 Ῥόδεια, una Oceanitidum, 351.
 Ῥοδῖος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceani ac Tethyos, μέγας, 344.
 Σαλμωνεύς, Æoli f., ἀδικος, XXIII.
 Σαρπηδών, όνος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Σάτυροι, οι, e quinque filiabus Hecataei filiaque Phoronei nati, οὐδῖτανοι, ἀμηχανοεργοί, XCI.
 Σαώ, οὐς, una Nereidum, 243.
 Σειρῆνες, αι, Sirenes, quarum insula ἀνθεμέεσσα, CXXXVII; ventos ab iis deleniri, CXXXVIII.
 Σείριος, ό, Sirius, ἀστήρ, 417; 587; 609; ἀζαλέος, S. 153; S. 397.
 Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Theæ filia, 371; λαμπρά, 18, 371.
 Σεμέλη, Cadmi et Harmoniæ filia, 976; Bacchi mater ex Jove, Καδμείη, 940.
 Σῆρος, Ῥαλῖρροθῖη et Alcyones f., XCII.
 Στεινώ, οὐς, trium Gorgonum una, 276.
 Σικυών, ωνος, Erechthei f., CLXIX.
 Σιμοὺς, ούντος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 342.
 Σίσυφος, Æoli f., αἰολομήτης, XXIII.
 Σκάμανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 345.
 Σκύθαι, οι, ἱππομολγοί, CXXXII.
 Σκύλλα, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
 Σόλοι, οι, disci, carmen Hesiodum, CLXXXVI.
 Σπειώ, οὐς, una Nereidum, 245.
 Στερόπης, Cyclopum unus, 140.
 Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
 Στρυμών, όνος, Fluvius, f. Oceani et Tethyos, 339.
 Στυξ, γός, Oceanitidum προπερεστάτη ἀπασίων, 361, et natu maxima, 776; e Pallante mater Zeli et Nices, Crateos et Bies, Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, 383 seqq.; quomodo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset, 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δεινὴ, 776; ἀφθιτος Ὠκεανίη, 389; Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ, 805.
 Συρακουςαί, αι, urbs Siciliæ, CXXXVI.
 Σχοινεύς, έως, Atalantes pater, LXXIII.

T.

Τάρταρος, ό, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exortus, Τάρταρα ἡρόεντα, 119; Typhoei pater e Gæa, 822; ejus variæ descriptiones, 721 — 819; ibi Titans, 717, 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis intrantes et exeuntes, 748, Somnus et Mors, 759, Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc Typhoeus a Jove detrusus, 868. Epitheta: ἡρόεις, 721, 736, 807; εὐρύς, 868; κρυόεις, S. 255.
 Τάρτριοι, οι, cum Telebois Taphi insulae partisque Acarnaniæ incolæ, quibus Amphitryo bellum intulit, ἀνδρες ἥρωες, S. 19.
 Τειρεσίας, ου, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII; Jovis Junonisque altercationem de concubitus voluptate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
 Τελαμών, ωνος, Ajacis majoris pater, cujus hospes Hercules fuit, CXV.
 Τελεστώ, οὐς, Oceanitidum una, κροκόπεπλος, 358.
 Τερψιχόρη, una Musarum, 78.
 Τηθύς, υος, Cœli et Telluris filia, ἐρατεινή, 136; ex Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum, 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
 Τηλεβοάι, άων, οι, populus, qui Acarnaniam ac Taphum

insulam cum Taphlis incolebat, ab Amphitryone de-
bellatus, ἄνδρες ἥρωες, S. 19.
Τηλέγονος, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex,
1016.
Τηλέμαχος, pater Persepolis e Polycaste, C.
Τιθωνός, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathio-
nis, 985.
Τιμάνδρη, Echemi uxor, VIII.
Τίρυνθος, ἡ, accus. Τίρυνθα, Tiryns, urbs Argolidis, ubi
Amphitryo habitabat, priusquam Thebas abiit, εὐκτι-
μενον πολίεθρον, S. 81; huc Hercules Geryonis boves
egit, ιερή, 292.
Τιταρῆσιος, e principibus Lapitharum unus, ὄζος Ἄρης, S.
181.
Τιτῆνες, οἱ, Titanes Caeli filii unde appellati sint, 207;
eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 —
717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814;
ἀγριοί, 632; θεοί, 630, 648, 729; ὑποταρτάριοι, 851;
χθόνιοι, 697; praeterea obviū 392, 424, 650, 663, 676, 882.
Τιτυός, Elaræ f., CLXX.
Τλησήνωρ, ορος, Æpyti f., CLXXVI.
Τοξεύς, ἑως, Euryti et Antiopes f., ἀντίθεος, XLV.
Τρητός, mons Nemeæ, 331.
Τρηχίς, ἴνος, Thessaliæ urbs, ubi Ceyx regnavit, quo
Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.
Τριτογένεια, Minervæ nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶ-
πις, δεινὴ, ἐγρεκῦδοιμος, κ. τ. λ., 924; ἀγελείη, S. 197.
Τρίτων, ὠνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρυθείης, μέ-
γας, 931 seqq.
Τροίη, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλιγύναικα, O. 653.
Τυνάρεως, cujus a filiabus qualem poenam Venus petie-
rit, CXLVI.
Τυρρήνια, regio Italiæ, CCII.
Τυρσηνοί, οἱ, Italiæ populus, sub Agrio, Latino, Tele-
gono regibus, 1016. CXXXIX.
Τυρῶνιον, Boeotiae mons, S. 32.
Τυρῶων, ονος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi,
Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Ladonis dra-
conis pater, CXLVII.
Τυρῶεύς, ἑός, Telluris ac Tartari f., 821; cujus monstri
descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum,
869; fulminibus victus et mutilatus a Jove, 853 seqq.,
et in Tartarum dejectus, 868.
Τύχη, una Oceanitidum, 360.

Υ.

Υάδες, αἱ, νύμφαι Χαρίτεσσιν ὅμοιαι, LXVII, ubi earum
nomina; O. 615.
Υέρη Λερναία, Typhaonis et Echidnæ filia, λύγρ' εἰδυῖα,
313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule interfecta Io-
lai ope, 316 seqq.
Υήρτος, cujus historia LIII.
Υἱός, Herculis f., pater Euæchmes, CIX.
Υπερβόρεοι, οἱ, populus, CXXXIX.
Υπερίων, ονος, Caeli ac Telluris f., 134; e Thea pater
Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
Υπεριονίδης, αο, Hyperionis f., Sol, 1011.
Υπερφας, αντος, Euryanasses pater, CLXII.
Υπνος, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur,
κασίγνητος Θανάτοιο, 756; cum Morte in Tartaro habi-
tat, 759; describitur 762.
Υρίη, urbs Boeotiae, Βοιωτίη, XLIX, L.
Υσμῖναι, αἱ (Prælia), Eridis filiae, 228.

Φ.

Φαέθων, οντος, 1) Cephalī et Auroræ f. ἱφθίμος, 987,

quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989
seqq. 2) Clymenis, Solis filii, et Meropes f., CIV,
ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.
Φαισύλη, una Hyadum, LXVII.
Φαιώ, οὖς, Hyadum una, ἱμερόεσσα, LXVII.
Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.
Φᾶσις, ἰδος, δ, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340; ab
Argonautis tractus, LVII.
Φέλλος, Melibææ natus, εὐμελής, XCVI.
Φέρονσα, una Nereidum, 248.
Φθίος, adj. Phthius, Φθίη Κυρήνη, LII.
Φίκιον, τὸ, mons Boeotiae, S. 33.
Φίξ, ἰκος, Sphinx, Orthri et Echidnæ filia, ὀλοή, 326.
Φιλότης, ητος, ἡ (Concubitus), Noctis filia, 224.
Φιλυρίδης, Philyræ f., Chiro, 1002.
Φινεύς, ἑως, Phœnicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur caeci-
tate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam
propulsus, CXXXI.
Φλεγῆς, αο, Coronidis pater, διόγνητος, LXXXVII.
Φόβος, Terror, qualis in Herculis clypeo repræsentatus
fuerit, S. 144 (nota) seqq.; Φόβος et Δεῖμος, Martis et
Veneris filii, 924; Martis comites bellicque socii, 935,
S. 195, 463.
Φοίβη, 1) Caeli ac Telluris filia, χρυσοστέφανος, 136;
Latonæ et Asteries mater e Cæo, 404 seqq.; avia
Phœbi, CLXXIV. 2) una Heliadum, CIV.
Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων; S. 68, 100;
ἀκερσεκόμης, LXXXVII; χρυσάρεος, CLXVII; CI,
Ἀπόλλων Φ.; CLXXIV, ubi nominis derivatio.
Φοῖνιξ, ἰκος, Agenoris f., pater Phineī e Cassiopea,
LVIII; pater Europes, CXLIX; Adonis pater ex Al-
phesibæa, CXCVI.
Φόνος (Nex), in Herculis scuto repræsentatus, S. 155;
οἱ Φόνοι, Eridis filii, 228.
Φόρβας, αντος, Scyllæ pater ex Hecate, LXIII.
Φόρυς, υος et υνος, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto
pater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis
aurea mala custodientis, 333 seqq.
Φρίξος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Æeten venit, I;
quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phi-
neus viam in Scythiam monstravit, LIX.
Φρόντις, ιος, Phrixi f. ex Jophosse, LXII.
Φυκτεύς, ἑως, pater Hippostrati, LXXXVIII.
Φύλακος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI,
CXXII, CLXII.
Φύλας, αντος, pater Hippotæ et Therns e Lipephile, LIV.
Φυλεύς, ἑως, CLXI, φίλος μακέρεσσι θεοῖσι.
Φωκῆς, οἱ Phocenses, Amphitryonem secuti in bello
cum Taphiis ac Telebois gesto, μεγάλθυμοι, S. 25.
Φῶκος, Æaci et Psamathes f., 1004.
Φωρωνεύς, ἑως, cujus filiam Hecataeus duxit, XCI.

X.

Χάος, εος, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116;
ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ζοφερὸν, 814.
Χαίρων, ὠνος, Thers et Apollinis f., Χαίρωνος κρατερὸν
μένος ἱπποδάμοιο, LIV.
Χαλκίς, ἰδος, ἡ, urbs Eubææ, quam καλλιγύναικα Hesio-
dus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriam
in certamine musico reportavit, O. 655 seqq.
Χάρτες, αἱ, Gratiae, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis
et Eurynomes filiae, 907 seqq.; quomodo Pandoram
exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultæ, CXLIII;
pæleræ obviæ 64, 946, LII, LXVII, CLXVII.
Χείρων, ὠνος, Chiro Centaurus, Philyræ f., 1001; Ja-
sonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeam, educavit,
1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

Χείρωνος ὑποθήκαι, carmen Hesiodo adscriptum, cujus exordium CXXV.

Χίμαιρα, Typhaonis et Echidnæ filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso interfecta, 325.

Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.

Χρυσάωρ, ὄρος, capite Medusæ amputato prosiluit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroë pater Geryonis, 287, 979, et Echidnæ, 295.

Χρυσή, ἴδος, una Oceanitidum 359.

Ψ.

Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίεσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Æaco, δια θεῶων, 1003.

Ω.

Ὠγγύλα, insula ad occidentem vergens, CCIII.

Ὠγυλία, insula, in vicinitate Cretæ sita, CCIII.

Ὠκεανίνη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, καλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. Ὠκεανῖναι, αἱ, Oceanitides, ac Oceani Tethyos filia (346),

3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximæ natu (366) recensentur 349 — 361.

Ὠκεανός, Coeli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitidum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electræ, 265, Calliroes, 288, 979; Idyïæ, 959; Helenes, XXXV; qualis in margine scuti Herculei representatus fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; Ὠκεανοῖο βέεθρα, 695; Ὠκεανοῦ βροαί, 841; ἱερὸς ῥόος Ὠκεανοῖο, O. 566. Epitheta: ἀψόρροος, 776; βαθυδίνης, 133, O. 171; βαθυρρέιτης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελήεις ποταμός, 242, 959. Præterea obvius 282, 383, 789, 816, 908.

Ὠκυπέτη, Harpyiarum altera, 267.

Ὠκυρόη, una Oceanitidum, 360.

Ὠλενίη πέτρη, Olenia rupes, Piro fluvio adjacens, CLVI.

Ὠλενος, ἡ, urbs Achajæ, LXXXVIII.

Ὠραι, αἱ, Eunomia, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filia, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίκομοι, O. 74.

Ὠρίων, ὠνος, Neptuni et Brylles f., cujus historia XLIII et XLXXVIII. O. 609; σθένος (δμδριμον) Ὠρίωνος, O. 615, 619.